

TEXTOS SOBRE NACIÓ I ESTAT

"Entre nosaltres només hi ha d'espanyol la ciència oficial, els llibres de text fets amb retalls d'obres estrangeres, els expedients apagallums de totes les iniciatives, certs periòdics que creixen com el gram a Barcelona, les Reials Ordres que imposen lleves cada cop més grans i més penoses, les lleis de pressupostos que ordenen noves contribucions, els cobradors i executors d'apremis, els investigadors, tots els empleats de variada mena que fan d'estiracordetes de la indústria, del comerç i de la propietat, els costums dels regidors, la conducta dels nostres polítics. És a dir: l'Estat espanyol o castellà i tots els ordres d'interessos que aquest Estat representa.

És això el que victoregen i aplaudeixen aquestes colles d'empleats i gent forastera que pels carrers de Barcelona han esplaiat indignacions patriòtiques: el modus vivendi seu, la seva indústria, el pa de cada dia, la nòmina que els paga o volen que els pagui aquest Estat que, amb la seva conducta ha guanyat per als pobles d'Espanya el qualificatiu de bàrbars que, no als Estats Units, sinó a tot arreu ens prodiguen." (E. Prat de la Riba, "Catalanisme i revolució burgesa" pàg. 158-59)

P. Quina és la pàtria dels catalans?

R. Catalunya.

P. Té algun fonament la distinció "pàtria petita i pàtria gran"?

R. Cap; l'home té una sola pàtria, com té un sol pare i una sola família. Lo que generalment s'anomena "pàtria" gran no és sinó l'Estat compost de vàries agrupacions socials que tenen la condició de veritables pàtries.

P. Espanya no és doncs la pàtria dels catalans?

R. No és més que l'Estat o agrupació política a que pertanyen."

(E. Prat de la Riba, "Catalanismo y república española", pàg. 119-120)

"Article segon. A les escoles maternals i de pàrvuls de Catalunya l'ensenyança es donarà exclusivament en llengua materna, catalana o castellana.

Article tercer. A les Escoles primàries es donarà, també, l'ensenyament en llengua materna, sigui castellana o catalana, i s'ense-

nyarà als delxebles catalans, a partir dels vuit anys, el coneixement i la pràctica de la llengua espanyola, a fi d'aconseguir que la parlin i l'escriquin amb tota correcció." (Decret sobre la llengua promulgat pel Govern de la República de 1931)

"Però nosaltres no dubtàvem, no. Nosaltres vèiem l'esperit nacional, el caràcter nacional, el pensament nacional; vèiem el dret, vèiem la llengua; i de llengua, dret i organisme de pensament i caràcter i esperit nacionals en trèiem la Nació; això és, una societat de gent que parlen una llengua pròpia i tenen un mateix esperit que es manifesta u i característic per sota la varietat de tota la vida col·lectiva.

I vèiem més: vèiem que Catalunya tenia llengua, dret, art propi, que tenia un esperit nacional, un caràcter nacional, un pensament nacional; Catalunya era, doncs, una nació. I el sentiment de pàtria viu en tots els catalans, ens feia sentir que pàtria i nació eren una mateixa cosa, i que Catalunya era la nostra nació, igual que la nostra pàtria." (Prat de la Riba, "Catalanisme. .", pàg. 180)

"Catalunya es un Estat autònom dintre de la República espanyola".
(Article primer de l'Estatut de Catalunya (14-VII-1931))

"Enclavada Catalunya en l'àrea geogràfica coneguda amb el nom d'Espanya, som espanyols, de la mateixa manera que som europeus per estar compresa Espanya dintre del continent d'Europa. Governada Espanya per l'Estat espanyol, els catalans som espanyols com a membres d'aquest Estat, com a ciutadans d'aquesta ciutat política. No en som, doncs, d'enemics d'Espanya, presa en aquest sentit (que és l'únic real), ni en combatre l'Estat espanyol volem altre cosa que referir-lo amb equitat i justícia i amb una organització més adequada i perfecta, dintre de la qual Catalunya pugui trobar una vida de llibertat i de progrés".

"La Veu de Catalunya" no és ni ha estat mai separatista, com no ho són ni ho han estat mai les Assemblees catalanistes; i les Bases de Manresa, programa de la gran majoria d'autonomistes catalans, són incompatibles amb una aspiració separatista. I això que diem

... ho heu dit sempre en aquestes planes, ho hem dit i repetit
 amb el diària en les d'altres publicacions periòdiques, s'ha fet cons-
 tant repetitament en els documents en què d'una manera més seriosa
 i reflexiva s'ha exposat la nostra doctrina.

La nostra aspiració és una aspiració de llibertat, però també d'u-
 nió i solidaritat amb els demés pobles. Nosaltres, que volem fer
 més sòlida i durable i sobretot més justa la unió espanyola, presen-
 tem fórmules de pau, ens dirigim a les classes directores d'Espa-
 nya i els fem observar que les actuals bases d'unio no són equita-
 tives, perquè sacrifiquen a la força del nombre elements estimadís-
 sims de la nostra personalitat; els retraiem l'exemple de nombro-
 ses segregacions que no haurien vingut si s'hagués escoltat la veu
 dels que demanaven "un poco de libertad" (fets que demostren que
 la unió d'ara no serveix per unir sinó per separar); i els presen-
 tem una nova constitució social que deixa als pobles units aques-
 ta "mica de llibertat" que demanaven per poder continuar alguns
 que ja han marxat i sincerament continuen demanant els altres per
 fer més permanent i estable la unió actual. "

(Prat de la Ribera, "Catalanisme... pàg. 167-68)

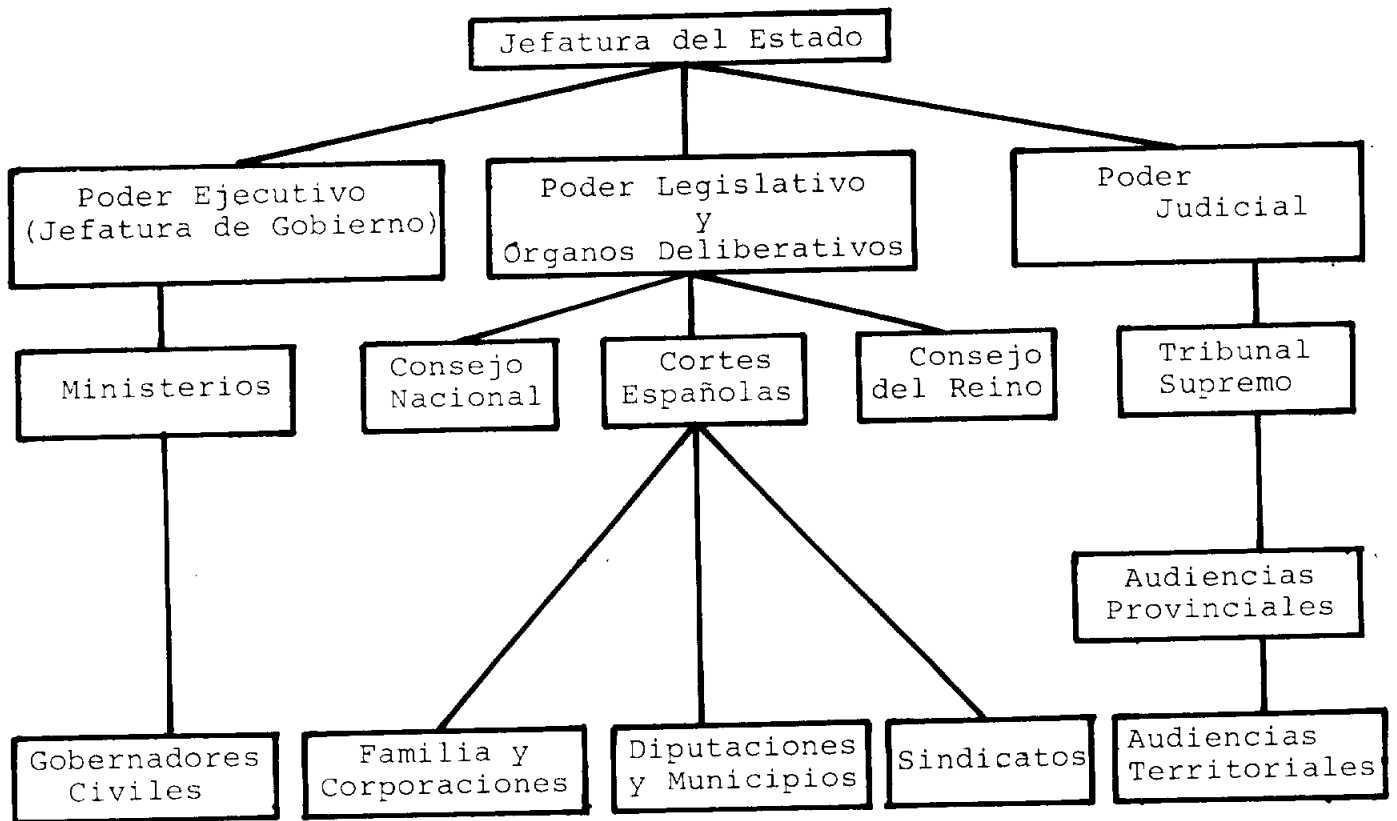
"Tots els moviments nacionals tenen un contingut democràtic que
 el proletariat ha de sostenir sense reserves... La posició, que
 nega el fet nacional i preconitza la constitució de grans unitats,
 sosté pràcticament l'absorció de les petites nacions per les grans
 i, per tant, l'opressió. El proletariat només pot tenir una acti-
 vitat: sostenir activament el dret indiscutible dels pobles a dispo-
 sar lliurement de llurs destins i a constituir-se en Estat indepen-
 dent si aquest és llur voluntat. "Cap privilegi per a cap nació,
 cap privilegi per a cap idioma! Cap opressió, cap injutícia envers
 la minoria nacional!..."

La lluita pel dret dels pobles a la independència no presuposa la
 disgregació dels obrers de les diverses nacions que formen l'Estat
 mitjançant l'existència d'organitzacions independents."

Andreu Nin

("Els moviments d'emancipació nacional", 79)

ORGANIGRAMA DE L'ESTAT ESPANYOL

FONT: "Consultor" Santillana - 69 (pàg. 221).

GUIA DIDACTICA D'AUDIOVISUALS

Introducció

En aquest treball intentem donar unes orientacions, del tot provisionals, sobre com utilitzar suficientment, dintre les possibilitats de recursos didàctics i pedagògics que els mestres poden fer servir per donar suport als temes dels 5 primers nivells de l'àrea social d'ESO. La dificultat de no haver pogut accedir directament a tota la producció d'audiovisuals que hi ha actualment en el mercat, i de no haver-la estudiat a fons fa que la nostra valoració no sigui ni completa ni definitiva; en tot cas, orientadora. La tònica general de les diapositives del mercat espanyol -pel que coneixem- és de bastant baixa qualitat, tant tècnica com de contingut (guió, temes, repetició dels programes oficials, manca d'originalitat expositiva, caràcter ideològic, etc.); degut a lo qual s'imposa un criteri selectiu. El mateix cal dir pel que fa referència als films i amb unes característiques peculiars; ja que la majoria dels quals provenen d'embaixades i ressonats amb una forta dosi propagandística, encara que sembli que no s'ho proposen directament, i amb pocs temes de ciències socials. Gran part del mercat de les diapositives està controlat per empreses amb ideologies afins a l'Opus amb la consegüent orientació ideològica i deferració (científica) de la realitat, encara que a nivell tècnic les diferències són notables entre la pedagogia tradicional i la de caire tecnocràtic (un exemple il·lustratiu és la diferència metodològica que pot haver-hi entre els llibres de l'editorial S.M. i els de la SANTILLANA).

Donat que la major part de les activitats que hem proposat al llarg del treball estan pensades a partir de sortides, que considerem sens dubte que és el mitjà idoni, però que en moltes escoles del país és difícil la seva posada en pràctica, creiem que és important experimentar la manera adequada d'utilitzar els audiovisuals.

La següent recensió és només un primer pas que cal seguir, a partir d'una anàlisi més estudiada de la seva qualitat i de les seves preses de vista d'utilització.

LES DIAPOSITIVES

Donem una relació dels diferents "tipus" de diapositives en ordre d'importància dins el nostre criteri i informació fent un comentari sobre algunes de les característiques específiques de cada "tipus".

DIDACTICS: La seva tècnica és bastant acurada i acabada i l'equip

La part social es redueix pràcticament a la geografia, lo qual és un deficiència de cara a recursos d'utilització.

ANCORA: Elaborades per un equip de mestres i professors de bastanta solvència pedagògica. Hi ha una mica de dispersió en tota la temàtica de les diapositives. Cal que el mestre es faci un guió previ, amb els objectius molt definits, i seleccioni les diapositives com element expositiu i clarificador. No es perar mai que les diapositives resolguin tota la papereta. Bàsicament el tema és geografia física i humana de Catalunya i Espanya.

S. M.: Editorial lligada als religiosos maristes. Les diapositives estan fetes dintre la denominació "Naturaleza y Sociedad" i abarquen fins a 4art. curs. La línia d'enfoc i contingut és de signe tradicional.

HIARES: Editades a Madrid (Arturo Soria, 330). Els sis cursos d'EGB tenen una sèrie de temes de l'àrea social amb dotze diapositives cada u i un text explicatiu i didàctic. Encara que la temàtica està tractada parcialment té una certa coherència expositiva i es poden seleccionar alguns temes útils. Per exemple, les diapositives de Barcelona "ciutat industrial". Hiares és una de les majors empreses editorials de diapositives.

MAGISTERIO ESPAÑOL: Aquestes diapositives pertanyen a la coneguda editorial ex-falangista; avui en dia més lligada als grups d'editorial catòlica i alguns tecnòcrates. La realització i la didàctica de les diapositives es força interessant i encara que hi han temes superflus i teològics poden aprofitar-se alguns, com el de "comprar y vender":

I. Las tiendas	IV. Como se compra y se vende
II. Hay muchas clases de tiendas	
III. El comercio	V. El comercio a través del tiempo y del espacio
VI. Recapitulación y evaluación.	

Tots els temes tenen una estructura semblant en quant a exposició, amb aquesta part "històrica", que és una inserció metodològica digna de destacar.

TAUVI: (Bori y Fontestà, 18, Barna): Sequeix al peu de la lletra les indicacions del MEC i estan fabricades per ENOSA (gran indústria audiovisual). No hem pogut comprovar la qualitat tècnica, però en quant a contingut, el guió del quart curs dona un exemple bastant desalentador.

C. D. (Complementos didácticos). Barcelona: Nova Editorial d'un particular profà en la matèria, que ha tret aquests anys els primers cursos de diapositives d'EGB. Cada diapositiva, amb una tècnica acurada, té una fitxa de cartolina que explica el "contingut". Però li manca un programa general i més recursos didàctics pel treball del nen.

DIATECA: dels PP. Claretians. Té un cert interès des del punt de vista de realització tècnica i algun aspecte concret didàctic. Però és l'exemple més palès de deformació ideològica de la realitat crítica religiosa i inmovilista de la realitat social. El lloc de preferència en que les hem posades indica

FILMINAS DON BOSCO: de la central Catequística Salesiana. Aquestes diapositives tenen els mateixos inconvenients que les anteriors, reforçats i ampliat per la dispersió didàctica i el reaccionarisme portat a l'extrem. Dintre del programa oficial volen ser un instrument "catequitzador".

Si es vol informació més concreta, tenim unes fitxes al Dep. de Sociologia de "Rosa Sensat", que estan a disposició del públic.

Hi ha dues cases més que tenen diapositives i que no hem pogut consultar; però com que els primers sondeigs són favorables, encara que limitats a geografia, les apuntem com a possibles instruments vàlids de treball: són la Vicens Vives i la Teide.

2. FILMS

Referent a la utilització de les pel·lícules per a l'ensenyament de les ciències socials a l'escola repetim que la pega principal radica en la monopolització de les fonts per part de les ambaixades i els consulats encara que ja es comença a disposar d'un material, reduït, independent i algunes cases comercials del país s'hi estan dedicant (1). El problema principal és que s'ha d'adaptar el material existent als objectius previs de cada tema. Aquí resenyarem una informació dels centres principals proveïdors de pel·lícules (el lloguer dels films en les ambaixades i consulats és gratuït) i adjuntarem, algun títol que pot ser útil de cara al programa de ciències socials a EGB. Degut a la manca de temps no hem pogut adjuntar la llista dels films disponibles, ja que és bastant extensa, però la tenim a "Rosa Sensat" a disposició. Així mateix tenim fitxes valoratives sobre alguns films.

CENTRES ON ES POT LLOGAR FILMS (Gratuitament)

EMBAIXADA DEL CANADA: Nuñez de Balboa, 35, MADRID 1. Apartado de Correos 587. Edificio España Grupo III planta 5 Madrid 13.

INSTITUT FRANÇAIS DE BARCELONA: Av. José Antonio, 617.

INSTITUT ALEMANY DE CULTURA: Av. José Antonio, 591, 3a.

INSTITUT BRITÀNIC: Amigó, 83

(1) Aquest apèndix didàctic va estar fet a mitjans de 1972 i des d'aleshores han sorgit novetats que no hem pogut analitzar. En el camp fílmic només volem destacar el notable intent de la pedagogia del cine de S.O.A.P. (amb delegació a Barcelona. Aribau.80.1)

CONSULAT DE CUBA: Passeig de Gràcia, 34.

"ROSA SENSAT": Còrosegua, 271, 3r. 2a.

RESENYA D'ALGUNS FILMS

1er. nivell:

ANGOTE: trata sobre la vida d'un nen esquimal, doblada al castellà i segons referències pot recomanar-se. S'ha de demanar a l'Embaixada del Canadà.

"VIVRE DANS UN PARC": Sobre el problema de la vivenda, tractada des d'una perspectiva francesa. Es pot demanar a l'Institut Francès de Barcelona. No sabem més detalls per poder fer una valoració més profunda.

2on. nivell:

Per aquest nivell s'ha de pensar de quina manera es fan assimilables les diferències entre pobles i ciutats, introduint el concepte de localitat i la funció dels serveis col·lectius. Aporten alguns exemples de films que podrien servir.

"LA CITE DES HOMMES" de l'Institut Francès.

"GENESES DE PARIS": Sobre la urbanització de París en 1970. De l'Institut Francès.

"THE CITY AS MAN'S HOMES": (Sèries Of the city). Doblat en espanyol, de l'Embaixada del Canadà.

"FERROVIARIS": Documental de l'Institut Alemany sobre la red ferroviària a Alemanya; llur construcció i conservació. Està bastant ben feta, encara que en alguns moments peca de propagandística.

3er. nivell:

"24 HEURES DE LA REGIE RENAULT": Sobre el treball de montatge a la factoria R. De l'Institut Francès. Pot ser interessant per fer veure el procés de treball.

- "INTRODUCTION A LA POSTE MODERN": Sobre la mecanització del correu modern, en el que a més del treball en cadena es pot senyalar la complexitat dels serveis col·lectius. De l'Institut Francés.
- "SIX HEURES POUR FAIRE LE MONDE": Està en el mateix estil, i també és de l'Institut Francés.
- "PIERE DE NE PAS PLIER": Tracta la història d'un líder sindical feta en francès. De l'ambaixada del Canadà.
- "ES DE NOCHE": Document en colors de l'Institut Alemany de Cultura. Sobre el treball que es realitza a correus. Comprensible per un 3r. o 4rt. nivell. Original en Alemany i comentada en espanyol.
- 4art. i 5è. nivells:
- "DES MAISONS ET DES HOMMES": sobre el problema que planteja l'urbanisme a França des del segle XIX. De l'Institut Francés.
- "THE REGION": de la sèrie sobre la ciutat. Doblada a l'espanyol, de l'ambaixada del Canadà.
- "LE BOUDIER CANADIEN": està feta damunt la regió de Saguenay-Lac St Jean original en francès de l'Ambaixada del Canadà.
- "EXPLOSION DEMOGRAPHIQUE": sobre el problema demogràfic, també en francès i de l'Ambaixada del Canadà.
- "MUCHACHOS PARA TODO": documental en blanc i negre de l'Institut Alemany de Cultura, sobre treballs realitzats, pel cos de bombers. Bastant ben feta. Original en alemany i comentada en espanyol.
- "OTAWA REFLECTION": Institut cinematogràfic Canadiense, 1971. (a través de l'Ambaixada del Canadà). Doblada al castellà; en colors. Tot i tenir un to patriòtic i una velocitat d'exposició excessiva és un film interessant que presenta una descripció de

la ciutat d'OTAWA: La Població, La ciutat i
les seves àrees, Els recursos econòmics, trans-
ports (L'aeroport ...). Institucions polítiques
etc.

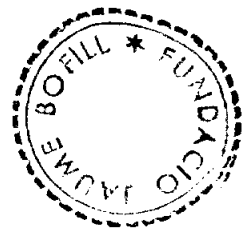
"HELICOPTER CANADA I i II"; National Film Board of Canada 1967.
(A través de l'Ambaixada del Canadà) En color
i doblada al castellà. Viatge en helicòpter per
les grans regions físiques i econòmiques del
Canadà. Pot servir per l'estudi de països, com-
parant-ho amb Espanya. També inclou además d'u-
na visió dels aspectes físics i econòmics, una
descripció de les institucions polítiques.

- CONSEJO ECONOMICO SINDICAL Hi ha diferents monografies de diferents ciutats i comarques. Cal consultar a la Delegació de Sindicats.
- Revista C.A.U "La Gran Barcelona"
"El Est urbà a Barcelona" (n. 19)
- CAPELLADES J. MARCOS J.A. MASJUAN "Estudio socio-económico y de planificación de servicios sociales de Mataró" Barcelona. ISPA, 1967.
- CAPELLADES J. MARCOS J.A. MASJUAN "Estudio socio-económico y de planificación de servicios sociales de la ciudad de Terrassa" Barcelona. ISPA, 1967.
- COMISION MIXTA DE COORDINACION ESTADISTICA "Bibliografía Económica de Cataluña. 1960-1969".
Barcelona CMCE, 1971
(Aquesta publicació té interès perquè s'hi recullen totes les publicacions existents, àdhuc a nivell d'article de revista, respecte a informació econòmica de Catalunya --informació econòmica en sentit ampli: demografia, urbanisme...)

3.- O B R E S D E D I D À C T I C A

- PLANS Pedro "Orientaciones sobre didáctica de la geografía" Madrid, Ed. Magisterio Español, 1967
- UNESCO "Método para la enseñanza de la geografía" Barcelona, Ed. Teide, 1969
- RICO VERCHER M. "Diálogo con la comunidad. (Estudios del medio ambiente)" Valladolid. Ed. Miñón, 1971
- JAROLIMECK J. "Las ciencias sociales en la educación elemental" México, Ed. Pax, 1969
- En la sèrie 17 dels manuals UTEHA, n'hi ha alguns dedicats a aquests temes, per exemple:
- TIEDT S.W., TIEDT I.M. "Estudios sociales" "Actividades imaginativas para la escuela primaria". México, Uteha, 1968
- MURRAY - POLNEY "Mejoramiento de los estudios sociales" México, Uteha, 1968
- SCHAIN "Cómo enseñar y qué evitar en los estudios sociales". México, Uteha, 1968.

I - INTRODUCCIÓ

I - INTRODUCCIÓ

A/ L'OBJECTIU D'AQUEST TREBALL

Ens hem proposat realitzar una primera aproximació del que hauria de ser un llibre de recursos per al mestre de cara al treball de les ciències socials a l'escola elemental.

Es un intent del tot provisional tant perquè no és complet en els temes que abarca com per la seva mateixa metodologia; no obstant, hem preferit, donada la manca de recursos en aquest camp, fer una edició ciclostilada de caire plenament restringit amb l'objecte que sigui estudiada, experimentada i criticada per mestres, de manera que poguem arribar a una edició més acurada i de més utilitat.

Aquest treball ha estat possible gràcies a l'ajuda econòmica de la FUNDACIÓ JAUME BOFILL.

B/ LA FUNCIO DE LES CIENCIES SOCIALS A L'ESCOLA

La realització d'aquest treball ha estat concebuda com una segona part d'una investigació realitzada sobre els continguts ideològics tramesos a través dels manuals de lectura.

A més a més del treball sistemàtic realitzat sobre els manuals de lectura, a través dels quals es dona una primera visió marcadament ideològica en la majoria dels casos de la realitat social, una simple lectura dels manuals sobre l'àrea social que es troben al mercat en el moment actual, ens fa adonar del dèbil tractament científic que tenen els temes de ciències socials, sobretot en els primers anys d'E.G.B. Sense voler fer un judici valoratiu de tots els manuals, ja que no hem realitzat en aquest cas una anàlisi sistemàtica, sí que podem dir que o bé en uns casos es dona una visió de la societat plenament ideològica, o bé en altres es limiten a una descripció de superfície dels fenòmens socials, sense introduir conceptes científics precisos que suministrin als alumnes els instruments adequats per a comprendre i transformar la realitat social que els envolta.

No se'ns escapa la dificultat de l'empresa, donats els condicions de tot tipus que pesen en la nostra societat, ultra la dificultat dels alumnes de temprana edat de comprendre procesos en els quals actuen multitud de factors. No obstant la nostra hipòtesi de partida és que, moltes vegades els alumnes aprenen coses "difícils" per la seva edat, quan no són compromeses, i que en canvi, quan es tracta de la societat la pretesa "dificultat" pot complir inconscientment la funció ideològica d'encubrir la realitat social.

Segons el nostre punt de vista, una correcta introducció del llenguatge a l'escola, de manera que els alumnes aprenguin a fer una lectura correcta de la realitat que els interessa, i que pot ser diferent segons el seu propi origen de classe, i una correcta introducció de les ciències socials a l'escola són dos dels instruments més valuosos que els mestres tenen a les seves mans, per a utilitzar al marge de maniobres que poden disposar, alterant dins del possible la funció ideològica de l'aparell escolar al servei de la societat establerta. Les ciències socials tenen doncs una funció crítica respecte a la realitat social en la qual els alumnes estan inserits.

Pensem que en les ratlles anteriors només hem esbossat una problemàtica complexa sobre la qual cal treballar i discutir per arribar a tenir idees clares.

C/ PLA DEL TREBALL

Ens cal distingir tres processos diferents en l'aprenentatge, que els tres tenen importància en el cas de les ciències socials, tot i que a la pràctica en el nostre treball hàgim primat de moment el procés cognoscitiu.

a) Comprensió: Adquisició de coneixements. A través de l'acumulació sistemàtica de conceptes, que permeten entendre els fets socials. L'augment de la comprensió té lloc quan un individu és capaç d'anar sistematitzant la multitud de percepcions que rep del món.

Una part important de l'aprenentatge és justament aquesta organització dels coneixements de manera que els alumnes puguin acumulativament anar-se construint noves hipòtesis de treball que intentin constatar amb fets. Els conceptes científics no surten d'una pura lectura de la realitat pretesament "transparent".

b) Actituds: L'alumne aprèn també actituds, o sia predisposicions a reaccionar valorativament davant d'un objecte social. En aquest cas s'hi impliquen els mecanismes relacionats amb l'emotivitat.

El procés d'adquisició d'actitud és diferent del de coneixements; l'actitud mateixa del mestre i el clima de la classe tenen una importància primordial.

L'actitud contrària a la passivitat, l'actitud favorable a la transformació de les relacions socials, és fonamental en aquest terreny.

c) Habilitats: Instruments amb els quals es pot continuar l'aprenentatge; tenir una "habilitat" vol dir que una persona pot respondre amb competència davant d'una nova exigència.

Lògicament l'aprenentatge d'habilitats requereix un treball i una repetició. En el cas que ens ocupa, les habilitats poden ser tant de cara a posseir un instrumental per a millor poder comprendre la realitat social (maneig d'estadístiques, posem per cas), com un instrumental de cara a la pràctica o la transformació de les relacions socials.

El treball està dividit en tres grans apartats:

APARTAT II - CONCEPTES PER AL MESTRE I PER ALS ALUMNES

El nostre primer projecte era donar de cada un dels vuit capítols sistemàtics que de moment hem tractat, uns conceptes fonamentals de cara al mestre, de manera que pogués comprendre millor els diferents conceptes i així ajudar millor l'aprenentatge dels alumnes. Aquesta empresa ens ha resultat massa difícil, i finalment ens ha semblat més útil recomanar una llista breu de llibres, en els quals s'hi pot trobar de forma elemental tot el necessari per ampliar els conceptes que quedin foscos en la seva formulació per als alumnes.

Els conceptes per als alumnes els presentem sistemàticament agrupats en els vuit capítols següents:

- 1.- La població
- 2.- L'activitat i les institucions econòmiques
- 3.- Processos d'estratificació i Classes socials
- 4.- El Poder i les institucions polítiques
- 5.- Grups i institucions de parentesc
- 6.- L'Escola
- 7.- Pobles i ciutats: procés d'urbanització
- 8.- Les nacionalitats.

De cada un d'aquests vuit temes hem elaborat de forma breu i entenedora un conjunt de conceptes fonamentals (entre 10 i 20 per cada tema). Aquests conceptes estan posats de forma sistemàtica en l'apartat II B., de manera que el lector en pugui comprendre el fil lògic. En canvi, en l'apartat III, on es programen els diferents nivells, apareixen ordenats segons les diferents unitats didàctiques previstes per a cada nivell d'E.G.B.

Amb tota certesa hauria sigut més correcte, una vegada estipulats els conceptes lògicament, a l'hora d'introduir-los en els diferents nivells, haver-los-hi donat una formulació adequada en cada cas a l'edat dels alumnes. Aquesta feina està per fer; conseqüentment el mestre ha d'adaptar un concepte que es refereix a diferents nivells, donant-li formulacions de més simples a més complexes segons l'edat. Això no obsta que els conceptes que en sí mateixos són més difícils ja els hem procurat introduir a partir de quart o cinquè nivell.

En aquest primer assaig, han quedat minusvalorats els temes que fan referència a institucions culturals, en el sentit més ampli del terme.

APARTAT III - ACTIVITATS DIDACTIQUES

Hem partit de la premisa metodològica de lligar primerament els conceptes de ciències socials a la realitat geogràfica. Els conceptes es va introduint sobre la base de l'àrea geogràfica més pròxima, que el nen més petit pot experimentar --el poble o el carrer--, fins arribar a quart nivell treballant Catalunya i a cinquè Espanya. En els últims casos s'haurà de recórrer ja a la representació gràfica i estadística, ja que la sortida no podrà ser mai exhaustiva.

Aquest plantejament presenta al nostre entendre dues dificultats que cal tenir en compte, tot i que en general considerem que és un plantejament correcte:

1) La possibilitat de donar als alumnes una visió falsa de la realitat social; una visió d'una societat orgànica i integrada formada per cercles concèntrics: el nen és el fill d'una família que junt amb altres --totes iguals-- formen part d'un poble o ciutat, que al mateix temps forma part de Catalunya i de l'Estat espanyol i finalment de la Comunitat internacional perfectament representada en l'ONU....!

El nen es més aviat en primer lloc fill d'una classe social, amb interessos antagònics respecte a altres classes socials en presència en la societat.

2) En general les activitats didàctiques estan lligades a la possibilitat de que els alumnes puguin fer sortides de l'escola. Des d'un punt de vista didàctic el valor de la sortida és al nostre entendre inqüestionable; no obstant, també ens sembla que cal tenir en compte que en la realitat del nostre país, i per raons que tots sabem, en moltes escoles les sortides són de difícil realització. No podem pas admetre que justament els alumnes que més difícil accés tenen a les sortides no hagin de ser introduïts al coneixement de les ciències socials.

Per aquestes raons considerem que totes les aportacions dels mestres de cara a introduir en aquest treball noves pràctiques pedagògiques que pal·liin aquest escull és d'un enorme interès. Un primer intent ha estat pel nostre cantó la breu ressenya sobre audiovisuals que hem donat en l'apèndix. Considerem, però, que des de l'aprofitament dels programes regulars de T.V., fins a qualsevol altre tipus d'informació documental --retalls de revistes, etc-- han de ser tinguts en compte amb la finalitat de donar una solució adequada a les possibilitats reals.

APARTAT IV - APÈNDIX DOCUMENTAL

En aquest apartat hem primat la recollida d'un conjunt de dades estadístiques sobre Catalunya i les seves Comarques, i les diferents Regions de l'Estat espanyol, que normalment no estan a l'abast dels mestres. Ens sembla que és important a partir de quart nivell intròduir l'estadística i la representació gràfica. Molts conceptes de matemàtiques es poden referir a problemes reals en lloc de ficticis, des de les nocions de Conjunts i relacions, fins a les operacions sobre proporcions.

En aquest primer recull d'estadístiques hem primat les de tipus demogràfic i econòmic, només perquè ens sembla que són fonamentals per a començar. En noves edicions del treball caldrà anar completant aquestes dades amb estadístiques de tipus institucional, serveis col·lectius, etc.

En l'apèndix b) es donen uns quants models de representació gràfica tant treballant sobre mapa com amb diagrames. En l'apèndix c), hem recollit uns quants documents que serveixen per a treballar sobretot la relació entre el concepte d'Estat i el de Nació. El nombre de textos és molt reduït, però en cas de demostrar-se la seva utilitat en la primera etapa d'E.G.B., caldria ampliar-los molt més, tant per a treballar aquest tema com per a treballar-ne d'altres. En tot casensem que la introducció de la premsa diària a l'escola és un instrument documental insubstituïble per a una sèrie de temes.

En l'apèndix d) es dóna una primera referència dels audiovisuals que existeixen en el mercat en el moment actual; la llista no és exhaustiva, i el preu d'aquest tipus de mitjans ens ha impedit poder-los analitzar críticament de forma completa. Pensem que és un treball que cal fer per a futures edicions d'aquesta obra i que la col·laboració dels mestres és insubstituïble. En tot cas, aquest apèndix té un valor simbòlic, en el sentit que a les escoles que tenen dificultats per a fer sortides, la utilització adequada dels audiovisuals pot ser un bon complement a la programació de la classe, sempre, però, que les diapositives del mercat no s'agafin "en bloc", sinó que es reordenin i es pensin en funció d'un programa de classe que cal estudiar segons el context social en el que està situada l'escola. També aquest aspecte només està iniciat.

Apèndix e). Finalment hem donat una llista bibliogràfica. Caldrà en futures edicions fer una referència de cada llibre i de la seva possible utilitat pel mestre, assenyalant els aspectes concrets que poden interessar, relacionant-los amb les diferents parts del programa, ja que és de sobre sabut que una llista de llibres sense més ni més, no resulta un instrument d'utilitat pràctica.

II - CONCEPTES PER AL MESTRE I PER ALS ALUMNES

II CONCEPTES PER AL MESTRE I PER ALS ALUMNES

A) Conceptes per als mestres

Tal com dèiem en la introducció, ens limitem a recomanar alguns llibres bàsics on s'hi poden trobar els conceptes que en l'apartat següent donem de cara als alumnes, més àmpliament explicats. En l'apèndix bibliogràfic ja donem referència de llibres que donen documentació sobre temes específics.

*Marta Harnecker: "Los conceptos fundamentales del materialismo histórico".
Ed. Siglo XXI, 1970*

*Salvador Giner : "Introducción a la Sociología"
Ed. Península, 1973
(Hi ha edició catalana, però és anterior, i la més recent en castellà és força més completa).*

D'una utilitat semblant al llibre de la Marta Harnecker és el de

*Eduardo Fioravanti: "El concepto de Modo de Producción"
Ed. Península, 1971*

Poden ser útils els Lèxics publicats per Editorial LAIA. "Léxico de Economía", "Léxico de Sociología", "Léxico de Política", "Léxico de Antropología".

Està a punt de sortir un *DICCIONARI DE CIÈNCIES SOCIALS, d'edicions 68*, que probablement tindrà molta utilitat a aquest nivell.

Una de les dificultats en Ciències Socials és la no existència d'una *CONCEPTUALITZACIÓ* única. No obstant el lector dels diferents conceptes que es proposen pels nens pot descobrir fàcilment a quins dels dos llibres que hem recomanat com a bàsics hi pot trobar en cada cas una millor ampliació.

3. CONCEPTES PER ALS ALUMNES

1. La Població

1.1 La importància quantitativa de la localització de la població en un determinat territori la podem mesurar a partir de referir el nombre d'habitants a la superfície. (Habitants per Km²)

- A partir d'aquest concepte podem aproximar-nos a les zones urbanes més poblades.

A l'estudiar la densitat comparada de les comarques de Catalunya podem observar la "macrocefalia" catalana. La gran concentració en la capital i en la seva comarca i la progressiva concentració en les comarques limítrofes.

A l'estudiar Espanya podem analitzar la concentració en la perifèria i el nucli central de Madrid.

2. La població d'un determinat territori presenta unes característiques diferents segons el pes proporcional de les diferents edats. (Graficament es representa aquest fenomen amb la piràmide d'edats)

- Una població amb una proporció relativament important de gent jove l'anomenarem població jove, en canvi una població amb una proporció relativament important de població de més edat població envellida.

1.2 Segons sigui la composició de la població en les diferents edats es presentaran determinats tipus de problemes socials específics.

Si la població es molt jove faran falta moltes escoles; si la població es molt envellida es plantejarà un problema de molta gent relativament no productiva que cal alimentar, etc.

1.3 Diferents causes influeixen en la composició d'una determinada població segons la proporció de les diferents edats.

(Natalitat, mortalitat; recursos mèdics que disminueixen la morbiditat; migracions, etc.)

1.4 La població d'un determinat territori pot amb el pas del temps augmentar, mantenir-se estancada o disminuir.

L'augment pot ser degut a:

- creixement vegetatiu: més naixements que defuncions.

- immigració: assentament en aquell territori de persones que residien en un altre.

La disminució es deu als fenòmens contraris.

La manera normal de mesurar aquests fenòmens és a partir de les taxes, o sia referir el fenomen al nombre d'habitants en un any.

Taxa de natalitat: naixements en un any $\times 100$; dividit pel total de la població.

Taxa de mortalitat: defuncions en un any $\times 100$; dividit pel total de la població.

Taxa de creixement vegetatiu: naixements menys defuncions, en un any $\times 100$; dividit pel total de la població.

Taxa de creixement global: increment de la població en un any $\times 100$, dividit per la població total al començament de l'any.

(El període de temps pot ser diferent de l'any segons conveniències de l'anàlisi).

1.6. Amb un perfeccionament alimentari i sanitari tendeix a disminuir la taxa de mortalitat, sobretot de la mortalitat en les primeres edats.

(Concepte important perquè els alumnes vegin com una determinada aplicació de la ciència pot incidir en canvis en la vida humana).

1.7. No tota la població que viu en un determinat territori exerceix un treball productiu. (Els nens i els vells només consumeixen).

S'anomena població activa la població que treballa.

La mesura normal per a fer comparacions serà la Taxa de població activa.

1.8. En el nostre context històric la causa fonamental dels moviments migratoris és el desplaçament de la població del sector agrícola cap al sector de indústria o serveis. Com a conseqüència del tipus de desenvolupament econòmic no planificat aquest desplaçament suposa una concentració de població en les àrees tradicionalment industrials (Catalunya i País Basc), o bé en aquelles d'industrialització forçosa (Madrid).

1.9. Les famílies que emigren de la seva zona de residència cap a una altra ho fan normalment a la recerca de millors condicions d'existència.

1.10. La concentració de la població a partir d'un procés de

industrialització no planificat, o bé planificat només sobre la base d'uns interessos determinats, comporta un conjunt de problemes socials:

- Aglomeració en les ciutats.
- Vivendes en males condicions i zones urbanes sense serveis.
- Contaminació.
- Etc.

2. Activitat i institucions econòmiques

2.1. En tot procés de treball hi intervenen un conjunt d'elements:

- L'objecte sobre el qual es treballa (la terra, una matèria prima que es transforma etc.)
- Instruments de treball (intermediaris entre el treballador i l'objecte per a facilitar el procés de transformació).
- Condicions materials (edificis, instal·lacions, carreteres, etc.).
- Força de treball (energia humana emprada en el procés del treball).

Els tres primers elements s'anomenen medis de producció.

(En qualsevol tipus de treball tant intel·lectual com manual es donen a aquests elements, tot i que per l'alumne serà molt més fàcil introduir-lo a l'anàlisi d'aquests elements a partir del treball manual -industrial, etc.-.

2.2. En la societat actual es dona un elevat nivell de divisió de la producció social. (Unes empreses fan una cosa i altres una de diferent, etc.)

Cal saber distingir entre:

- sector primari (agricultura, ramaderia);
- sector secundari (indústria);
- sector terciari (comerç, banca, serveis sanitaris, educatius, etc.)

2.3. Les característiques de l'instrument de treball condicionen el tipus d'organització social de la producció.

- Treballs amb instruments senzills: El treballador controla tècnicament la feina --depèn de la seva habilitat--; pot controlar tècnicament tot el procés: el posa en marxa i l'atura quan vol.

- Treball amb maquinària: A mesura que l'instrument es fa més complicat menys el treballador controla tècnicament el producte, més s'ha d'adaptar a la màquina. Tampoc pot posar en marxa ell sol el procés, ja que ha augmentat la divisió de les tasques en el mateix procés de producció. (L'extrem seria el treball en cadena.)

L'organització social d'un taller artesanal és diferent d'una indústria de l'actualitat: la base tècnica condiona aquestes diferències encara que no les explica totes.

2.4. Si una comunitat consumeix tot el que es capaç de produir en un període de temps, en el període següent tindrà la mateixa quantitat de béns que en l'anterior.

2.5. Per a poder-se donar algun tipus de creixement econòmic --portat a l'extrem, que ademés de menjar es pugui anar vestit etc.--, cal que una part de la població sigui capaç, amb el seu treball, d'alimentar a la totalitat, de manera que la part restant pugui fer altres coses.

2.6. El creixement econòmic es va produint quan una part del treball es destina a la producció d'instruments que augmenten el grau de productivitat del treball. (Amb menys persones i instruments --treball acumulat-- es pot produir més.)

2.7. En un període de temps, destinar treball a la producció de maquinària, vol dir sustreure del consum directe una quantitat de recursos de la comunitat, amb l'objecte d'augmentar la productivitat del treball i consegüentment augmentar progressivament la quantitat de productes que es podran consumir en el període següent, amb menys dedicació de persones.

2.8. El desenvolupament econòmic comporta lògicament que la població activa dedicada a l'agricultura vagi progressivament disminuint, en benefici de la població dedicada a la indústria o els serveis.

(Amb menys gent i més màquines es pot donar de menjar a més part de la població).

2.9. El funcionament del sistema econòmic suposa doncs, una part dels recursos que es consumeixen directament i una part que s'inverteixen en béns d'equip, que permetran una més elevada producció en el període següent.

El punt central per a caracteritzar un sistema econòmic ens el pot donar la resposta a la següent pregunta: Qui, com i per què, controla la part de recursos que no es consumeix directament.

2.10. En el mode de producció capitalista, una part de la població --petita relativament-- és propietària dels medis de producció; l'altra part és propietària només de la seva força de treball que vend en el mercat igual que qualsevol altra mercaderia.

2.11. Des del punt de vista del funcionament del sistema, l'important no és que els propietaris dels medis de producció, disposin d'una renda més elevada per a destinar al consum individual que no els

no propietaris, sinó que a través de la propietat dels medis de producció van quedant-se progressivament tota la part de sobrant de la producció que no es consumeix directament.

2.12. Els salaris que cobren els no propietaris dels medis de producció tendeixen a ser suficients només per a subvenir les necessitats en consum directe.

2.13. El salari, és pel capitalista, un cost en la seva producció que repercuteix en el preu de venda de la mercaderia. Com que el seu interès objectiu és vendre el màxim de productes de manera que siguin competitius en el mercat, i a la vegada obtindre el màxim de beneficis per a poder invertir més i produir més en el període següent, lògicament ha de tendir a disminuir tot el que pugui el cost dels salaris pagats.

En contrapartida l'obrer, tendirà a reclamar sempre un augment de salaris, o un control en els beneficis.

Els interessos són doncs, objectivament contraposats.

2.14. El mecanisme pel qual el capitalista va controlant l'excedent econòmic és, en principi estrictament econòmic. (L'obrer individual vend la seva força de treball... etc.). En canvi en altres modes de producció no ha estat així. Pel sol fet de ser propietari jurídic de la terra, el terratinent feudal rep una part de la collita. Aquesta part de la collita, o el seu equivalent en diners se li ha d'entregar, no se la queda en el mateix procés productiu. No hi intervé un mecanisme només econòmic sinó que requereix una coacció jurídica.

2.15. En el preu de venda d'una mercaderia hi poden intervenir ademés del cost de la seva producció, un conjunt d'intermediaris en la distribució, que encareixin el preu de la mateixa.

2.16. En les societats capitalistes es dóna una progressiva tendència a la concentració de capital. (Grans empreses i eliminació de petites i a la vegada les grans es van fent més grans i internacionals).

2.17. Les empreses molt grans poden controlar els mecanismes dels preus i fer que ja no depenguin del mercat i de la competència, amb el que exerceixen un nou control sobre l'excedent col·lectiu.

2.18. En un moment determinat del desenvolupament capitalista es precisa una intervenció de l'Estat per a regular la màquina econòmica sinó esdevenen crisis. L'Estat, a través de diferents mecanismes, ajuda al funcionament del sistema sense alterar-ne els seus pilars fonamentals.

2.19. En les societats capitalistes, ja que el control sobre la inversió està en mans privades i recerca el màxim benefici, el tipus de productes que es fabriquen no responen necessàriament a les necessitats més reals de la majoria de la població. (Producció de cotxes o armes enlloc de vivendes; estimulació de les vendes a partir de la publicitat etc.)

2.20. El tipus de desenvolupament capitalista tendeix a ser, d'acord amb les lleis del sistema, desequilibrat. La indústria per exemple funciona en benefici de l'agricultura. Aquests desequilibris es manifesten espacialment amb la problemàtica de les zones desenvolupades i sub-desenvolupades.

2.21. Hi ha zones geogràfiques més riques i zones geogràfiques més pobres,

Un indicador útil per a mesurar la riquesa d'una zona geogràfica i comparar-la amb una altra és la Renda per càpita:

Suma de les rendes (preus pagats pel conjunt de béns i serveis), rebudes per tots els particulars, les empreses i l'Estat, com a conseqüència de la producció en un any, dividida pel total de la població de la zona.

3. Classes socials i processos d'estratificació

En la primera etapa d'E.G.B., és molt més fàcil introduir els alumnes en la problemàtica relativa a l'estratificació social que no pas a la de les classes socials.

En els dos casos serà probablement més fàcil i didàctic introduir les bases materials dels dos fenòmens que no pas tota la complexitat social dels mateixos. --Aspectes ideològics, de pràctica social etc.)

El que cal, que quedi clar almenys és que la base material sobre la qual reposen els dos fenòmens socials és diferent.

3.1. No totes les famílies de la nostra societat disposen de la mateixa renda econòmica.

Les diferents tasques professionals reben una compensació diferent de tipus econòmic pel seu exercici.

3.2. La remuneració de les diferents tasques professionals, no respon a criteris "naturals", sinó històrico-ideològics. (Prescindim pel moment de la problemàtica dels beneficis, i ens centrem més aviat en la renda pel treball).

(Els alumnes poden analitzar les diferències de salari entre diferents qualificacions professionals --metge, advocat, enginyer, tècnic de grau mig, obrer, oficinista etc.-- i donar-se compte com el criteri de les diferències no és solament "tècnic" (per exemple anys d'estudi...), sinó que respon a concepcions socials. (Valoració del treball intel·lectual respecte el manual etc.).

3.3. Les diferents tasques professionals són valorades socialment de forma diferent; unes tenen més prestigi que altres.

3.4. En la nostra societat les desigualtats econòmiques tenen conseqüències tant en la localització de la residència --zones urbanes de renda alta i baixa--, com en el tipus i qualitat de la mateixa --torres, jardins, blocs, etc.--

3.5. Les famílies amb nivells de renda semblant desenvolupen relacions socials entre elles més que no pas amb famílies de nivells diferents. Sorgeixen i es van consolidant costums diferents, segons el nivell social. (Matrimonis generalment dintre del mateix estrat; formes de divertir-se diferents, etc.)

3.6. En l'etapa actual del desenvolupament econòmic, la instrucció és un dels camins normals d'accés a les professions més "valorades" socialment.

3.7. Les diferències econòmiques i culturals de les famílies exerceixen una forta influència en les possibilitats dels nens d'arribar a cursar estudis superiors o intermedis.

3.8. La població que emigra del camp i va a treballar i viure en les zones d'activitat industrial i de serveis, tendeix a situar-se en els darrers escalons de l'escala social, donat que realitza normalment feines de baixa qualificació.

3.9. La base material sobre la qual s'apoiem els grups socials que anomenem "classes", no és la diferència gradual d'ingressos, sinó la diferent posició en el procés productiu de cara al control tècnic i social del mateix.

La propietat o no propietat dels mitjans de producció, és el punt fonamental sobre el qual es configuren les classes socials. D'aquesta propietat se'n deriva el control sobre el producte social i sobre la part del mateix que no es consumeix directament sinó que es torna a invertir per a una nova producció.

3.10. Una formació social històrica concreta és una combinació peculiar de diferents modes de producció, un dels quals és el dominant. Això fa que les classes socials presents en aquella formació es corresponguin també amb els diferents tipus de relacions de producció presents històricament.

(Presència al mateix temps d'"Empressaris-Obrers"; Petits camperols propietaris de la terra; Aparcers o masovers; Assalariats del camp que encara no han entrat en una fase d'inversió capitalista; Assalariats tècnics però amb una funció social pròpia de l'empresari etc.).

3.11. Mentre la realitat de l'estratificació social tendeix a desencadenar en la consciència social imatges d'ascensió social i d'integració; les relacions de producció antagòniques tendeixen a desencadenar formes de consciència social i pràctiques de conflicte.

(La valoració dels estudis com a camí d'ocupar un lloc més elevat en l'escala social, com exemple del primer cas; una vaga o un acomiadament com exemple del segon.)

4. El poder i les institucions polítiques

4.1. Existeixen normalment en totes les societats un conjunt de grups institucionalitzats que tenen per objectiu resoldre problemes que afecten a tota la col·lectivitat.

(L'Ajuntament; La Diputació provincial; El Govern Civil; El Govern general de l'Estat Espanyol).

4.2. En tota formació social existeixen un conjunt de normes --lleis-- que regulen el funcionament general de la col·lectivitat.

(Normes sobre el matrimoni, sobre la compra i venda, sobre el treball; sobre la circulació, sobre la construcció de vivendes, sobre el que està ben fet i mal fet etc.)

4.3. Existeixen uns grups institucionalitzats --els tribunals, els advocats-- que tenen per funció vetllar pel compliment d'aquestes normes. A través d'aquestes institucions s'exerceix una coerció social sobre els ciutadans que se'n desvien.

4.4. Ademés dels tribunals, que diuen el que està d'acord o en desacord amb les lleis d'un país concret, existeixen un conjunt d'aparells repressius pels que no s'adapten a les lleis (policia, presons etc.).

4.5. Les institucions jurídiques estudien els casos concrets a la llum de les normes promulgades en una determinada societat. Les lleis provenen de les institucions polítiques.

4.6. La intervenció del govern d'un Estat en la vida de la col·lectivitat afecta a diferents àrees. Aquestes àrees no sempre han sigut les mateixes. La intervenció de l'Estat en la vida col·lectiva ha tendit a créixer en els últims anys.

(Estudi de diferents ministeris, o consellers de l'ajuntament, Diputació, etc. Abans l'acció de l'estat en matèria econòmica era molt inferior a l'actual, etc.).

4.7. Les institucions jurídiques estan formades de "professionals", que fan la seva funció teòricament amb independència dels aparells polítics. Els advocats no defensen la "justícia", sinó el compliment de les lleis.

(No sempre s'ha considerat "just" el mateix ni totes les societats tenen les mateixes lleis).

4.8. En la nostra societat els aparells polítics fonamentals són:

- els de caràcter legislatiu: que fan les lleis ("Las Cortes" i el cap de l'estat.
- els de caràcter executiu: que apliquen les lleis. (El govern a nivell d'estat, de província; de municipi).

4.9. Ja que els aparells polítics funcionen en relació a tota la col·lectivitat, en totes les formacions socials hi acostuma haver un tipus o altre de participació de la col·lectivitat, en aquests aparells polítics.

(Els alumnes poden estudiar els sistemes d'eleccions, de recanvi de govern, etc.)

4.10. La promulgació d'unes lleis i no d'unes altres; les accions concretes de govern --executiu-- dintre del marge de maniobra que ofereixen les lleis promulgades, no són mai actes només tècnics, responen a unes finalitats i representen uns interessos concrets, que depenen de la relació de forces d'aquella societat: -Relació entre les classes socials-.

(A nivell molt petit ho poden estudiar els nens: en el terreny de l'urbanisme, de l'educació, etc.).

4.11. L'Estat compleix doncs, dues funcions:

- a) tècnica: a mesura que augmenta la divisió del treball, es requereix en tota societat un conjunt de persones i institucions que siguin capaces d'organitzar i administrar problemes que afecten a tota la col·lectivitat.
- b) dominació política: Els aparells institucionals i les normes són utilitzats per a sotmetre les diferents classes socials als interessos de les classes dominants.

Un aspecte fonamental d'aquesta funció de dominació política és justament el manteniment i reforçament per part de l'Estat de la forma històrica de relacions de producció, sobre la base de la qual s'estructuren les relacions de poder.

4.12. Un Estat constituït històricament a partir d'un procés concret que respon a una determinada correlació de forces, va creant amb el temps els mecanismes que considera oportuns de participació, les lleis que regiran la col·lectivitat, els mecanismes de recanvi, les legitimacions ideològiques del propi poder, disposa de recursos per a dominar l'opinió, etc. En definitiva aquests mecanismes responen a uns interessos concrets i és va cristalitzant el que en podríem dir "el cercle viciós del poder".

- - - - -

Una introducció a temes polítics és difícil a la primera etapa d'EGB. El més important no és que l'alumne acumuli coneixements sinó que aprengui a aproximar-se a aquests temes des d'una perspectiva científica, i a partir de la documentació concreta de la nostra societat.

Les crítiques que normalment formularà l'alumne a partir del que considera "just" o "injust", cal intentà situar-les científicament, insistint en la historicitat de les institucions i les relacions de força que expressen.

5. Grups i institucions de parentesc

- 5.1. Un nen neix perquè biològicament s'han unit un home i una dona; no creixeria sense que se l'alimentés i se li donés afecte etc.: sense establir relacions socials, que li transmeten models de conducta. La família en la nostra societat fa aquesta funció.
- 5.2. En el grup social familiar cada persona té un conjunt de drets i deures. Els nens saben que poden demanar:
- al pare que faci tal cosa...
 - a la mare que faci tal altra...
 - a ells mateixos se'ls hi exigeix tal cosa...
- 5.3. Els rols socials no són totalment iguals en totes les famílies que coneixem.
- En tal família treballa el pare, i la mare està a casa dedicada a la cura dels fills i de la casa.
 - En tal altra família, treballen tant el pare com la mare.
- 5.4. El pare treballa perquè una de les obligacions fonamentals del seu rol en la nostra societat és el manteniment de la família. En la nostra societat s'assigna a la mare com a obligació fonamental del seu rol la cura de la llar i dels fills.
- 5.5. Hi ha mares que treballen fora de casa.
- a) Per interès propi,
 - b) per necessitat econòmica.
- 5.6. Hi ha famílies en les que conviuen, els avis, els pares, els fills, els oncles... Aquest tipus és més freqüent en els pobles rurals. (F. Extensa).
- En altres famílies només conviuen els pares i els fills; aquest tipus és més freqüent en la ciutat. (F. Nuclear).
- 5.7. En les famílies rurals és freqüent que tots treballin la mateixa terra, que és seva o són masovers.
- En les famílies de ciutat, normalment, el pare treballa en una fàbrica; el germà gran en una altra o en una oficina; la mare en tal altra... etc.

5.8. Si la mare treballa i té fills petits necessita qui se'n cuidi: Segons com sigui el tipus de família (extensa - Nuclear) es fan imprescindibles uns serveis col·lectius per atendre a aquesta necessitat: guarderies.

5.9. Potser que en la família no tothom pensi el mateix de les mateixes coses. La vida en comú exigeix una adaptació mútua i unes regles del joc compartides.

(Quan els fills es fan grans opinen diferent dels pares... El marit i muller poden tenir opinions diferents.)

(Hi ha famílies que els pares no s'entenen i s'han tingut de separar; fills grans solters que prefereixen marxar de casa, etc.)

5.10. Hi ha famílies que tenen més i famílies que tenen menys fills.

5.11. A partir del naixement d'una parella concreta el nen queda situat en una xarxa de relacions de parentiu (avis, oncles, cunyats).

5.12. Varies famílies poden ajuntar-se i conviure en una mateixa casa i compartir coses en comú. (Hi ha llocs que ho fan)

- Compartir béns materials.
- Compartir amistat etc.

5.13. Les nostres formes de relacions familiars són històriques: no sempre han sigut així, no són així a tot arreu, i poden canviar en el futur.

6. L'escola

6.1. Tots els membres de l'escola són subjectes d'un rol --conjunt de drets i deures--; la institucionalització d'aquests rols no depèn de la voluntat dels membres del grup totalment

- que els nens vegin que a l'escola el mestre ha d'ensenyar uns programes que venen dictats pel ministeri.
- que els han d'estudiar perquè se'ls hi diu que és la seva "obligació".

6.2. L'escola com a grup social durable necessita unes normes de funcionament.

- Aquestes normes poden respondre fonamentalment a criteris de "funcionalitat" o més aviat a altres més "irracionals", purament imposats per autoritat.
- Les normes poden establir-se de diferent forma: quin grau de participació en l'elaboració de les mateixes tenen els diferents membres de l'escola? el director, el M.E.C., els alumnes etc.

6.3. Quan un individu es desvia de les normes exigides, existeix un sistema de "sanció social" per part del grup.

- la sanció social pot ser només exercida per l'"autoritat".
- la sanció social pot també ser exercida per tots els membres del grup (el despreci, el rebuig, la crítica etc.)

6.4. Tots els grups socials tenen uns objectius.

- L'escola té com objectiu: instruir i educar.
- Els grups informals tenen diferents objectius en una escola: esplai, estudi, esport etc.

6.5. Qualsevol membre de diferents grups pot tenir un "conflicte de rols".

- Els alumnes poden veure com el que esperen d'un seu company com a representant de la classe, pot estar en contradicció amb el que espera el pare d'aquest nen respecte el seu comportament a l'escola, i amb el comportament que el mestre espera d'un representant de curs.

6.6. El bon funcionament d'un grup exigeix normalment una diferenciació de rols.

(La classe pot requerir que es reparteixin diferents tasques entre els alumnes: els encarregats de diferents feines),

6.7. En els grups socials tendeix a configurar-se un procés d'estratificació:

Per un cantó els rols socials comporten ja una jerarquització i en molts casos els membres del grup no han participat ni en la definició del rol ni en l'elecció de la persona (el director); ademés s'hi afegeixen uns aspectes no normatius (prestigi, influència, diners).

(Els alumnes poden veure com tots els mestres tenen a nivell del rol la mateixa posició en l'estratificació, però en canvi com uns mestres són més ben considerats que altres pels alumnes i també per la direcció. (Són més bons, se'ls té més en compte etc.)

El mateix passa en un grup informal; d'un conjunt d'alumnes que propiament segons les lleis del joc del grup tots tenen els mateixos drets i deures, de fet alguns són més apreciats que altres.)

6.8. En els grups socials és possible que s'hi formin sub-grups i que per diferents causes sorgeixin conflictes entre ells. Els membres d'un sub-grup tendeixin a produir imatges deformades i negatives dels membres de l'altre sub-grup (estereotips).

(Els alumnes poden veure i analitzar a partir de qualsevol incident a l'escola --partit de futbol etc.-- o simplement en la relació que s'estableix entre sub-grups d'una mateixa classe o bé entre diferents classes, com funcionen aquests mecanismes d'"etnocentrisme": la ridiculització dels altres dels altres grups etc.)

En conjunt creiem que sobre aquesta temàtica s'hi pot treballar molt més. El corrent de pedagogia "institucional", utilitza l'escola, els seus mecanismes i conflictes, com un instrument d'anàlisi social.

Sense extreure l'anàlisi, ja que al passar del micro-grup a la societat els problemes canvien sovint qualitativament, pot ser útil en mans del mestre com un procediment més per què els alumnes s'aproximin a l'anàlisi social. Per què aprenguin que es donen unes regularitats observables en el funcionament del grup, i consegüentment que és possible una abstracció de la component individual per fer una anàlisi des d'una perspectiva sociològica d'aquests mecanismes de funcionament.

7. Pobles i ciutats i procés d'urbanització.

7.1. Els homes es relacionen per a produir, per a adquirir el que han de consumir, per a divertir-se, per a aprendre, etc. Per a satisfer les pròpies necessitats els homes necessiten relacionar-se.

7.2. Hi ha necessitats solucionables individualment o bé a nivell familiar, altres necessitats, en canvi, només poden trobar solució si es plantejen col·lectivament, (empedrat dels carrers, correus, etc.)

7.3. Els serveis col·lectius costen diners, ja que requereixen treball humà. D'alguna manera aquests serveis els financia la col·lectivitat conjuntament. Tant a nivell municipal, com provincial, com a nivell de l'Estat, hi han uns mecanismes destinats a recullir recursos per a poder resoldre les necessitats col·lectives.

7.4. Els edificis que hi ha en un carrer, en una zona d'una ciutat, o en un poble, són diferents per moltes característiques:

- segons la seva dedicació: indústria, vivenda, hospital, etc.
- segons el tamany: vivendes unifamiliars o cases de pisos, etc.
- segons la qualitat: bona o defectuosa construcció, "bona" estètica, etc.

7.5. Les persones circulen pels carrers de diferents maneres (a peu, en cotxe, en autobús, en camió), i per a diferents motius, (van a comprar, treballen, van a treballar, etc.)

A determinades hores del dia hi ha més afluència de persones en determinats indrets: en els mercats a l'hora que s'acostuma a anar a comprar; en els centres comercials els dissabtes a la tarda; a l'hora d'anar a treballar en els trajectes de metro que porten on hi ha fàbriques, etc.

7.6. En els pobles, la gent acostuma a treballar majoritàriament en l'agricultura, en les ciutats en canvi, treballa majoritàriament en la indústria o els serveis.

7.7. Les diferències entre els pobles i les ciutats no són radicals, es tracta més aviat d'un continuum, en el qual els extrems són perfectament característics.

La trama urbana i les edificacions presenten normalment les següents característiques:

- Pobles: carrers estrets, que conflueixen a vegades en un lloc central característic --plaça església, etc.--, cases de baixa edificació... etc.

- Ciutats: carrers més amples, sobretot els principals; diferents zones dintre la mateixa ciutat amb característiques peculiars, cases altes on hi viu molta gent, etc.

7.8. Amb el procés d'industrialització, s'ha donat una tendència a concentrar-se una part més important de la població en les ciutats, decreixent en canvi la part de la població que resideix en els pobles.

7.9. En els pobles més petits, pràcticament tota la gent que hi viu es coneix i es relaciona fàcilment; en canvi en les ciutats no passa el mateix. Sobretot quan s'ha donat un creixement ràpid i s'han format nuclis urbans amb població totalment nova, la proximitat de la residència no suposa necessàriament que es produeixi una relació social. (Veïns de la mateixa escala que no es coneixen).

En la ciutat les persones quan es casen van a viure moltes vegades en zones urbanes diferents a les dels pares, conseqüentment les relacions d'amistat acostumen a regir-se més aviat per un criteri diferent que no pas la proximitat geogràfica.

7.10. En els pobles acostumen a haver-hi menys serveis col·lectius que en les ciutats. (Possibilitats d'estudis, d'atenció mèdica, etc. etc.).

7.11. L'augment de les comunicacions i dels mitjans de comunicació de masses (TV, etc.), han aconseguit que l'aïllament cultural dels pobles no sigui ara tant fort com abans.

7.12. En els pobles hi acostuma a haver-hi un centre en el qual es concentren un conjunt d'equipaments col·lectius: església, mercat, escola, bars, botigues, Ajuntament, etc.

En les ciutats també acostuma a haver-hi un centre, que cada vegada més, en la nostra societat, acostuma a ser un nucli de serveis comercials i oficines (bancs, etc.) En les diferents zones urbanes de la ciutat poden existir també nuclis que polaritzin la zona, degut a l'existència de determinats serveis col·lectius. (Mercats de barri, etc.)

7.13. Les comarques geogràfiques, acostumen a tenir una ciutat que fa les funcions de capital. En aquesta ciutat s'hi concentren determinats serveis col·lectius. (Mercats comarcals, hospitals, centres d'ensenyament mitjà, etc.)

7.14. Amb el creixement de la indústria, les grans ciutats, es van convertint cada vegada més en nuclis de residència i de serveis. La indústria tendeix a abandonar les ciutats.

7.15. En les societats capitalistes la radicació de les noves indústries --excepte les que depenen directament d'una radicació geogràfica: mines de carbó, necessitat d'un riu, etc.-- tendeix a obeir criteris de rendibilitat econòmica a curt termini: Abandonen la ciutat, perquè el sòl es paga molt degut a la demanda de vivendes i serveis, i es van a localitzar, normalment, al costat de les vies de comunicació.

7.16. Per comprendre mínimament els "per qués" de les desigualtats tant individuals com col·lectives, entre els pobles i ciutats haurérem de recórrer a la producció: el desenvolupament industrial capitalista ha funcionat en benefici de la indústria i els serveis respecte l'agricultura. (Ex. els salaris industrials són més elevats que els agrícoles)

7.17. Anys endarrera els pobles i les ciutats canviaven lentament. La població creixia poc a poc i s'anava ampliant la ciutat o el poble segons les noves necessitats s'anaven consolidant.

En l'actualitat el creixement de la indústria, la mecanització de l'agricultura etc., han fet que hi haguessin ràpids desplaçaments de població, que normalment han augmentat el nombre d'habitants de les ciutats.

Per resoldre les necessitats col·lectives de les ciutats amb tan ràpida expansió cal recórrer a la planificació.

Els Ajuntaments o organismes d'àmbit territorial més ampli, segons els casos, estan obligats en l'actualitat per un conjunt de lleis, a planificar el creixement urbà i a procurar que estinguin en compte les necessitats en serveis col·lectius.

Aquesta planificació serà més o menys ajustada a les necessitats de la població, o contràriament servirà només als interessos del capital privat destinat a construcció, segons siguin aquells organismes polítics i segons el poder d'influència que tinguin els dos sectors de població abans esmentats.

7.18. El procés d'urbanització, com qualsevol procés social, no respon només a exigències tècniques, sinó que aquestes exigències tècniques, que estan presents, actuen entrelligades amb determinants socials i històriques

- Anys endarrera la mateixa construcció de les cases responia a criteris d'adaptació de l'home al clima --parets més o menys gruixudes, tipus de coberta, materials especials etc.--; en l'actualitat han passat davant d'aquestes exigències altres criteris --pisos homogenis a tot arreu, segons redabilitat, etc.--.

- La concentració urbana no es només una exigència de la industrialització, sino que també depèn de la forma com es porta a terme la industrialització, en una societat capitalista.

- El desequilibri de serveis entre el camp i la ciutat, tampoc és només una exigència tècnica està condicionat pel desenvolupament del capital comercial i industrial que s'efectua primer que la capitalització de l'agricultura

- La Planificació, és un exemple d'acció humana conscient i organitzada sobre els processos socials. La seva qualitat i característiques dependran de les relacions de poder en la societat. Tampoc és només un problema "tècnic"

8. Les nacionalitats

8.1. Entre els habitants que resideixen en territoris diferents es donen a vegades trets culturals diferencials (llengua, costums, etc.)

8.2. Aquestes diferències culturals són un producte històric, fruit de la relació peculiar de l'home amb la naturalesa i dels homes entre sí. En alguns casos existeixen diferències ètniques, en altres són pràcticament inexistent.

8.3. Els processos migratoris tenen com a conseqüència, en determinats casos, que conviuen en un mateix territori persones amb característiques culturals diferents (cas de Catalunya).

8.4. Normalment els immigrants per raons de treball perteneixen als estrats socials inferiors; conseqüentment --i si no hi ha altres raons polítiques-- la seva cultura està en una posició d'inferioritat respecte a la cultura del lloc que els rep.

8.5. En el procés d'interacció entre dues cultures es pot donar una total assimilació d'una d'elles per l'altra, o també en pot sorgir una cultura resultant amb elements característics de les dues cultures en presència.

8.6. Les comunitats culturals tendeixen a judicar els membres d'altres cultures --sobretot quan es dona un procés d'immigració-- amb estereotips pejoratius.

8.7. En uns casos es dona una correspondència entre la nació i l'Estat, en altres no.

Una nació és una "comunitat humana estable, històricament formada, sorgida sobre la base de la comunitat d'idioma, de territori, de vida econòmica, i de psicologia, manifestada aquesta en la comunitat de cultura" (Stalin).

8.8. Quan per diferents raons històriques no es dona en una època determinada una correspondència entre nació i Estat, pot succeir que l'Estat afavoreixi una determinada cultura nacional, de les del conjunt del seu àmbit territorial, en detriment de les

altres (cas concret de l'Estat espanyol respecte les nacionalitats catalana, basca, gallega,... etc.)

8.9. La no correspondència entre nació-Estat, implica normalment no sols un sometiment de determinades cultures nacionals respecte d'altres, sinó també un sometiment en el nivell polític. Negació del dret d'autodeterminació política per part d'una comunitat nacional.

8.10. La problemàtica de les nacionalitats no es pot deslligar de la de les classes socials. Segons com ha quedat constituït històricament un determinat bloc de classes dominants a nivell polític se'n deriven unes conseqüències o altres respecte la problemàtica de les nacionalitats (cas de la Guerra civil espanyola).

8.11. Igual com el procés d'estratificació social crea una consciència social d'integració mentre les relacions de producció antagòniques creen uns processos socials de conflicte, també els trets culturals comuns creen uns interessos socials i unes formes de consciència d'integració, però subsisteix l'antagonisme entre les diferents classes socials d'una mateixa comunitat nacional.

8.12. Quan es dona un procés immigratori (cas de Catalunya), cal tenir en compte per a plantejar correctament les relacions entre la cultura immigrant i la cultura nacional:

- la posició de la cultura nacional receptora respecte als aparells de l'Estat (situació de sometiment o no).
- la cultura de la comunitat immigrada també entra objectivament en un procés de relació de forces respecte la cultura receptora.

La concepció de l'assimilació cultural pot ser també una concepció de dominació.

- si a més d'assimilació cultural es parla d'integració social, cal tenir en compte que els immigrants s'"integren" a una societat en la qual hi subsisteixen interessos antagònics; conseqüentment, a una societat en la qual una concepció plenament integradora és ideològica en el sentit que encobreix les relacions de producció antagòniques i els conflictes que generen.

III - ACTIVITATS DIDÀCTIQUES PELS DIFERENTS NIVELLS

I. LA FAMILIAConceptes:

- 5.2. En el grup social familiar cada persona té un conjunt de drets i deures. Els nens saben que poden demanar:
- al pare que faci tal cosa...
 - a la mare que faci tal altra...
 - a ells mateixos se'ls hi exigeix tal cosa...
- 5.3. Els rols socials no són totalment iguals en totes les famílies que coneixem.
- En tal família treballa el pare, i la mare està a casa dedicada a la cura dels fills i de la casa.
 - En tal altra família, treballen tant el pare com la mare.
- 5.4. El pare treballa perquè una de les obligacions fonamentals del seu rol en la nostra societat és el manteniment de la família.
En la nostra societat s'assigna a la mare com a obligació fonamental del seu rol la cura de la llar i dels fills.
- 5.10. Hi ha famílies que tenen més i famílies que tenen menys fills.

Activitats:

Aquests conceptes s'han de treballar a través de converses amb els nois. Cal assegurar que quan se'n parla a classe, els nois ja estan assabentats de les coses que interessin per treballar aquell dia. Han d'haver-ne parlat amb la família.

La conversa pot ser sobre:

- Persones que viuen a casa seva i relació de parentesc (pares, germans, avis, oncles, amics...)
- Nombre de germans de les diferents famílies.
- Nom de cada una d'aquestes persones.
- Feina que cada una d'elles té assignada dins de la casa.
- Treball que cada persona fa a fora de casa.
- Per què treballen el pare i la mare fora de casa o per què es que da a casa la mare.

Cada nen pot dibuixar les persones que viuen a casa seva i el treball que fa cada una d'elles. Si els nens ja saben escriure poden fer una frase sobre cada una de les persones.

Actituds:

- Actitud de dependència respecte als pares.
- Actitud d'anàlisi de les relacions socials més pròximes.
- Actitud de funcionalitat i no de valor absolut de les normes de convivència.

II. L'ESCOLA

Conceptes:

6.1. Tots els membres de l'escola són subjectes d'un rol --conjunt de drets i deures--; la institucionalització d'aquests rols no depèn de la voluntat dels membres del grup totalment.

- *Que els nens vegin que a l'escola el mestre ha d'ensenyar uns programes que venen dictats pel ministeri.*
- *Que els han d'estudiar perquè se'ls hi diu que és la seva "obligació".*

Activitats:

- Passejada per l'escola per tal de conèixer les diferents dependències i la funció de cada una d'elles: -Classes per nois de diferents edats; - secretaria; - cuina.

Cal fer veure a través de la conversa i del que els nois hagin pogut preguntar quin és el treball que fan les persones que estan en aquestes dependències de l'escola.

- Fer un mural en el que es vegin els treballs que es fan dins de l'edifici de l'escola.
- Preguntar als mestres, a la secretaria i a les cuineres a on van a buscar el que necessiten per poder treballar a l'escola: material escolar, material de secretaria, menjar...
- Dibuixar totes les feines que són necessàries perquè l'escola pugui funcionar (les que es fan dins de l'escola i les que es fan a fora i que són importants perquè l'escola funcioni)
- Dibuixar la classe i situar les coses que hi ha (porta, finestres, pissarra, armaris, taules, cadires...)
- Treballar el vocabulari propi de la classe i de l'escola. És important treballar els conceptes de: davant de..., darrera de, sota de..., sobre de..., a dalt..., a baix..., a la dreta..., a l'esquerra... etc.
- Dibuixar l'escola per fora. Veurem si es una torre, una casa de pisos, un edifici especial per escola. Aquest exercici serveix per situar l'escola en el carrer i començar l'estudi del carrer de l'escola.

III. EL CARRER DE L'ESCOLA (o els carrers del voltant de l'escola si es creu convenient)

Concepte:

- 7.4. Els edificis que hi ha en un carrer, en una zona d'una ciutat, o en un poble, són diferents per moltes característiques:
- Segons la seva dedicació: indústria, vivenda, hospital, etc.
 - Segons el tamany: vivendes unifamiliars o cases de pisos, etc.
 - Segons la qualitat: bona o defectuosa contrucció, "bona" estètica, etc.

Activitats:

- La mestra dibuixarà el carrer de l'escola. El tamany serà gran perquè s'hi puguin anar col.locant totes les coses observades. Estarà penjat a la classe o en un lloc visible de l'escola mentre duri l'estudi del carrer.
- Fer una sortida pel carrer de l'escola fixant-nos només amb el tipus de cases: cases de pisos, torres, cases de pisos amb jardí, cases noves, cases velles, cases amb parking, cases amb piscina...
- Dibuixar sobre el planell del carrer els diferents tipus de casa. (Es pot fer també amb paper xerol o altre paper enganxat).

Conceptes:

- 7.1. Els homes es relacionen per a produir, per a adquirir el que han de consumir, per a divertir-se, per a aprendre, etc. Per a satisfer les pròpies necessitats els homes necessiten relacionar-se.
- 7.5. Les persones circulen pels carrers de diferents maneres (a peu, en cotxe, en autobús, en camió), i per a diferents motius, (van a comprar, treballen, van a treballar, etc.)
- A determinades hores del dia hi ha més afluència de persones en determinats indrets: en els mercats a l'hora que s'acostuma a anar a comprar; en els centres comercials els dissabtes a la tarda; a l'hora d'anar a treballar en els trajectes de metro que porten on hi ha fàbriques, etc.

Activitats:

- Sortida pel carrer, centrant l'atenció en:
 - com va la gent,
 - on va la gent.

Per treballar "com va la gent", es farà a través d'observació per poder-ho comentar després a classe.

Per treballar "on va la gent" ho farem a través de preguntes fetes a la mateixa gent del carrer:

Van a treballar, a comprar, a passejar, a l'escola, a correus a telègrafs, a un banc ...

- Representar sobre el planell del carrer, la quantitat de gent que va a cada lloc dels que hem preguntat. Poden ser quatre figures humanes, representant cada una un grup de persones que van a... Com més persones van al mateix lloc més gran seria el dibuix. (És un primer pas per acostumar als nois a la representació gràfica).
- Observar les converses de la gent, els motius de reunió i de relació, la llengua que parlen etc.
- Com a resum d'aquest treball cal comentar amb els nois el tipus de carrer que hem treballat: residencial, de treball, centre de serveix, una zona escolar..., una zona industrial...

Actitud:

Desvetllar la curiositat dels alumnes pel que fa la gent que l'envolta.

IV. EL TREBALL EN EL CARRER DE L'ESCOLA

Concepte:

2.1. En tot procés de treball hi intervenen un conjunt d'elements:

- L'objecte sobre el qual es treballa (la terra, una matèria prima que es transforma etc.)
- Instruments de treball (intermediaris entre el treballador i l'objecte per a facilitar el procés de transformació)
- Condicions materials (edificis, instal·lacions, carreteres, etc.).
- Força de treball (energia humana emprada en el procés del treball).

Els tres primers elements s'anomenen medis de producció.

(En qualsevol tipus de treball tant intel·lectual com manual es donen aquests elements, tot i que per l'alumne serà més fàcil introduir-lo a l'anàlisi d'aquests elements a partir del treball manual -industrial, etc.-)

Activitats:

(En aquest nivell ens fixarem principalment en les "condicions materials" del treball -edificis, etc.- i en els productes finals)

- Sortida pel carrer de l'escola per fixar-nos en les fàbriques o tallers que hi ha. Situar-los en el planell que portaran els

nois (ha de ser igual que el que tenim a l'escola, però de tany més petit).

- Al tornar a l'escola situar sobre el planell de la classe tot el que hem senyalitzat en el planell petit.
- Els punts a observar són:
 - Situació en el carrer.
 - Com és l'edifici: gran, petit, nou, vell, alt, baix...
 - Com és el local: ocupa tot l'edifici, està en els baixos, en els sòtans, està ventilat...
 - Quines coses es produeixen. Això ha de ser molt general, després ja treballarem els aspectes més concrets.

Sobre aquests punts d'observació comentar amb els nois el que hem vist en el carrer.

- Cada noi pot fer un dibuix d'alguna cosa que es produeixi en el carrer de l'escola. Entre tots tindrem tot el que es produeix. Penjar els dibuixos en algun lloc visible de la classe per poder-hi fer referència més endavant.

Conceptes:

2.3. Les característiques de l'instrument de treball condicionen el tipus d'organització social de la producció.

- Treballs amb instruments senzills: El treballador controla tècnicament la feina --depèn de la seva habilitat-- pot controlar tècnicament tot el procés: el posa en marxa i l'atura quan vol.

- Treball amb maquinària: A mesura que l'instrument es fa més complicat menys el treballador controla tècnicament el producte, més s'ha d'adaptar a la màquina. Tampoc pot posar en marxa ell sol el procés, ja que ha augmentat la divisió de les tasques en el mateix procés de producció. (L'extrem seria el treball en cadena.)

L'organització social d'un taller artesanal és diferent d'una indústria de l'actualitat: la base tècnica condiciona aquestes diferències encara que no les explica totes.

Activitats:

Ens basarem en dos o tres treballs que es realitzin en el carrer de l'escola en cas d'una localitat gran, o bé en dos treballs que es realitzin en el poble en cas d'una escola rural. Val la pena en aquesta situació tenir en compte el treball agrícola i també alguna altra activitat.

Cal estudiar un treball de tipus artesanal i un treball en cadena o industrial perquè els nois puguin fer comparacions.

En cas de que sigui impossible l'observació directa s'haurà de recórrer a gravats, fotografies o bé situacions que siguin identificables per tots els nois de la classe.

- Visita a un taller artesà ben senzill i a una fàbrica, respondent amb l'ajuda del mestre a les següents qüestions: (1) (Si els nois tenen dificultat per llegir i escriure se'ls pot donar la pregunta i que només hagin de contestar si / no; molt / poc...)

- . El local és gran o petit?
- . Ocupa tot un edifici o només la planta baixa?
- . Quantes persones hi treballen?
- . Tots fan la mateixa feina?
- . Els homes i les dones fan el mateix treball?
- . Les persones més grans i més joves fan la mateixa feina?
- . Quines coses fan servir per treballar?
- . Necessiten moltes eines petites?
- . Necessiten màquines complicades?
- . Per què fan servir eines senzilles o màquines complicades?
- . Quines coses fan?
- . Per què serveix el que fan en aquest taller?
- . Necessiten molt temps per acabar un producte (una cadira, una sabata, un vestit, una rentadora...)
- . La mateixa persona que el comença l'acaba?
- . Quantes persones necessiten treballar en el mateix producte fins que està acabat?
- . Quantes hores treballen?
- . A quina hora entren i a quina hora surten de treballar?
- . De qui són les coses que es produeixen aquí?
- . Què se'n fa del producte una vegada acabat?
- . On va a parar?

- A l'arribar a l'escola dibuixar per grups les diferents coses observades:

- . Característiques del local.
- . Eines que es fan servir.
- . Accions que es realitzen per obtenir el producte.
- . Característiques del producte que s'obté.

Conversa sobre els aspectes que no es poden dibuixar:

- . Nombre de gent que hi participa.

(1) Algunes qüestions només serveixen per la fàbrica, el que aju-

- . Característiques de les diverses activitats.
- . Horari de treball.
- . El producte no es de tothom que el treballa.

- Conversa sobre el treball dels pares o sobre altres dades que els nois puguin aportar a la classe per fixar els aspectes més importants treballats en aquest apartat.

Actituds:

Aprendre a observar l'activitat humana en la producció d'un objecte (treball). En aquesta edat difícilment els nois podran establir masses relacions però es tracta de fixar els elements i factors més importants.

V. SERVEIS COL·LECTIUS DEL CARRER DE L'ESCOLA

Conceptes:

7.2. Hi ha necessitats solucionables individualment o bé a nivell familiar, altres necessitats, en canvi, només poden trobar solució si es plantejen col·lectivament, (empedrat dels carrers, correus, etc.)

7.3. Els serveis col·lectius costen diners, ja que requereixen treball humà. D'alguna manera aquests serveis els financia la col·lectivitat conjuntament. Tant a nivell municipal, com provincial, com a nivell de l'Estat, hi han uns mecanismes destinats a recollir recursos per a poder resoldre les necessitats col·lectives.

Activitats:

- Recordar els treballs dels pares fent ressaltar les coses que els pares produeixen.

- Cada noi farà un dibuix del treball del seu pare en el que es vegi què produeix. També es pot dibuixar el treball de la mare o d'algun altre membre de la família.

- Recordar els productes que es fan en el carrer de l'escola.

- Conversa a classe sobre les coses que els nois necessiten, i com se'ls hi cobreixen aquestes necessitats (menjar, vestir, tenir una casa, anar a l'escola, jugar, divertir-se, anar a veure a un amic, anar de vacances, tenir llibres, discos...)

- Fer un mural amb les diferents coses que els nois necessiten.

- Conversa amb els nois per tal d'anar descobrint quines són les coses que es necessiten a casa seva además de les que ell necessita personalment. (llum pública, vigilant, escombriaire...)

Cal arribar a distingir quines són les coses que la família pot solucionar individualment (sense perdre de vista la necessitat que té de relacionar-se) i les que cal plantejar col·lectivament: llum pública, carreteres, clavegueres, hospitals, escoles...

- Fer dos murals:

- . Necessitats que pot solucionar individualment la família.
- . Necessitats que cal plantejar col·lectivament.

- Sortida pel carrer de l'escola per veure com estan solucionades en aquest carrer, les necessitats que s'han de plantejar col·lectivament. Es farà a través d'observació i de preguntar a la gent del carrer:

- . Asfaltat del carrer
- . Voravies
- . Parcs i jardins públics
- . Enllumenat
- . Clavegueres
-
- . Recollida d'escombreries
- . Vigilant i sereno
- . Correus (carter i busties)
- . Cabines telefòniques
- . Senyals de tràfic o guàrdia urbana
- . Ensenyament (escoles...)
- . Serveis sanitaris (hospitals, dispensaris...)
- . Mitjans de comunicació amb la resta de la ciutat: parades de taxi, d'autobús, de metro...

- Fer dos murals:

- . Serveis que té el carrer de l'escola.
- . Serveis que li falten.

- A través d'una conversa (a primer pot resultar difícil) arribar a veure que aquests serveis col·lectius també els paguen els habitants dels pobles o ciutats. Hi ha uns senyors que recullen els diners i que s'han de preocupar de que en tots els barris i en tots els carrers tinguin els serveis que necessiten.

- Conversa a classe sobre les principals característiques del carrer de l'escola. Servirà de resum a tot el que hem estudiat. Es pot començar a fer referència al barri o zona urbana a la qual pertany l'escola i que els nois coneixeran de passar-hi cada dia. Servirà d'enllaç per treballar-ho a segon nivell.

Actituds:

- Desvetllar l'interés pels serveis col·lectius. Quí i com i de quina manera s'obtenen i administren els recursos de la col·lectivitat.

- El nostre carrer té determinats serveis i altres no; desvetllar l'actitud de que podria ser millor del què és.

SEGON NIVELL

A primer s'ha treballat el carrer de l'escola. Potser caldria dedicar un parell de dies a recordar el treball fet a primer.

En aquest curs centrarem l'atenció en quatre barris (1) o zones. Començarem pel barri on està situada l'escola per passar després als altres barris. L'ordre pot ser el següent:

- . barri de l'escola
- . barri antic
- . centre de la ciutat (centre comercial...)
- . barri nou residencial

deixarem la zona industrial i el suburbi per tercer.

En el últim trimestre visitarem un poble perquè el noi vegi les diferències entre la ciutat i el poble.

I. EL BARRI DE L'ESCOLA

Conceptes:

3.1. *No totes les famílies de la nostra societat disposen de la mateixa renda econòmica.*

Les diferents tasques professionals reben una compensació diferent de tipus econòmic pel seu exercici.

3.4. *En la nostra societat les desigualtats econòmiques tenen conseqüències tant en la localització de la residència --zones urbanes de renda alta i baixa--, com en el tipus i qualitat de la mateixa --torres, jardins blocs, etc.--*

Activitats:

- El mestre farà un planell del barri de l'escola, ha de ser molt senzill dibuixant només els carrers, places i espais verds més importants. Cal fer-lo de tamany gran.
- Situar l'escola en aquest planell.
- Sortida pel barri de l'escola per situar el que està dibuixat en el planell. Els nois portaran un planell petit (es pot fer a ciclostil perquè cada noi en pugui tenir un) igual que el

(1) Utilitzem el terme barri en el sentit més ampli de "zona urbana", sense cap implicació de teoria urbanística

de l'escola i aniran situant els carrers, places i espais verds posant els noms en els llocs corresponents. Al tornar a l'escola ho situaran en el planell gran.

- A través d'una conversa amb els nois es pot confeccionar una petita guia per la pròxima sortida. Per centrar l'interès és important la seva participació. Es tindran en compte els següents aspectes:

- . Infraestructura urbanística: pavimentació, senyalització, il·luminació, característiques dels carrers (amples, estrets, transitats per cotxes, per gent, ...), etc.
- . Característiques de les vivendes en general: cases altes, baixes, blocs, xalets, barraquisme...
- . Veure quins són els serveis col·lectius que existeixen en el barri. Descobrir-hi la funció, les seves avantatges i els seus inconvenients.

- Sortides pel barri per poder estudiar els aspectes que ja s'han treballat a classe. Farem servir, com a guia, l'enquesta que haurem preparat amb els mateixos nois. Dividirem l'estudi en diverses sortides treballant un o dos aspectes en cada una d'elles. És molt important que aprenguin la manera de treballar per poder-la aplicar després, en l'estudi dels altres barris.

Primera sortida: Infraestructura urbanística:

- . Places: moltes - poques - cap
- . Parcs infantils: molts - pocs - cap
- . Jardins públics: molts - pocs - cap
- . Monuments: molts - pocs - cap
- . Carrers:
 - . La majoria són amples
 - . la majoria són estrets
 - . N'hi ha d'amples i d'estrets
 - . Tots tenen voravia
 - . Alguns encara no en tenen
 - . Molts carrers no en tenen
 - . Tots estan pavimentats
 - . Pavimentació en - bones condicions
 - males condicions
 - . N'hi ha molts que estan per pavimentar
 - . Alguns no estan pavimentats

- . Clavegueres: suficients - en falten - no n'hi ha
 - . Les que hi ha estan en - bones condicions
 - males condicions
- . Senyalització: no hi ha senyals de tràfic ni guàrdia urbana
 - estan ben senyalitzats - falten senyalitzacions.
- . Il.luminació: suficient - en falta - no n'hi ha
 - . La que hi ha està en - bones condicions
 - males condicions

Aquestes preguntes poden servir d'orientació. Les respostes donades permeten una certa agilització a l'hora d'apuntar el que han observat, especialment si els pot suposar un esforç excessiu el fet de buscar una frase correcta. En cap moment això ha de tallar la iniciativa del noi, ni encaixonar les observacions i les respostes.

- Al tornar a l'escola cal fer un resum del que s'ha vist:
 - . Conversa amb els nois
 - . Redacció de frases senzilles que serveixin de resum
 - . Dibuix de l'aspecte general d'algun carrer
 - . Marcar en el planell les senyals de tràfic.

Segona sortida: Aspecte social:

- . Característiques de les vivendes:
 - . unifamiliars - blocs de pisos
 - . noves - velles
 - . maques - lletges
 - . amb jardins - sense jardins
 -
- . Aspecte extern de les persones:
 - . Què fa la gent
 - . manera d'anar vestits
 - . van a comprar - a passejar - a treballar - ...
 - . quina llengua se sent parlar pel carrer.
- . Què fa la gent el diumenge:
 - . es queden a Barcelona - surten d'excursió - tenen una casa a fora - ...
 - . hi ha alguna festa tradicional ...

- . Nivell econòmic de la gent:
 - . En què treballa la majoria de la gent (comerç, indústria, professió lliberal ...)
 - . Quins càrrecs ocupen (direcció, comandament intermedi, obrers ...)
 - . Equipament familiar (cotxes, televisió, tocadiscos, nevera, rentadora, altres electrodomèstics ...)

Aquest apartat s'hauria de treballar a classe, ja que és molt difícil que els nois ho puguin saber pel seu compte a través de preguntes fetes a la gent del carrer.

- Resum de tot això:

- . Conversa amb els nois intentant treure'n conclusions.
- . Dibuixar sobre el planell els diferents tipus de cases. (També es pot fer engantxant-hi fotografies).
- . Exercici escrit: fer frases, acabar frases... que serveixi de resum a l'estudi fet.
- . Fer un gràfic de la gent que parla català i castellà (dels que hem parlat)

II. SERVEIS COL.LECTIUS EN EL BARRI DE L'ESCOLA

Conceptes:

7.12. *En els pobles hi acostuma a haver-hi un centre en el qual es concentren un conjunt d'equipaments col.lectius: església, mercat, escola, bars, botigues, Ajuntament, etc.*

En les ciutats també acostuma a haver-hi un centre, que cada vegada més, en la nostra societat, acostuma a ser un nucli de serveis comercials i oficines (bancs, etc.). En les diferents zones urbanes de la ciutat poden existir també nuclis que polaritzin la zona, degut a l'existència de determinats serveis col.lectius (Mercats de barri, etc.)

Activitats:

- Fer un repàs general del que s'ha treballat a primer nivell "serveis col.lectius del carrer de l'escola".

- Sortida pel barri (és la tercera sortida per treballar els aspectes preparats a classe). Ens fixarem especialment en els serveis col.lectius que té el barri i en la seva distribució. Els nois portaran un planell per poder anar situant els serveis que trobin i que es puguin senyalitzar. Els aspectes a treballar poden ser:

- . recollida d'escombreries
- . vigilant i sereno
- . correus (carter i busties...)
- . telèfons (cabines telefòniques i centrals telefòniques...)
- . telègrafs
- . edificis pùblics: delegació de l'ajuntament
comissaria de policia
parc de bombers ...
- . Mitjans de comunicació: metro - autobús - taxi- (quantitat de
parades) tren ...
- . Ensenyament: parvularis - acadèmies - escoles nacionals - guar
deries - escoles privades
- . Serveis sanitaris: dispensaris - farmacies - hospitals - metges
- . Esplais: centres culturals i recreatius - teatres - cinemes -
bars - ...
- . Comerços: mercats - supermercats - magatzems grans - tendes
d'electrodomèstics - ... altres tipus de tendes - ...
- . Altres serveis: bancs - llocs per poder comprar la premsa dia
ria - ...

- Al tornar a l'escola situar tot el que es pugui en el planell que tenim a la classe.

- Conversa amb els nois per determinar el centre del barri i situar-lo en el planell.

- Fer un mural en que es vegin tots els serveis que té el barri.

- Fer un altre mural amb els serveis que hi falten o que són deficients.

Aquests murals poden servir per comparar aquest barri amb els que estudiarem més tard.

Conceptes.

7.2. Hi ha necessitats solucionables individualment o bé a nivell familiar, altres necessitats, en canvi, només poden trobar solució si es plantejen col·lectivament, (empedrat dels carrers, correus, etc.)

7.3. Els serveis col·lectius costen diners, ja que requereixen treball humà. D'alguna manera aquests serveis els financia la col·lectivitat conjuntament. Tant a nivell municipal, com provincial, com a nivell de l'Estat, hi han uns mecanismes destinats a recollir recursos per a poder resoldre les necessitats col·lectives.

- Repàs del que s'ha treballat a primer nivell sobre "com es cobreixen les necessitats familiars..."

- En els murals que hem fet sobre els serveis, senyalar amb un cercle tots els serveis col·lectius que haurien d'estar finançats per les institucions públiques. S'han de senyalar després d'haverne parlat amb els nois. D'aquests serveis n'estudiarem tres amb més detall: transports, sanitat i ensenyament (en el barri).

- Transports:

- . Conversa amb els nois tenint en compte els següents punts:
Per què necessitem les comunicacions: per anar a treballar, per anar a l'escola, per trobar-nos amb altra gent...
- . Distinció entre: transports públics i privats.
- . Quins mitjans de transport fan servir els nois per anar a l'escola, per anar a veure els avis... per fer les excursions i sortides amb els altres nois de l'escola...
- . Quins mitjans de transport fan servir els pares per anar a treballar, per sortir els diumenges de Barcelona...

A partir d'això es pot veure la importància dels mitjans de comunicació i també si es fàcil arribar a l'escola i traslladar-se d'un lloc a l'altre de la ciutat. Les persones que viuen en una ciutat necessiten fer servir mitjans de transports públics per traslladar-se, per tant és necessari que tota la ciutat estigui ben comunicada. La gent que viu a Barcelona a vegades tarda més d'una hora per anar a treballar.

- Recordar les parades de metro, autobús i taxi ~~de~~ del barri de l'escola.

- Cada noi que digui quant tarda per anar de casa seva a l'escola, i amb què hi va.

- Sortida a les parades d'autobús i a les parades de metro per veure amb quins llocs de la ciutat està comunicat el barri de l'escola.

- Sobre un planell de Barcelona, amb l'ajuda del mestre, unir amb diferents cintes els barri de l'escola amb les zones que es pot comunicar, es pot fer servir un color per els autobusos i un altre color per els metros. Això servirà per veure si és un barri en el que hi ha molts mitjans de comunicació, n'hi ha pocs o no n'hi ha cap i si queda aïllat de moltes zones de la ciutat.

- Dividir la classe en diferents grups. Cada grup s'imagina una ciutat i intenta posar-hi els mitjans de comunicació que són necessaris, procurant que tots els barris estiguin ben comunicats. Cada grup dibuixarà sobre un paper d'embalar la seva ciutat i l'explicarà a la resta de la classe. Entre tots buscarem ventatges i inconvenients.

- Conversa sobre què es podria fer per circular més ràpidament i d'una forma més còmoda per la nostra ciutat, per evitar els embussos, per què tots els barris estiguin ben atesos, etc...

- Sanitat:

- Conversa amb els nois perquè s'adonin que l'assistència mèdica és necessària: ells van al metge, els seus pares també, tothom necesita el metge...

Fer ressaltar els següents aspectes:

- . diferència entre clínica privada i hospital (en els hospitals hi poden haver més metges imés instrumental per atendre bé els malalts...)
- . per què serveixen els dispensaris.
- . Serveis privats i institucions col·lectives (S.O.E., etc.)

Tot això s'ha de fer a través de conversa ja que en aquesta edat no és possible fer una visita a un hospital. Aniria molt bé poder disposar de diapositives o de pel·lícules. Es podria fer un mural amb material que podrien buscar els mateixos nois sobre assistència mèdica.

- Repassar el planell que hi ha a la classe per veure si el barri de l'escola té suficients dispensaris i si té algun hospital.

- Ensenyament:

- Veure sobre el planell quantes escoles hi ha en el barri diferenciant: escoles nacionals - privades; parvularis - guarderies- EGB (Si no està clar en el planell es pot fer una altra sortida només amb aquesta finalitat).

- Conversa sobre la necessitat que tenen tots els nois d'anar a l'escola i dificultats socials per a satisfer-la (manca de llocs, manca de diners per a pagar un parvulari privat perquè no n'hi ha de públics, etc.)

- . Intentar veure si les escoles nacionals que hi ha en el barri són suficients per tots els nois que hi viuen.
- . Per què hi ha escoles privades: per què en manquen de nacionals - per què les nacionals estan plenes - per què hi ha famílies que poden pagar i prefereixen les privades - ...
- . Venen nois d'altres barris, per què venen ...

Conceptes:

- 6.2. L'escola com a grup social durable necessita unes normes de funcionament.
- Aquestes normes poden respondre fonamentalment a criteris de "funcionalitat" o més aviat a altres més "irracionals", purament imposats per autoritat.
 - Les normes poden establir-se de diferent forma: quin grau de participació en l'elaboració de les mateixes tenen els diferents membres de l'escola? el director, el M.E.C., els alumnes etc.
- 6.3. Quan un individu es desvia de les normes exigides, existeix un sistema de "sanció social" per part del grup.
- la sanció social pot ser només exercida per l'"autoritat".
 - la sanció social pot també ser exercida per tots els membres del grup (el despreci, el rebuig, la crítica, etc.)

Activitats:

- Estudi de la propia escola:

- . nombre de nois que van a l'escola
- . graus o nivells
- . amb quina llengua es parla normalment a l'escola
- . nombre de nois per classe
- . horari de tota l'escola
- . activitats de les diferents classes
- . gent que treballa a l'escola: mestres, secretaries, cuiners, personal de neteja ...
- . els pares han de pagar l'escola o és una escola gratuïta.
- . quines normes hi ha a l'escola. Per què serveixen les normes que hi ha. Qui ho ha decidit.
- . Quan un noi no compleix les normes què passa? Qui les hi fa complir ...

- Construcció de frases sobre les coses estudiades de la nostra escola. També es poden fer dibuixos sobre diferents aspectes o diferents feines que es poden fer a l'escola.

- Visitar alguna altra escola del barri i organitzar alguna activitat conjuntament.

- Visitar alguna guarderia perquè els nois vegin la importància de les guarderies i la necessitat de què existeixin:

- . les mares poden treballar fora de casa
- . els nens aprenen coses noves i a conviure amb els altres nens de la seva edat.

III. EL TREBALL EN EL BARRI DE L'ESCOLA.

Conceptes:

2.2. *En la societat actual es dóna un elevat nivell de divisió de la producció social. (Unes empreses fan una cosa i altres una de diferent, etc.)*

Cal saber distingir entre,

- sector primari (agricultura, ramaderia);
- sector secundari (indústria);
- sector terciari (comerç, banca, serveis sanitaris, educatius, etc.)

5.5. *Hi ha mares que treballen fora de casa.*

- a) *Per interès propi,*
- b) *per necessitat econòmica.*

5.8. *Si la mare treballa i té fills petits necessita qui se'n cuidi. Segons com sigui el tipus de família (extensa - nuclear) es fan imprescindibles uns serveis col·lectius per atendre a aquesta necessitat: guarderies.*

7.6. *En els pobles, la gent acostuma a treballar majoritàriament en l'agricultura, en les ciutats en canvi, treballa majoritàriament en la indústria o els serveis.*

Activitats:

- Conversa sobre el treball dels pares dels nois:

- . què fa el pare (tipus de treball, càrrec, què produeix...)
- . què fa la mare (tipus de treball, càrrec, què produeix...)
- . horari de cada un d'ells.
- . per què la mare treballa fora de casa: perquè li agrada o perquè el seu sou és imprescindible per cobrir les necessitats de la família.
- . com es reparteix el treball que hi ha a casa (comprar, fer el dinar, endreçar, ...)
- . treballen en el mateix barri on viuen o treballen lluny de casa seva.
- . qui es cuida dels germans petits (si n'hi ha).
-

Aquesta conversa s'hauria de fer després de que els nois n'hagués sin pogut parlar amb els seus pares.

- Sortida pel barri de l'escola. Ens fixarem especialment en els diferents treballs que es realitzen en el barri (indústries, comerços, bancs, escoles, hospitals, ...). Els nois portaran paper i llapis i apuntaran tots els treballs que vagin observant i la quantitat de llocs de treball (d'una forma molt general) que ofereix el barri. Tam bé ens fixarem en els edificis que només estan dedicats a vivendes.

- A l'arribar a l'escola col·loqui sobre totes les observacions fetes i veure si és un barri on la gent només hi viu o si és un barri on la gent hi va a treballar (barri industrial o de serveis...).

- Fer un mural amb els diferents treballs que hem vist en el barri de l'escola.

- Dels treballs que hem trobat pel barri escollir-ne dos i treballar els següents aspectes. Això servirà per tornar a insistir sobre els conceptes de primer nivell: "el treball en el carrer de l'escola":

- . marc físic on es realitza el treball: situació en el carrer, característiques del local, etc. ...
- . persones que treballen en les diferents activitats: nombre, edat, sexe, feina que fan, horari ...
- . instruments utilitzats per realitzar el treball: eines senzilles, màquines complicades, difícils de manejar, no més cal apretar botons...
- . temps que necessiten per realitzar el treball: el producte es acabat per la mateixa persona que el comença o la feina es realitzada entre varies persones...
- . tipus de productes que s'obtenen i la seva utilitat.
- . de qui és el producte que s'obté: de tots els treballadors d'uns quants, d'uns altres senyors ...
- . què se'n fa del producte una vegada acabat ...

Això es pot estudiar anant a veure el treball concret i portant una guia d'observació que haurem preparat abans a classe. Les coses que no siguin observables es poden preguntar a les persones que ens atenguin. Si la visita no és possible es treballarà a classe amb gravats, diapositives o altre material assequible...

- Dibuixar els treballs observats o estudiats.

- Conversa a classe sobre els diferents aspectes intentant que els conceptes quedin molt clars. Cal recalcar que la gent de les ciutats treballen majoritàriament en la indústria o els serveis.

Actituds:

- Qüestionar-se el per què dels barris rics i pobres.
- Per què passa a nivell de serveis públics.
- Actitud d'anàlisi de les relacions socials més pròximes.

IV. ESTUDI DELS ALTRES BARRIS: ANTIC, CENTRIC (de serveis), NOU

Conceptes:

3.1; 3.4; 7.12; 7.2; 7.3; 2.2; 5.5; 5.8; 7.6.
Treballats en l'estudi del barri de l'escola.

Activitats:

Un cop estudiat el barri de l'escola d'una forma força exhaustiva, passar a un estudi comparatiu dels altres tres barris: antic, cèntric (comercial o de serveis) i nou.

Seguirem el mateix esquema que hem utilitzat per treballar el barri de l'escola.

Per estalviar sortides, es pot dividir la classe en grups i que cada un es fixi primordialment en un dels aspectes a estudiar, fent un resum global en arribar a l'escola on cada grup aporti la seva observació. Encara que hi hagi possibilitats de fer sortides és interessant treballar els dos últims barris seguint el mètode dels grups. Els nois s'acostumen a un treball d'observació, amb certa manera independent, i que els obligarà a explicar-ho després a la resta de la classe.

Possible manera de treballar els barris per grups:

Abans de la sortida:

- El mestre farà un planell senzill del barri a estudiar.
- Situació del barri en el planell de Barcelona.
- Dividir els nois en grups i que cada grup es responsabilitzi de treballar especialment un aspecte: preparar la guia d'observació; observar i preguntar el que calgui el dia de la sortida; explicar en els altres companys el resultat del seu treball.
- Posada en comú de les diferents guies, per afegir o corregir el que calgui.

Els aspectes a treballar seran els mateixos que s'han fet en l'estudi del barri de l'escola: (veure estudi del barri de l'escola)

- . Infraestructura urbanística: places - parcs - jardins públics
monuments - carrers - clavegueres - senyalització - il.luminació - etc.
- . Aspecte social: característiques de les vivendes - aspecte extern de les persones - que fa la gent el diumenge - nivell econòmic de la gent - etc.

- . Serveis col·lectius: recollida d'escombreries - vigilant - sereno - correus - telègrafs - edificis públics - mitjans de comunicació - ensenyament - serveis sanitaris - esplais - comerços - altres serveis - ...
- . Serveis pagats per la gent i serveis pagats per les institucions públiques.
- . Ens fixarem especialment en els transports, en les escoles i en els serveis sanitaris.
- . Treball en el barri: llocs de treball que ofereix el barri - la majoria d'edificis estan dedicats a vivendes, a indústries o a comerços - és un barri industrial, residencial o de serveis - etc.
- . Durant la sortida cada grup apuntarà les coses que li interessin hi anirà situant sobre el seu planell el que sigui possible senyalitzar.

Després de la sortida:

- Posada en comú de totes les coses observades.
- Cada grup farà un mural referent al seu estudi.
- Cada grup redactarà unes quantes frases sobre el treball que ha fet.
- Comentari global dels murals i lectura de les frases als altres companys, intentant comparar aquest barri amb els altres estudiats.

Visió global de la ciutat:

- El mestre dibuixarà un planell molt senzill de la ciutat en el que es vegin els límits de la mateixa. En el cas de Barcelona dibuixarà: El Tibidabo, Montjuic i el mar, el Besòs i el Llobregat.
- Sortides a diferents punts elevats dels quals es pugui veure bé la ciutat. En el cas de Barcelona: Tibidabo, Montjuic, El Carmel...)
En cada sortida els nois situaran els límits de la ciutat i els barris que ells han treballat, també poden situar altres punts que reconeguin.
- Dibuix individual al retornar a l'escola: dibuixaran els límits de la ciutat i els barris que ells han estudiat situant-los en el lloc adequat.
- Explicar breument la història del creixement de la ciutat.

V. DIFERÈNCIES ENTRE LA CIUTAT I EL POBLE

Conceptes:

- 2.4. En els pobles, la gent acostuma a treballar majoritàriament en l'agricultura, en les ciutats en canvi, treballa majoritàriament en la indústria o els serveis.
- 2.7. Les diferències entre els pobles i les ciutats no són radicals, es tracta més aviat d'un continuum, en el qual els extrems són perfectament característics.
- La trama urbana i les edificacions presenten normalment les següents característiques:
- Pobles: carrers estrets, que conflueixen a vegades en un lloc central característic --plaça església, etc-- cases de baixa edificació ... etc.
 - Ciutats: carrers més amples, sobretot els principals; diferents zones dintre la mateixa ciutat amb característiques peculiars, cases altes on hi viu molta gent, etc.
- 2.8. Amb el procés d'industrialització, s'ha donat una tendència a concentrar-se una part més important de la població en les ciutats, desreixent en canvi la part de la població que resideix en els pobles.
- 2.9. En els pobles més petits, pràcticament tota la gent que hi viu es coneix i es relaciona fàcilment; en canvi en les ciutats no passa el mateix. Sobretot quan s'ha donat un creixement ràpid i s'han format nuclis urbans amb població totalment nova, la proximitat de la residència no suposa necessàriament que es produeixi una relació social (Veïns de la mateixa escala que no es coneixen).
- En la ciutat les persones quan es casen van a viure moltes vegades en zones urbanes diferents a les dels pares, conseqüentment les relacions d'amistat acostumen a regir-se més aviat per un criteri diferent que no pas la proximitat geogràfica.
- 2.10. En els pobles acostumen a haver-hi menys serveis col·lectius que en les ciutats. (Possibilitats d'estudis, d'atenció mèdica, etc. etc.)
- 2.11. L'augment de les comunicacions i dels mitjans de comunicació de masses (TV, etc.), han aconseguit que l'aïllament cultural dels pobles no sigui ara tant fort com abans.
- 2.12. En les famílies rurals és freqüent que tots treballin la mateixa terra, que és seva o són masovers.
- En les famílies de ciutat, normalment, el pare treballa en una fàbrica; el germà gran en una altra o en una oficina; la mare en tal altra... etc.

Activitats:

- Sortida a un poble amb la finalitat de veure les diferències entre el poble i la ciutat. Es pot fer servir el mateix esquema que per l'estudi dels diferents barris i així serà més fàcil compararlo. Es treballarà també per grups.

Actituds:

Prendre consciència de la possibilitat d'actuació a nivell social.
Les ciutats o els pobles no són necessàriament tal com són. Es poden millorar d'acord amb els interessos d'una part important de la població.

TERCER NIVELL

En aquest curs estudiarem especialment el treball de l'home:

- . treball de l'home en la indústria i els serveis,
- . treball de l'home en el camp.

El marc de referència serà:

- . Si vivim a Barcelona:
 - a) la ciutat o els seus voltants per estudiar el treball industrial i els serveis,
 - b) una comarca propera a Barcelona per estudiar el treball agrari i la relació ciutat - camp.
- . Si vivim fora de Barcelona ho podem centrar tot en l'estudi de la nostra comarca, fent referència a l'atracció de la gran ciutat.

Hem treballat aquest programa partint de què el noi viu a Barcelona, però creiem que és adaptable a altres situacions.

I. TREBALL DE L'HOME A LA CIUTAT

Conceptes:

- 5.5. *Hi ha mares que treballen fora de casa.*
- a) *Per interès propi,*
 - b) *per necessitat econòmica.*
- 3.1. *No totes les famílies de la nostra societat disposen de la mateixa renda econòmica.*
- Les diferents tasques professionals reben una compensació diferent de tipus econòmic pel seu exercici.*
- 5.6. *Hi ha famílies en les que conviuen, els avis, els pares, els fills, els oncles... Aquest tipus és més freqüent en els pobles rurals. (F. Extensa).*
- En altres famílies només conviuen els pares i els fills; aquest tipus és més freqüent en la ciutat. (F. Nuclear)*
- 5.7. *En les famílies rurals és freqüent que tots treballin la mateixa terra, que és seva o són masovers.*
- En les famílies de ciutat, normalment, el pare treballa en una fàbrica; el germà gran en una altra o en una oficina; la mare en tal altra... etc.*
- 5.8. *Si la mare treballa i té fills petits necessita qui*

se'n cuidi. Segons com sigui el tipus de família (Extensa - Nuclear) es fan imprescindibles uns serveis col·lectius per atendre a aquesta necessitat: guarderies.

7.6. En els pobles, la gent acostuma a treballar majoritàriament en l'agricultura, en les ciutats en canvi, treballa majoritàriament en la indústria o els serveis.

7.14. Amb el creixement de la indústria, les grans ciutats, es van convertint cada vegada més en nuclis de residència i de serveis. La indústria tendeix a abandonar les ciutats.

7.17. Anys endarrera els pobles i les ciutats canviaven lentament. La població creixia poc a poc i s'anava ampliant la ciutat o el poble segons les noves necessitats s'anaven consolidant.

En l'actualitat el creixement de la indústria, la mecanització de l'agricultura etc., han fet que hi hagues sin ràpids desplaçaments de població, que normalment han augmentat el nombre d'habitants de les ciutats.

Per resoldre les necessitats col·lectives de les ciutats amb tan ràpida expansió cal recórrer a la planificació.

Els ajuntaments o organismes d'àmbit territorial més ampli, segons els casos, estan obligats en l'actualitat per un conjunt de lleis, a planificar el creixement urbà i a procurar que es tinguin en compte les necessitats en serveis col·lectius.

Aquesta planificació serà més o menys ajustada a les necessitats de la població, o contràriament servirà només als interessos del capital privat destinat a construcció, segons siguin aquells organismes polítics i segons el poder d'influència que tinguin els sectors de població abans esmentats.

3.8. La població que emigra del camp i va a treballar i viure en les zones d'activitat industrial i de serveis, tendeix a situar-se en els darrers escalons de l'escala social, donat que realitza normalment feines de baixa qualificació.

Activitats:

- Conversa amb els nois sobre el treball dels pares. Servirà de repàs i resum a tot el que ja s'ha fet en els altres dos nivells (conceptes 3,1; 5.5; 5.6; 5.7; 5,8; 7.6), i per introduir el tema del treball. Caldria insistir en: tipus de treball que fa el pare i la mare - a on treballen - amb qui treballen (molta gent, poca, sols...) feina concreta que fan (fan funcionar una màquina, son encarregats, són els amos...) - eines que fan servir (senzilles, complicades) - de qui són aquestes eines - quin producte fan - per què serveix - on el venen - ...

- Redacció curta sobre el treball del pare o de la mare tenint com a guia els aspectes comentats.

- Gràfica de les mares que treballen fora de casa. Ha de ser molt senzilla, però és important introduir la representació gràfica. Es pot fer servir un paper quadriculat; cada mare pot ser un quadret, es pinten del mateix color tots els quadres corresponents a les mares que treballen.

- Enquesta a altres cursos de l'escola per saber el treball dels pares dels nois, tenint en compte els mateixos aspectes que hem treballat abans.

- Gràfica dels treballs dels pares separant:
 - . pares que treballen en la indústria
 - . pares que treballen en els serveis
 - . pares que treballen en l'agricultura.

Es pot fer també amb paper quadriculat, representant-ho amb diferents columnes:

- . total de pares
- . pares que treballen en el sector industrial
- . pares que treballen en el sector de serveis
- . pares que treballen en el sector agrari.

- Col.loqui final per comentar les gràfiques i treure'n conclusions.

- Enquesta als nois de l'escola per saber:

- . lloc on van néixer els pares
- . per què van venir a la ciutat.

- Representar gràficament:

- . pares que han nascut a Barcelona
- . pares que han nascut fora de Barcelona
- . pares que han nascut fora de Catalunya
- . pares que han vingut a treballar
- . pares que han vingut a estudiar.

Es pot fer també amb paper quadriculat i diferents columnes.

- Comentari de la gràfica per treure'n conclusions.

- Explicació, per part del mestre, de l'evolució dels tipus de treball dins de la nostra ciutat.

- Comprensió de textos que parlin del treball i de la seva evolució.

- Mural amb textos, fotografies, gravats, dibuixos sobre diferents tipus de treball.

- Visita a un suburbi (1), seguint aproximadament el mateix esquema que varem fer servir a segon nivell per l'estudi dels barris:

Abans de la sortida:

- . El mestre farà un planell del barri a estudiar.
- . Situació del barri en el planell de Barcelona.
- . Dividir els nois en grups i que cada noi es responsabilitzi de treballar especialment un aspecte que comprendrà: preparació d'una guia d'observació, observar i preguntar el que calgui el dia de la sortida, explicar en els altres companys el resultat del seu treball.
- . Posada en comú de les diferents guies, per afegir o corregir el que calgui.

Els aspectes a treballar seran:

- . Infraestructura urbanística: places - parcs - jardins públics - monuments - carrers - clavegueres - il.luminació.
- . Aspecte social: característiques de les vivendes: unifamiliars, blocs de pisos, noves, velles, amb jardins ...

Aspecte extern de les persones: què fa la gent, manera d'anar vestits, què fan el diumenge...

Procedència dels habitants d'aquest barri: nascuts a Barcelona, nascuts fora de Barcelona, on van néixer, per què han vingut a Barcelona, ...

Nivell econòmic de la gent: en què treballa la majoria (comerç, indústria, serveis, professió lliberal), quins càrrecs ocupen (direcció, comandament intermedi, obrers ...), equipament familiar (televisió, tocadiscos, rentadora, rentaplats, altres electrodomèstics...)

Hi ha alguna festa popular.

Quina llengua se sent parlar pel carrer.

- . Serveis col.lectius: recollida d'escombraries - vigilant i sereno - correus (carter i busties) - telèfons - telegrafs - edificis públics (delegació de l'Ajuntament, comissaria de policia...)
- Mitjans de comunicació (metro, autobús, taxi...)
- Ensenyament (parvularis, acadèmies, escoles nacionals, guarderies, escoles privades...)
- Serveis sanitaris: dispensaris, farmàcies, hospitals, metges ...

(1) El terme "suburbi" s'usa en el sentit de "zona urbana" amb mal equipament.

Esplais: centres culturals i recreatius, teatres, cinemes, bars ...

Comerços: mercats, supermercats, magatzems, tendes d'electrodomèstics ...

Altres serveis: bancs, llocs per poder comprar la premsa diària ...

- . Serveis pagats per la gent i serveis pagats per les institucions públiques. Ens fixarem especialment en els transports, en les escoles i en els serveis sanitaris (veure segon nivell)
- . Treball en el barri: llocs de treball que ofereix el barri: és un barri industrial, residencial o de serveis. On treballen els habitants d'aquest barri: distància, principals problemes de desplaçament, horari de treball...

- Durant la sortida cada grup apuntarà les coses que observi o que preguntin. Si hi ha possibilitats, visitar alguna escola per poder parlar amb els mestres sobre els diferents aspectes del barri.

Després de la sortida:

- Posada en comú de totes les coses observades.
- Cada grup farà un mural referent al seu estudi, representant gràficament tot el que sigui possible.
- Cada grup farà un petit resum sobre les conclusions que n'han tret.
- Planificar un barri en el que hi puguin viure els treballadors d'una gran indústria que s'ha d'instal·lar a Barcelona. Pensar quin hauria de ser el paper de l'Ajuntament ...

Actituds:

El concepte de planificació pot ser molt útil per a estimular l'actitud d'intervenció en la vida social; les lleis socials són històriques i depenen de la pràctica. Diferents grups socials poden tenir una pràctica més d'acord amb els seus interessos que altres, segons el seu poder en la relació de classes socials.

Ciutats no planificades: a quins interessos responen; ciutats planificades, com? a quins interessos responen, etc.

Conceptes:

- 2.2. En la societat actual es dona un elevat nivell de divisió de la producció social. (Unes empreses fan una cosa i altres una de diferent, etc.)
- Cal saber distingir entre:
- sector primari (agricultura, ramaderia);
 - sector secundari (indústria);
 - sector terciari (comerç, banca, serveis sanitaris, educatius, etc.)
- 2.3. Les característiques de l'instrument de treball condicionen el tipus d'organització social de la producció.
- Treballs amb instruments senzills: El treballador controla tècnicament la feina --depèn de la seva habilitat--, pot controlar tècnicament tot el procés: el posa en marxa i l'atura quan vol.
 - Treball amb maquinària: A mesura que l'instrument es fa més complicat menys el treballador controla tècnicament el producte, més s'ha d'adaptar a la màquina. Tampoc pot posar en marxa ell sol el procés, ja que ha augmentat la divisió de les tasques en el mateix procés de producció. (L'extrem seria el treball en cadena)
- L'organització social d'un taller artesanal és diferent d'una indústria de l'actualitat: la base tècnica condiciona aquestes diferències encara que no les explica totes.
- 2.4. Si una comunitat consumeix tot el que es capaç de produir en un període de temps, en el període següent tindrà la mateixa quantitat de béns que en l'anterior.
- 2.5. Per a poder-se donar algun tipus de creixement econòmic --portat a l'extrem, que ademés de menjar es pugui anar vestit etc.--, cal que una part de la població sigui capaç, amb el seu treball, d'alimentar a la totalitat, de manera que la part restant pugui fer altres coses.
- 2.6. El creixement econòmic es va produint quan una part del treball es destina a la producció d'instruments que augmenten el grau de productivitat del treball. (Amb menys persones i instruments --treball acumulat-- es pot produir més.)
- 2.7. En un període de temps, destinar treball a la producció de maquinària, vol dir sustreure del consum directe una quantitat de recursos de la comunitat, amb l'objecte d'augmentar la productivitat del treball i conseqüentment augmentar progressivament la quantitat de productes que es püran consumir en el període següent, amb menys dedicació de persones.
- 2.8. El desenvolupament econòmic comporta lògicament que la població activa dedicada a l'agricultura vagi progressivament disminuint, en benefici de la població dedicada a la indústria o als serveis.
- (Amb menys gent i més màquines es pot donar de menjar a més part de la població).

Esplais: centres culturals i recreatius, teatres, cinemes, bars ...

Comerços: mercats, supermercats, magatzems, tendes d'electrodomèstics ...

Altres serveis: bancs, llocs per poder comprar la premsa diària ...

- . Serveis pagats per la gent i serveis pagats per les institucions públiques. Ens fixarem especialment en els transports, en les escoles i en els serveis sanitaris (veure segon nivell)
- . Treball en el barri: llocs de treball que ofereix el barri: és un barri industrial, residencial o de serveis. On treballen els habitants d'aquest barri: distància, principals problemes de desplaçament, horari de treball...

- Durant la sortida cada grup apuntarà les coses que observi o que preguntin. Si hi ha possibilitats, visitar alguna escola per poder parlar amb els mestres sobre els diferents aspectes del barri.

Després de la sortida:

- Posada en comú de totes les coses observades.
- Cada grup farà un mural referent al seu estudi, representant gràficament tot el que sigui possible.
- Cada grup farà un petit resum sobre les conclusions que n'han tret.
- Planificar un barri en el que hi puguin viure els treballadors d'una gran indústria que s'ha d'instal·lar a Barcelona. Pensar quin hauria de ser el paper de l'Ajuntament ...

Actituds:

El concepte de planificació pot ser molt útil per a estimular l'actitud d'intervenció en la vida social; les lleis socials són històriques i depenen de la pràctica. Diferents grups socials poden tenir una pràctica més d'acord amb els seus interessos que altres, segons el seu poder en la relació de classes socials.

Ciutats no planificades: a quins interessos responen; ciutats planificades, com? a quins interessos responen, etc.

Conceptes:

- 2.2. En la societat actual es dona un elevat nivell de divisió de la producció social. (Unes empreses fan una cosa i altres una de diferent, etc.)
- Cal saber distingir entre:
- sector primari (agricultura, ramaderia);
 - sector secundari (indústria);
 - sector terciari (comerç, banca, serveis sanitaris, educatius, etc.)
- 2.3. Les característiques de l'instrument de treball condicionen el tipus d'organització social de la producció.
- Treballs amb instruments senzills: El treballador controla tècnicament la feina --depèn de la seva habilitat--, pot controlar tècnicament tot el procés: el posa en marxa i l'atura quan vol.
 - Treball amb maquinària: A mesura que l'instrument es fa més complicat menys el treballador controla tècnicament el producte, més s'ha d'adaptar a la màquina. Tampoc pot posar en marxa ell sol el procés, ja que ha augmentat la divisió de les tasques en el mateix procés de producció. (L'extrem seria el treball en cadena)
- L'organització social d'un taller artesanal és diferent d'una indústria de l'actualitat: la base tècnica condiciona aquestes diferències encara que no les explica totes.
- 2.4. Si una comunitat consumeix tot el que es capaç de produir en un període de temps, en el període següent tindrà la mateixa quantitat de béns que en l'anterior.
- 2.5. Per a poder-se donar algun tipus de creixement econòmic --portat a l'extrem, que ademés de menjar es pugui anar vestit etc.--, cal que una part de la població sigui capaç, amb el seu treball, d'alimentar a la totalitat, de manera que la part restant pugui fer altres coses.
- 2.6. El creixement econòmic es va produint quan una part del treball es destina a la producció d'instruments que augmenten el grau de productivitat del treball. (Amb menys persones i instruments --treball acumulat-- es pot produir més.)
- 2.7. En un període de temps, destinar treball a la producció de maquinària, vol dir sustreure del consum directe una quantitat de recursos de la comunitat, amb l'objecte d'augmentar la productivitat del treball i conseqüentment augmentar progressivament la quantitat de productes que es podran consumir en el període següent, amb menys dedicació de persones.
- 2.8. El desenvolupament econòmic comporta lògicament que la població activa dedicada a l'agricultura vagi progressivament disminuint, en benefici de la població dedicada a la indústria o als serveis.
- (Amb menys gent i més màquines es pot donar de menjar a més part de la població).

- 2.9. El funcionament del sistema econòmic suposa doncs, una part dels recursos que es consumeixen directament i una part que s'inverteixen en béns d'equip, que permetran una més elevada producció en el període següent.

El punt central per a caracteritzar un sistema econòmic ens el pot donar la resposta a la següent pregunta: Qui, com i per què, controla la part de recursos que no es consumeix directament.

- 2.10. En el mode de producció capitalista, una part de la població --petita relativament-- és propietària dels medis de producció; l'altra part és propietària només de la seva força de treball que vend en el mercat igual que qualsevol altra mercaderia.

- 2.11. Des del punt de vista del funcionament del sistema, l'important no és que els propietaris dels medis de producció, disposin d'una renda més elevada per a destinar al consum individual que no els no propietaris, sinó que a través de la propietat dels medis de producció van quedant-se progressivament tota la part de sobrant de la producció que no es consumeix directament.

- 2.12. Els salaris que cobren els no propietaris dels medis de producció tendeixen a ser suficients només per a subvenir les necessitats en consum directe.

- 2.13. El salari, és pel capitalista, un cost en la seva producció que repercuteix en el preu de venda de la mercaderia. Com que el seu interès objectiu és vendre el màxim de productes de manera que siguin competitius en el mercat, i a la vegada obtenir el màxim de beneficis per a poder invertir més i produir més en el període següent, lògicament ha de tendir a disminuir tot el que pugui el cost dels salaris pagats.

En contrapartida l'obrer, tendirà a reclamar sempre un augment de salaris, o un control en els beneficis.

Els interessos són doncs, objectivament contraposats.

- 3.2. La remuneració de les diferents tasques professionals no respon a criteris "naturals", sinó històrico-ideològics. (Prescindim pel moment de la problemàtica dels beneficis, i ens centrem més aviat en la renda pel treball).

(Els alumnes poden analitzar les diferències de salari entre diferents qualificacions professionals --metge, advocat, enginyer, tècnic de grau mig, obrer, oficinista, etc.-- i donar-se compte com el criteri de les diferències no és solament "tècnic" (per exemple anys d'estudi...), sinó que respon a concepcions socials. (Valoració del treball intel.lectual respecte el manual etc.).

- 3.3. Les diferents tasques professionals són valorades socialment de forma diferent; unes tenen més prestigi que altres.

3.6. En l'etapa actual del desenvolupament econòmic, la instrucció és un dels camins normals d'accés a les professions més "valorades" socialment.

3.9. La base material sobre la qual s'apoiem els grups socials que anomenem "classes", no és la diferència gradual d'ingressos, sinó la diferent posició en el procés productiu de cara al control tècnic i social del mateix.

La propietat o no propietat dels mitjans de producció, és el punt fonamental sobre el qual es configuren les classes socials. D'aquesta propietat se'n deriva el control sobre el producte social i sobre la part del mateix que no es consumeix directament sinó que es torna a invertir per a una nova producció.

Activitats:

- Visita a un treball de tipus artesà.
- Visita a una petita empresa.
- Visita a una gran indústria. Si no és possible la visita, treballar-ho amb pel·lícules, diapositives o gravats.

Per fer aquestes visites cal tenir en compte:

- . Característiques del local: situació en el carrer - com és l'edifici (gran, petit, nou, vell), - ocupa tot l'edifici, - està en els baixos - ...
- . Persones que hi treballen: quantitat - homes o dones - edat - d'on venen - llengua que parlen.
- . Instruments utilitzats per realitzar el treball: fan servir eines senzilles o màquines complicades - per què fan servir unes o altres - de qui són les eines o màquines que fan servir.
- . Temps que necessiten per realitzar un producte i distribució de la feina: necessiten molt temps per acabar un producte - quantes persones necessiten treballar en el mateix producte - quantes seccions té aquesta empresa - quantes i quines categories de treball hi ha - hi ha molta diferència de sou entre les diferents categories - horari de treball del diferent personal.
- . Tipus de productes que s'obtenen: quines coses fan - per què serveix - d'on treuen la matèria prima...
- . De qui és el producte que fan: què se'n fa del producte una vegada acabat - els diners que se'n treu quan es vend com es reparteixen (salaris, reparació de màquines, despeses de taller, compra de noves màquines ...)

...

Després de la visita:

- . Posar en comú l'observació feta.
- . Exercici de llenguatge recalcant els aspectes treballats: con-
testar preguntes - acabar frases - fer un petit resum - ...
- . Mural sobre el procés de producció. Ha de ser molt senzill:
matèria prima, transformació, productes acabats...
- . Gràfic molt senzill de la divisió tècnica del treball i dels
diferents càrrecs (es poden posar a diferent alçada segons la
importància del càrrec...)

- Col.loqui al final de totes les visites per tal de comparar-les
tenint en compte, també, els aspectes treballats. Cal que els nois
vegin clares les diferències i les semblances que hi ha entre elles.

- Visita a un barri industrial seguint el mateix esquema utilit-
zat per l'estudi dels altres barris.

- Fer llistes de diferents professions:

- . professions més valorades
- . professions menys valorades.

Intentar analitzar quins són els criteris que es fan servir per
pagar més o menys una professió. Això només es podrà fer a tra-
vés de la conversa amb els nois.

II. ESTUDI DE LA COMARCA

Conceptes: (tenir molt en compte tots els conceptes ante-
riors sobre el treball)

7.10. En els pobles acostumen a haver-hi menys serveis col-
lectius que en les ciutats. (Possibilitats d'estudis,
d'atenció mèdica, etc.)

2.20. El tipus de desenvolupament capitalista tendeix a ser,
d'acord amb les lleis del sistema, desequilibrat. La
indústria per exemple funciona en benefici de l'agri-
cultura. Aquests desequilibris es manifesten espai-
alment amb la problemàtica de les zones desenvolupades
i sub-desenvolupades.

7.18. Per comprendre mínimament els "per quès" de les des-
igualtats, tant individuals com col·lectives, entre
els pobles i ciutats haurem de recórrer a la produc-
ció: el desenvolupament industrial capitalista ha
funcionat en benefici de la indústria i els serveis
respecte l'agricultura. (Ex. els salaris industrials
són més elevats que els agrícoles.)

7.15. *En les societats capitalistes la radicació de les noves indústries --excepte les que depenen directament d'una radicació geogràfica. mines de carbó, necessitat d'un riu, etc.-- tendeix a obeir criteris de rendabilitat econòmica a curt termini: Abandonen la ciutat, perquè el sòl es paga molt degut a la demanda de vivendes i serveis, i es van a localitzar, normalment, al costat de les vies de comunicació.*

2.14. *El mecanisme pel qual el capitalista va controlant l'excedent econòmic és, en principi estrictament econòmic. (L'obrer individual vend la seva força de treball... etc.). En canvi en altres modes de producció no ha estat així. Pel sol fet de ser propietari jurídic de la terra, el terratinent feudal rep una part de la collita. Aquesta part de la collita, o el seu equivalent en diners se li ha d'entregar, no se la queda en el mateix procés productiu. No hi intervé un mecanisme només econòmic sinó que requereix una coacció jurídica.*

Activitats:

Primera sortida:

- Visita a un poble de pagès de la comarca. Estudi concret d'una masia on hi hagi un masover.

Per l'estudi del poble tindrem en compte els mateixos aspectes que per l'estudi de barris de la ciutat.

Abans de la sortida:

- . Situar el poble respecte a la comarca que estudiem i respecte a Barcelona (o lloc on hi hagi l'escola).
- . Conversa sobre les característiques geogràfiques de la comarca, situarem el que sigui possible en el mapa de la comarca, (muntanyes, rius...)
- . Repàs i correcció, si cal, de l'enquesta guia de barris per estudiar les característiques del poble i poder-les comparar amb les dels barris estudiats a segon i a tercer nivell.
- . Preparar l'enquesta-guia per visitar la masia. Els punts a tenir en compte poden ser els següents:
 - . Persones que hi viuen i feina que fan (èpoques de més feina, horari de treball...)
 - . Equipament de la família (rentadora, radio, T.V., tocadiscos, renta-plats ...)
 - . Com tenen solucionades l'assistència mèdica i l'ensenyament dels seus fills.

- . Característiques de la masia: gran, petita, extensió de les terres ...
- . Instruments que fan servir per a treballar. Com són i de qui són.
- . Propietat de la masia.
- . Quins tractes hi ha amb l'amo.
- . Productes que cultiven.
- . Què fan del que cullen: ho gasten tot, ho venen, a qui ho venen...
- . On compren les coses que ells necessiten (roba, calçat...)
- . Mercat més pròxim: com hi van, que hi venen, que hi compren ...
- . Qui continuarà la feina de la masia quan vostès no puguin treballar. (Si és l'hereu preguntar per què). Els altres fills, si n'hi ha, què faran...

Durant la sortida:

- Observació sobre les característiques físiques del poble (muntanyes, rius, vegetació ...)
- Estudi del poble. Es poden dividir els nois en grups i que cada un treballi un aspecte concret, L'enquesta es pot passar: a la gent del carrer, al mestre, a les botigues, a alguna autoritat...
- Visita col·lectiva a la masia.

Després de la sortida:

- Posada en comú de les observacions fetes i del treball realitzat.
- Comprensió de textos sobre el treball agrari.
- Confecció d'un poble: amb un mural, amb fan, amb paper plegat...
- Planificar aquest poble perquè estigui ben atès.
- Mural sobre la visita a la masia: distribució de la casa (lloc per viure, lloc pels animals, lloc per les eines...) distribució dels camps al voltant de la casa, productes que cultiven...

Segona sortida:

- Visita a una Cooperativa agrària o a una gran explotació.
- Visita a una masia explotada pels mateixos amos.

Per fer aquestes visites farem servir el mateix esquema que hem

utilitzat per la visita a la primera masia (masover) Al tornar de la segona sortida compararem cada un dels aspectes treballats. Els treballs a fer poden ser semblants als que hem fet després de la primera sortida.

Tercera sortida:

- Recorregut per la comarca per veure la localització de les indústries. Situar-les en el mapa de la comarca.

- Visita a una indústria. Per fer aquesta visita s'han de tenir en compte els mateixos aspectes que en la visita de la indústria del barri industrial. Es tractarà de recalcar els conceptes ja estudiats. Ens fixarem especialment en la localització.

- Els treballs a fer després de la sortida poden ser semblant als fets després de la visita a la indústria abans citada.

- Conversa sobre la localització de les indústries que hem vist. Situar-les en el mapa comarcal que tindrem a la classe.

- Fer una llista de les indústries que hem vist.

Dibuixar: matèria prima, producte que es fa.

Conceptes:

7.13. Les comarques geogràfiques, acostumen a tenir un ciutat que fa les funcions de capital. En aquesta ciutat s'hi concentren determinats serveis col·lectius. (Mercats, hospitals, centres d'ensenyament mitjà, etc.).

2.15. En el preu de venda d'una mercaderia hi poden intervenir además del cost de la seva producció, un conjunt d'intermediaris en la distribució, que encareixin el preu de la mateixa.

Activitats:

- Visita a la capital de comarca. Farem servir el mateix esquema que per l'estudi dels barris i del poble. També dividirem els nois en grups i que cada grup treballi un aspecte. Abans de fer la sortida cal situar la capital en el mapa i tornar a recordar les característiques geogràfiques de la comarca. Tenir en compte les festes populars i tradicionals.

Després de la sortida:

- Conversa sobre les diferències entre el poble que varem visi-

tar i la capital de la comarca.

- Frases escrites sobre aquestes diferències.
- Mural sobre serveis que hi ha en la capital i que no té el poble.

Visita al mercat: (Es pot fer el mateix dia que es faci la sortida a la capital de comarca).

Abans de la sortida:

- Cal preparar una enquesta-guia tenint en compte els següents aspectes:

- . Quins productes es venen.
- . D'on procedeixen. Qui els vend: el mateixos pagesos o altres persones...
- . Preu d'alguns productes.
- . Qui hi va a comprar. Procedència de la gent que va al mercat, a vendre o a comprar.
- . Freqüència del mercat i si n'hi ha algun de més important durant l'any.
- . Història d'aquest mercat: anys d'antiguitat, evolució del mateix...

Es poden donar aquests punts de referència als nois i que per grups confeccionin l'enquesta que els servirà per fer la visita. Posada en comú de les enquestes treballades i confecció de la definitiva.

Durant la visita: per grups treballaran sobre l'enquesta preparada a l'escola. Poden fer també fotografies si disposen de màquina.

Després de la visita:

- Conversa sobre el treball fet.
- Mural dels productes que es troben en el mercat: dibuixos, fotografies, frases...
- Treballar textos que parlin de la història del comerç.
- Fer un mural sobre les coses que els pagesos han d'anar a buscar a la capital de comarca perquè no ho tenen en el seu poble rural.
- Fer una llista dels productes que són venuts per "intermediari" (animals vius: vaques, porcs... palla, patates...)
- Treballar amb textos la funció de l'intermediari.

1. LA FAMILIA - ESCOLA

Conceptes: (Tenir en compte els conceptes introduïts en altres nivells)

5.9. Potser que en la família no tothom pensi el mateix de les mateixes coses. La vida en comú exigeix una adaptació mútua i unes regles del joc compartides.

(Quan els fills es fan grans opinen diferent dels pares... El marit i la muller poden tenir opinions diferents.)

(Hi ha famílies que els pares no s'entenen i s'han tingut de separar; fills grans solters que preferirien marxar de casa, etc.)

5.10. Vàries famílies poden ajuntar-se i conviure en una mateixa casa i compartir coses en comú. (Hi ha llocs que ho fan)

- Compartir béns materials.
- Compartir amistat etc.

5.11. Les nostres formes de relacions familiars són històriques: no sempre han sigut així, no són així a tot arreu, i poden canviar en el futur.

Activitats:

- Conversa amb els nois sobre la pròpia situació familiar tenint en compte els conceptes que ens interessin.
- Explicació, per part del mestre, de diferents organitzacions familiars: tribus, comunes, famílies de diferents països...
- Redacció sobre: "com us agradaria organitzar la vostra família quan sigueu grans".
- Mural amb fotografies, gravats, dibuixos, etc. de diferents tipus de vida familiar.

Conceptes:

5.5. Qualsevol membre de diferents grups pot tenir un "conflicte de rols".

- Els alumnes poden veure com el que esperen d'un seu company com a representant de la classe, pot estar en contradicció amb el que espera el pare d'aquest nen respecte el seu comportament a l'escola, i amb el comportament que el mestre espera d'un representant de curs.

- 6.6. El bon funcionament d'un grup exigeix normalment una diferenciació de rols.

(La classe pot requerir que es reparteixin diferents tasques entre els alumnes, els encarregats de diferents feines).

- 6.7. En els grups socials tendeix a configurar-se un procés d'estratificació.

Per un cantó els rols socials comporten ja una jerarquització i en molts casos els membres del grup no han participat ni en la definició del rol ni en l'elecció de la persona (el director); ademés s'hi afegeixen uns aspectes no normatius (prestigi, influència, diners).

(Els alumnes poden veure com tots els mestres tenen a nivell del rol la mateixa posició en l'estratificació, però en canvi com uns mestres són més ben considerats que altres pels alumnes i també per la direcció. (Són més bons, se'ls té més en compte, etc.)

El mateix passa en un grup informal; d'un conjunt d'alumnes que propiament segons les lleis del joc del grup tots tenen els mateixos drets i deures, de fet alguns són més apreciats que altres.)

- 6.8. En els grups socials és possible que s'hi formin subgrups i que per diferents causes sorgeixin conflictes entre ells. Els membres d'un sub-grup (estereotips).

(Els alumnes poden veure i analitzar a partir de qual sevol incident a l'escola --partit de fútbol, etc.-- o simplement en la relació que s'estableix entre subgrups d'una mateixa classe o bé entre diferents classes, com funcionen aquests mecanismes d'"etnocentrismes": la ridiculització dels altres dels altres grups, etc.)

En conjunt creiem que sobre aquesta temàtica s'hi pot treballar molt més. El corrent de pedagogia "institucional", utilitza l'escola, els seus mecanismes i conflictes, com un instrument d'anàlisi social.

Sense extremar l'anàlisi, ja que al passar del microgrup a la societat els problemes canvien sovint qualitativament, pot ser útil en mans del mestre com un procediment més per què els alumnes s'aproximin a l'anàlisi social. Per què aprenguin que es donen unes regularitats observables en el funcionament del grup, i conseqüentment que és possible una abstracció de la component individual per fer una anàlisi des d'una perspectiva sociològica d'aquests mecanismes de funcionament.

El noi no pot raonar a fons sobre aquests temes fins a la segona etapa, però creiem important que el mestre ho tingui present i que intenti fer reflexionar-hi el grup cada vegada que sigui possible.

Activitats:

- Aquests aspectes s'han de treballar durant tot el curs, sobretot

en les assemblees de classe o d'escola on s'aniran plantejant els problemes de grup i s'anirà parlant de l'evolució del mateix i de la situació de cada noi.

Actituds:

Que els nois aprenguin que es donen unes regularitats observables en el funcionament del grup, i conseqüentment que és possible una actitud científica de cara a l'estudi dels grups i de la societat.

II. ESTUDI COMPARATIU DE DOS BARRIS DE LA CIUTAT

Una diferència important entre el quart nivell i els anteriors és que intentem introduir molt més la comparació sistemàtica a través de l'anàlisi de dades estadístiques.

Mentre en els graus anteriors introduïem el temps només a partir de "l'abans" i "l'ara", en aquest grau sembla que es podrien introduir unes fites temporals clares, encara que senzilles.

Ara tinc 10 anys (els anys 70)
 Quan vaig néixer (els anys 60)
 Deu anys abans de néixer (els anys 50)

Aquests canvis poden ser útils per a analitzar el procés d'industrialització a Catalunya i els canvis en l'urbanització etc.

Conceptes:

1.1. La importància quantitativa de la localització de la població en un determinat territori la podem mesurar a partir de referir el nombre d'habitants a la superfície. (Habitants per Km²).

- A partir d'aquest concepte podem aproximar-nos a les zones urbanes més poblades.

- A l'estudiar la densitat comparada de les comarques de Catalunya podem observar la "macrocefàlia" catalana. La gran concentració en la capital i en la seva comarca i la progressiva concentració en les comarques limitrofes.

- A l'estudiar Espanya podem analitzar la concentració en la perifèria i el nucli central de Madrid.

1.2. La població d'un determinat territori presenta unes característiques diferents segons el pes proporcional de les diferents edats. (Gràficament es representa aquest fenomen amb la piràmide d'edats.)

- Una població amb una proporció relativament important de gent jove, l'anomenarem població jove; en canvi una població amb una proporció relativament important de població de més edat, població envellida.

- 1.3. Segons sigui la composició de la població en les diferents edats es presentaran determinats tipus de problemes socials específics.
- Si la població és molt jove faran falta moltes escoles; si la població és molt envellida es plantejarà un problema de molta gent relativament no productiva que cal alimentar ... etc.
- 1.4. Diferents causes influeixen en la composició d'una determinada població segons la proporció de les diferents edats.
- (Natalitat; mortalitat; recursos mèdics que disminueixen la mortalitat; migracions; etc.)
- 1.5. La població d'un determinat territori pot amb el pas del temps augmentar, mantenir-se estancada, o disminuir.
- L'augment pot ser degut a:
- creixement vegetatiu, més naixements que defuncions
 - immigració, asentament en aquell territori de persones que residien en un altre.
- La disminució es deu als fenòmens contraris.
- La manera normal de mesurar aquests fenòmens és a partir de les taxes, o sia referir el fenomen al nombre d'habitants en un any.
- Taxa de natalitat: naixements en un any $\times 100$; dividit pel total de la població.
- Taxa de mortalitat: defuncions en un any $\times 100$; dividit pel total de la població.
- Taxa de creixement vegetatiu naixements menys defuncions, en una any $\times 100$; dividit pel total de la població.
- Taxa de creixement global increment de la població en un any $\times 100$, dividit per la població total al començament de l'any.
- (El període de temps pot ser diferent de l'any segons conveniències de l'anàlisi).
- 1.6. Amb un perfeccionament alimentari i sanitari tendeix a disminuir la taxa de mortalitat, sobretot de la mortalitat en les primeres edats.
- (Concepte important perquè els alumnes vegin com una determinada aplicació de la ciència pot incidir en canvis en la vida humana).
- 1.7. No tota la població que viu en un determinat territori exerceix un treball productiu. (Els nens i els vells només consumeixen).
- S'anomena població activa la població que treballa.
- La mesura normal per a fer comparacions serà la Taxa de població activa.
- 1.8. En el nostre context històric la causa fonamental dels moviments migratoris és el desplaçament de la població del sector agrícola cap al sector de indústria o serveis. Com a conseqüència del tipus de desenvolupament econòmic no planificat aquest desplaça-

ment suposa una concentració de població en les àrees tradicionalment industrials (Catalunya i País Basc), o bé en aquelles d'industrialització forçosa (Madrid).

- 1.9. Les famílies que emigren de la seva zona de residència cap a una altra ho fan normalment a la recerca de millors condicions d'existència.
- 1.10. La concentració de la població a partir d'un procés de industrialització no planificat, o bé planificat només sobre la base d'uns interessos determinats, comporta un conjunt de problemes socials.
 - Aglomeració en les ciutats.
 - Vivendes en males condicions i zones urbanes sense serveis
 - Contaminació.
 - Etc
- 3.4. En la nostra societat les desigualtats econòmiques tenen conseqüències tant en la localització de la residència --zones urbanes de renda alta i baixa--, com en el tipus i qualitat de la mateixa --torres, jardins, blocs, etc.--
- 3.5. Les famílies amb nivells de renda semblant desenvolupen relacions socials entre elles més que no pas amb famílies de nivells diferents. Sorgeixen i es van consolidant costums diferents, segons el nivell social. (Matrimonis generalment dintre del mateix estrat; formes de divertir-se diferents, etc.)
- 3.6. En l'etapa actual del desenvolupament econòmic, la instrucció es un dels camins normals d'accés a les professions més "valorades" socialment.
- 3.7. Les diferències econòmiques i culturals de les famílies exerceixen una forta influència en les possibilitats dels nens d'arribar a cursar estudis superiors o intermedis.
- 3.8. La població que emigra del camp i va a treballar i viure en les zones d'activitat industrial i de serveis tendeix a situar-se en els darrers escalons de l'escala social, donat que realitza normalment feines de baixa qualificació.
- 8.1. Entre els habitants que resideixen en territoris diferents es donen a vegades trets culturals diferencials (llengua, costums, etc.)
- 8.2. Aquestes diferències culturals són un producte històric, fruit de la relació peculiar de l'home amb la naturalesa i dels homes entre si. En alguns casos existeixen diferències ètniques, en altres són pràcticament inexistent.
- 8.3. Els processos migratoris tenen com a conseqüència, en determinats casos, que conviuen en un mateix territori persones amb característiques culturals diferents. (Cas de Catalunya).
- 8.4. Normalment els immigrants per raons de treball pertoneixen als estrats socials inferiors, conseqüentment

--i si no hi ha altres racns polítiques-- la seva cultura està en una posició d'inferioritat respecte la cultura del lloc que els reb.

8.5. En el procés d'interacció entre dues cultures es pot donar una total assimilació d'una d'elles per l'altra, o també en pot sorgir una cultura resultant amb elements característics de les dues cultures en presència.

8.6. Les comunitats culturals tendeixen a judicar els membres d'altres cultures --sobretot quan es dona un procés d'immigració--, amb estereotips pejoratius.

4.1. Existeixen normalment en totes les societats un conjunt de grups institucionalitzats que tenen per objectiu resoldre problemes que afecten a tota la col·lectivitat.

(L'Ajuntament; La Diputació provincial; El Govern Civil; El Govern general de l'Estat Espanyol).

Activitats:

- Visita a un barri residencial acomodat.
- Visita a un barri residencial obrer.
- Estudi comparatiu dels dos barris.

Els nois ja hauran treballat a segon i a tercer diferents barris de la ciutat. En aquest curs només es tractaria de veure dos tipus de barri residencial per poder-los comparar.

L'esquema a seguir per fer l'estudi del barri pot ser el següent:

1- Població:

- . Densitat de població (és un barri molt poblat o poc poblat)
- . Creixement del barri: Noves edificacions: qualitat i quantitat.
- . Edat de la població.
- . Estructura socio-professional: professió del cap de família i lloc de treball.
- . Nascuts a Barcelona, a Catalunya, a fora de Catalunya.
- . Costums, llengua que sent parlar ...

2- Equipament familiar.

3- Motorització.

4- Equipament de la zona: comunicacions, comerç, ensenyament, sanitat, centres culturals i recreatius...

5- Urbanització del barri.

6- Dedicació dels edificis.

Cada punt s'ha de desglossar amb diferents preguntes que serviran de guia pel treball dels nois. Aniria molt bé que les preguntes surtissin d'un treball per grups o d'una conversa amb tota la classe. Posem un exemple d'una possible enquesta, però insistim en que aquest apartat hauria de sortir dels mateixos nois.

Aquest curs es treballarà a nivell d'observació i de comentari, deixant les dades estadístiques sobre els barris per treballar-les a sisé nivell. En canvi utilitzarem les dades estadístiques al treballar Catalunya i les seves comarques.

Possible enquesta:

- Quants habitants té aquest barri i quants km²?
- Creix molt o poc?
- Podria créixer més. Hi cap més gent?
- Quants anys fa que existeix aquest barri?
- Quants anys fa que es va construir la primera casa?
- Encara es construeixen cases noves. Com són els pisos que es construeixen?
- La majoria de la gent és jove o gran?
- Hi ha molts nens que tinguin edat per anar a l'escola?
- En què treballa la majoria de la gent?
- Treballen les noies i les senyores? En què treballen?
- On treballa la gent d'aquest barri?
- Quins mitjans de comunicació fan servir per anar a treballar?
- Quanta gent a nascut a Barcelona?
- Quanta gent a nascut a Catalunya?
- Quanta gent a nascut fora de Catalunya?
- On han nascut?
- Per què han vingut a viure a Barcelona?
- Quina llengua se sent parlar pel carrer?
- Quins problemes tenen per aprendre el català?
- Què fan els dies de festa? Fan el mateix ara que abans de venir a Barcelona?
- Què és el que més anyoren del seu poble?
- Què és el que menys els agrada de Barcelona?
- Quins són els problemes més greus en què s'han trobat? (Vivenda, escola, metges, la llengua...)
- Han deixat de banda algun costum del seu país i n'han adquirit algun de nou propi de Barcelona? Per què?
- Hi ha moltes famílies que disposen de:
nevera, aspiradora, calefacció central, estufes de butà, estufes elèctriques, rentadora automàtica, telèfon particular, aigua corrent, renta-plats, planxa elèctrica, tocadiscos, radio,

radio-cassetes, centrifugadora, gas butà, gas natural, gas ciutat. ...

- Hi ha molta gent que té cotxe? quines marques?
- Hi ha gent que té moto?
- Hi ha algun parking públic o privat?

- Quants autobusos arriben fins aquí? quins són?
- Hi ha metro?
- Hi ha parades de taxi? quantes?
- Quina és la forma més ràpida per traslladar-se al centre? Quant tarden amb mitjans normals?
- Hi ha suficients cabines telefòniques?
- Hi ha moltes tendes? De què són la majoria?
- Quants mercats hi ha?
- Quants bars hi ha?
- Hi ha suficients escoles? Encara hi ha nens que no van a l'escola?
- Quantes escoles nacionals i quantes privades hi ha?
- Quants nens hi ha a cada classe en la majoria d'escoles?
- Hi ha molts parvularis? Hi ha alguna guarderia?
- Hi ha algun hospital o clínica o dispensari?
- Hi ha moltes farmàcies?
- Hi ha molts metges? si en el barri no n'hi ha d'on venen?
- És fàcil avisar al metge en cas d'una urgència?
- Hi ha alguna biblioteca en aquesta zona?
- Hi ha algun centre cultural o recreatiu? Qui hi va? Quines activitats fan?

- Estan tots els carrers asfaltats?
- Són rectes els carrers, són amples o estrets?
- Estan ben il·luminats?
- Hi ha semàfors o altres senyals de tràfic? Hi ha urbans?
- Qui es preocupa de que aquest barri estigui ben atès?

- A què estan dedicats la majoria dels edificis: vivendes, fàbriques, despatxos, bancs...
- Hi ha cinemes, teatres...?

Un cop elaborada l'enquesta, cal fer la visita al barri. L'enquesta la farem a:

- . una escola del barri,
- . a l'alcalde de barri o al rector de la parròquia,
- . a la gent del carrer.

El mestre haurà preparat les dues primeres visites per assegurar que els nois seran atesos.

Es poden dividir els nois per grups i que cada un faci una visita diferent.

Al tornar a l'escola:

- Posada en comú del treball fet.
- Mural amb fotografies, dibuixos, textos...
- Resum per grups dels aspectes treballats.

Quan s'hagin estudiat els dos barris seguint el mateix esquema cal comparar cada un dels aspectes treballats:

- . amb conversa a classe
- . amb resums
- . amb dibuixos o murals.

- Conversa sobre la funció de l'ajuntament en la planificació de les ciutats i pobles. Servirà de introducció per visitar algun Ajuntament en l'estudi de comarques. Serà més fàcil pels nois entendre les funcions d'un ajuntament petit que la complexitat del de Barcelona.

- Planificar una ciutat procurant que tots els barris estiguin ben atesos. Ho poden fer per grups.

III. ESTUDI COMPARATIU DE QUATRE COMARQUES

Conceptes:

Treballar a nivell comarcal els conceptes, transcrits anteriorment, sobre:

- població: 1.1 - 1.10
- immigració: 8.1 - 8.6
- estratificació: 3.4 i 3.8

Tenir en compte ademés:

2.3. *Els serveis col·lectius costen diners, ja que requereixen treball humà. D'alguna manera aquests serveis els financia la col·lectivitat conjuntament. Tant a nivell municipal, com provincial, com a nivell de l'Estat, hi han uns mecanismes destinats a recollir recursos per a poder resoldre les necessitats col·lectives.*

4.6. *La intervenció del govern d'un Estat en la vida de la col·lectivitat afecta a diferents àrees. Aquestes àrees no sempre han sigut les mateixes. La intervenció de l'Estat en la vida col·lectiva ha tendit a créixer en els últims anys.*

(Estudi de diferents ministeris, o consellers de l'ajuntament, Diputació, etc. Abans l'acció de l'Estat en matèria econòmica era molt inferior a l'actual, etc.)

- 7.8. En els pobles, la gent acostuma a treballar majoritàriament en l'agricultura, en les ciutats en canvi, treballa majoritàriament en la indústria o els serveis.
- 7.10. En els pobles acostumen a haver-hi menys serveis col·lectius que en les ciutats. (Possibilitats d'estudi, d'atenció mèdica, etc., etc.).
- 2.21. Hi ha zones geogràfiques més riques i zones geogràfiques més pobres.

Un indicador útil per a mesurar la riquesa d'una zona geogràfica i comparar-la amb una altra és la Renda per càpita:

Suma de les rendes (preus pagats pel conjunt de béns i serveis), rebudes per tots els particulars, les empreses i l'Estat, com a conseqüència de la producció en un any, dividida pel total de la població de la zona.

Activitats:

- Escollirem quatre comarques, tenint en compte que cada una ha de pertènixer a un grup diferent: (Vegi's mapa de l'apèndix)

- . Comarca amb creixement superior a la mitjana catalana.
- . Comarca amb creixement demogràfic inferior a la mitja, però superior a la meitat de la mitjana.
- . Comarca amb despoblament absolut.

- La primera a estudiar serà la nostra o la que estigui més aprop, per tal de facilitar les visites i poder treballar a nivell teòric (gràfiques, mapes...) el que abans hauran pogut veure o preguntar. Les altres tres restants, possiblement s'hagin de fer prescindint d'algunes sortides ja que el desplaçament pot suposar un inconvenient.

- Una manera per estudiar cada comarca pot ser:

- . Situar la comarca en el mapa de Catalunya:

- en el general de la classe,
- en l'individual (pot ser el mapa que posem al final com a model)

Aquests mapes serviran per anar-hi situant les altres comarques.

- . Fer un mapa de tamany gran, per poder penjar a la classe, i mapes petits per ús individual de la comarca a estudiar. En aquests mapes cal que hi localitzem les coses observades en les sortides i altres coses que, encara que estudiem a nivell teòric, es puguin localitzar.

- Senyalitzar sobre el mapa de la comarca els aspectes físics (releu, hidrografia...), la capital de comarca, els pobles més importants i els pobles que visitem.

Primera sortida:

- Visita a dos pobles de la comarca per a treballar especialment els conceptes (1.1 - 1.10; 7.6; 7.10 i 2.21), (aquestes visites es poden fer el mateix dia o en dies separats).

A cada visita s'han de tenir en compte els següents aspectes:

Abans de la sortida:

- . Situar-lo en la comarca.
- . Dividir la classe en grups i que cada un prepari l'aspecte que vol observar i treballar.
 - . Marc físic: muntanyes, rius, vegetació...
 - . Població: densitat, creixement, edat de la població, estructura socio-professional (professió dels caps de família i lloc on treballen...), nascuts a Barcelona, a Catalunya, a fora de Catalunya, llengua que se sent parlar, costums i tradicions del poble...
Migracions: marxa gent, on van i per què se'n van. Arriba gent, d'on venen i per què venen.
 - . Equipament familiar.
 - . Equipament del poble: comunicacions, comerç, ensenyament, sanitat, centres culturals i recreatius...
 - . Producció: agrària o industrial. Què produeixen, què en fan...

Amb aquests punts de base preparar l'enquesta que ha de servir per fer la sortida (veure enquesta estudi de barris).

Durant la sortida:

- . Passar l'enquesta preparada a l'escola:
 - . Al mestre del poble
 - . Al rector
 - . A l'alcalde o altre membre de l'Ajuntament
 - . A la gent del carrer (botigues, persones diferents).

Després de la sortida:

- Conversa sobre les característiques del poble. Posada en comú dels treballs realitzats per diferents grups.

- Resum escrit de l'aspecte que més els hagi interessat o que cada grup faci el que ha treballat.

- Mural amb postal, dibuixos, fotografies, resums...

- Construcció d'un poble (fang, cartulina, paper xerol, ...)

- Treballar a nivell de comarca i amb gràfiques:

- . Densitat de població.
- . Renda "per capita" en relació a la resta de Catalunya i en relació a la resta d'Espanya.
- . Evolució de la població: 1857, 1950, 1960, 1970. (veure models gràfics) (2 models)

- Comentari de les gràfiques, recalcant els conceptes que ens interessa donar.

Segona sortida:

Conceptes:

Tenint en compte els conceptes anteriorment transcrits, ens fixarem més específicament amb els que fan referència a la Capital de Comarca i al Mercat.

7.7. Les diferències entre els pobles i les ciutats no són radicals, es tracta més aviat d'un continuum, en el qual els extrems són perfectament característics.

La trama urbana i les edificacions presenten normalment les següents característiques:

- Pobles: carrers estrets, que conflueixen a vegades en un lloc central característic --plaça església, etc.-- cases de baixa edificació... etc.

- Ciutats: carrers més amples, sobretot els principals; diferents zones dintre de la mateixa ciutat amb característiques peculiars, cases altes on hi viu molta gent, etc.

7.12. En els pobles hi acostuma a haver-hi un centre en el qual es concentren un conjunt d'equipaments col·lectius: església, mercat, escola, bars, botigues, Ajuntament, etc.

En les ciutats també acostuma a haver-hi un centre, que cada vegada més, en la nostra societat, acostuma a ser un nucli de serveis comercials i oficines (bancs, etc.) En les diferents zones urbanes de la ciutat poden existir també nuclis que polaritzin la zona, degut a l'existència de determinats serveis col·lectius. (Mercats de barri, etc.)

7.13. Les comarques geogràfiques, acostumen a tenir una ciutat que fa les funcions de capital. En aquesta ciutat s'hi concentren determinats serveis col·lectius. (Mercats comarcals, hospitals, centres d'ensenyament mitjà, etc.).

2.15. En el preu de venda d'una mercaderia hi poden intervenir además del cost de la seva producció, un conjunt d'intermediaris en la distribució, que encareixin el preu de la mateixa.

També ens fixarem amb els que fan referència a "l'Ajuntament i serveis col·lectius": 7.3 i 4.8 transcrits anteriorment.

Abans de la sortida:

- Repassar i corregir, si cal, l'enquesta que vàrem fer servir pel poble.

- Confeccionar una petita enquesta-guia per visitar el mercat.

- Preparar l'enquesta-guia per visitar l'ajuntament.

Es pot dividir la classe en grups perquè cada un prepari una visita diferent. Es posa en comú per corregir i afegir el que calgui.

- Aspectes que es poden estudiar en la visita al mercat: (sobre aquests aspectes els nois confeccionaran l'enquesta)

- . Productes que es venen.
- . D'on procedeixen. Qui els vend, els mateixos pagesos o altres persones...
- . Preu d'algunes productes. Aquest mateix producte quan val si es compra al mateix pagès. A què és degut l'augment de preu...
- . Procedència de la gent que va al mercat a vendre o a comprar.
- . Freqüència del mercat i si n'hi ha algun de més important durant l'any.
- . Història d'aquest mercat: anys d'antiguitat, evolució del mateix, per què es va començar a fer, importància en aquest moment (per què és més o menys important...)

Aspectes que es poden estudiar en la visita a l'Ajuntament:

- . Qui mana a l'Ajuntament.
- . Com s'elegeixen aquestes persones que manen (Alcalde, concejals, secretari).
- . D'aquestes persones quina és la que mana més.
- . Quina és la feina que fa cada conseller i el secretari.
- . Persones que treballen a l'Ajuntament, además d'aquestes. Quines feines fan.
- . Quines coses depenen directament de l'Ajuntament.
- . L'Ajuntament pot decidir el que li sembla millor pel poble o ha de demanar permís en algun altre lloc.
- . Què passa quan algú no compleix les normes que l'ajuntament posa.
- . Com es paguen les despeses de l'ajuntament i les millores del poble.
- . Com es posen els impostos i qui els cobra i com es reparteixen els diners que es recullen.
- . Amb què es gasten més diners.
- . Quins problemes té plantejats en aquest moment.
- . Quines coses podria fer la Diputació en aquesta comarca.
- . Quines coses ha fet.

Durant la sortida:

- Per l'estudi de la capital de la mateixa manera que vàrem fer l'estudi del poble.
- Visita col·lectiva al mercat, encara que el treball pugui ser per grups.
- Visita col·lectiva a l'ajuntament (aquesta visita cal haver-la concertat anteriorment per assegurar que ens atenguin).

Després de la sortida:

- Activitats semblants a les fetes per l'estudi del poble.
- Sobre el mapa de la comarca senyalar les línies d'autobusos que surten de la capital i fins on arriben. Per-ho també amb les línies de tren, si n'hi ha.
- Gràfica de:
 - . Tan per cent d'habitants que resideixen en la capital de comarca respecte a la població total de la mateixa, (dos models).
 - . Comentari del mapa i de la gràfica per treure'n conclusions.
- Fer un mural amb fotografies, dibuixos, gravats... sobre les funcions de l'ajuntament.
- Fer un mural amb els productes que es troben en el mercat, diferenciant els que són venuts pel mateix productor i els que són venuts per "intermediaris".
- Treballar textos sobre costums de la comarca, festes tradicionals etc.
- Comentaris escrits sobre diferents aspectes treballats.

Tercera sortida

Conceptes:

En aquesta sortida ens fixarem fonamentalment en el treball, per consegüent cal tenir molt en compte tots els conceptes relatius a l'estructura econòmica; introduïts fonamentalment a tercer nivell. Del 2.1 al 2.14

Específicament intentarem introduir els següents conceptes nous respecte aquesta problemàtica

- 2.10. *En les societats capitalistes es dona una progressiva tendència a la concentració de capital. (Grans empreses i eliminació de petites i a la vegada les grans es van fent mes grans i internacionals).*

- 1.1. Les empreses molt grans poden controlar els mecanismes de la producció i fer que ja no depenguin del mercat i de la competència, amb el que exerceixen un nou control sobre l'element col·lectiu.
- 1.2. En les societats capitalistes, ja que el control sobre la producció està en mans privades i recerca el màxim benefici, el tipus de productes que es fabriquen no responen necessàriament a les necessitats més reals de la majoria de la població (Producció de cotxes o armes en lloc de vivendes; estimulació de les vendes a partir de la publicitat etc.).

Activitats:

- Si estudiem una comarca industrial visitarem:
 - . Una petita indústria
 - . Una gran indústria

Incidirem especialment en els conceptes: 8, 9, 10, 11, 14.

- Si estudiem una comarca agrària visitarem:
 - . Un pagès amo de la terra que treballa.
 - . Un pagès masover
 - . Una cooperativa agrària

En aquest cas el concepte a treballar especialment és el 10.

- Visita a una indústria. Si no es possible la visita s'ha de treballar amb gravats, diapositives, pel·lícules...

Abans de la visita:

- Preparar una enquesta-guia tenint en compte els següents aspectes: objecte que es transforma, instruments, condicions de treball i força de treball. Veure visita a una indústria de tercer nivell:
 - . Característiques del local
 - . Procés de producció (matèria prima, productes acabats..., persones que hi treballen. Divisió tècnica.)
 - . Instruments utilitzats. Propietat dels mateixos.
 - . Condicions de treball: horari, sou, diferència de sous, assegurances...
 - . Propietat del producte. Distribució dels ingressos (salaris, conservació i manteniment, noves inversions que suposen un creixement de l'empresa).
 - . Història de l'empresa: quan va començar i per què va començar, com ha crescut i per què (veure els factors que han influït en el seu creixement ...).
 - . Quins factors es tenen en compte quan es vol començar una indústria: que el producte sigui necessari o que sobretot sigui rentable...
- Confecció de l'enquesta pels mateixos nois.

Durant la sortida:

- Visita a una petita indústria.
- Visita a una gran indústria.

Farem servir el mateix esquema i la mateixa enquesta per les dues visites.

Després de la sortida:

- Posar en comú les observacions fetes.
- Mural sobre el procés de producció.
- Organigrama sobre la divisió tècnica del treball (ha de ser molt senzill).
- Resum de la història de l'empresa.
- Conversa sobre els aspectes treballats tenint molt en compte els conceptes que ens interessa que entenguin.
- Textes sobre diferents modes de producció.
- Gràfica del tant per cent de la població activa industrial comarcal sobre la població total de la comarca.
- Comentari de la gràfica.

- Visita a un pagès - propietari, a un pagès - masover, a una Cooperativa agrària.

Es important fer les tres visites, es pot aprofitar la mateixa sortida.

Pot servir el mateix esquema per les tres.

Abans de la sortida:

- Els nois preparen una enquesta-guia tenint en compte els següents aspectes:

- . Característiques de la casa i dels camps que cultiven (grans, petits, estan tots junts o estan molt separats, són de regadiu o de secà... tenen molts animals o pocs, quins...)
- . Què produeixen i amb quina quantitat. Persones que hi treballen, com es distribueixen la feina...
- . Instruments que utilitzen per a treballar el camp i per a cuidar els animals (eines, maquinària...) Propietat d'aquests instruments.
- . Condicions de treball: horari, sou, assegurances.
- . Propietat de l'explotació (casa de pagès, cooperativa...).
- . Rendiment de l'explotació. Els diners que en treuen els necessiten per viure o en poden dedicar una part al creixement de la propietat.

Si son masovers, quins tractes hi ha amb l'amo. Quines son les despeses i els beneficis que en treu l'amo i quines son les despeses i els beneficis que en treu el masover.

Història de l'explotacio: anys que fa que existeix. cada any es una mica més rentable o sempre ha sigut igual...

Per a completar aquesta guia cal tenir en compte el treball fet a tercer sobre la visita a una casa de pagès.

Durant la sortida:

- Fer les visites que hem dit abans.

Despres de la sortida:

- Conversa sobre totes les coses observades.
- Dibuix dels diferents instruments que utilitzen.
- Treballar textos sobre el treball agrari.
- Fer frases comparant cada un dels aspectes treballats en la visita a la indústria i en la casa de pagès
- Mural sobre distribució de la propietat (casa, camps... productes que tenen. eines que fan servir...
- Conversa final tenint molt present els conceptes a treballar

Quan s'hagi treballat, a fons, una comarca, es passarà a l'estudi de les altres tres intentant cada vegada fer les comparacions corresponents. El treball^a realitzar serà el mateix per les quatre comarques, el que pot variar són, només, les sortides. Insistim en que es important comparar-les i anar recalcant els conceptes donats en cada una d'elles.

Passarem a l'estudi de Catalunya quan el treball de comarques creïem que està acabat i els conceptes assimilats. Aquesta visió general de Catalunya servirà per anar assegurant alguns conceptes ja donats, a la vegada que se n'introduiran alguns de nous que completaran els anteriors.

IV. CARACTERÍSTIQUES GENERALS DE CATALUNYA

L'objectiu d'aquest apartat és que els alumnes arribin, dintre del possible a una síntesi, plasmada a través de mapes i gràfiques, de tota la problemàtica que s'ha anat estudiant.

Fonamentalment es tractara dels conceptes demogràfics, econòmics, i de desequilibri entre el camp i la ciutat (la indústria i l'agricultura)

Conceptes:

Tenint en compte els conceptes transcrits a través de tot el quart, hi afegirem els següents:

- 7.8. Amb el procés d'industrialització, s'ha donat una tendència a concentrar-se una part més important de la població en les ciutats, decreixent en canvi la part de la població que resideix en els pobles.
- 7.14. Amb el creixement de la indústria, les grans ciutats, es van convertint cada vegada més en nuclis de residència i de serveis. La indústria tendeix a abandonar les ciutats.
- 7.16. Per comprendre mínimament els "per quès" de les desigualtats, tant individuals com col·lectives, entre els pobles i ciutats haurem de recórrer a la producció: el desenvolupament industrial capitalista ha funcionat en benefici de la indústria i els serveis respecte l'agricultura. (Ex. els salaris industrials són més elevats que els agrícoles.)
- 7.17. Anys endarrera els pobles i les ciutats canviaven lentament. La població creixia poc a poc i s'anava ampliant la ciutat o el poble segons les noves necessitats s'anaven consolidant.

En l'actualitat el creixement de la indústria, la mecanització de l'agricultura etc., han fet que hi hagués sin ràpids desplaçaments de població, que normalment han augmentat el nombre d'habitants de les ciutats.

Per resoldre les necessitats col·lectives de les ciutats amb tanràpida expansió cal recórrer a la planificació.

Els Ajuntaments o organismes d'àmbit territorial més ampli, segons els casos, estan obligats en l'actualitat per un conjunt de lleis, a planificar el creixement urbà i a procurar que es tinguin en compte les necessitats en serveis col·lectius.

Aquesta planificació serà més o menys ajustada a les necessitats de la població, o contràriament servirà només als interessos del capital privat destinat a construcció, segons siguin aquells organismes polítics i segons el poder d'influència que tinguin els dos sectors de població abans esmentats.

- 7.18. El procés d'urbanització, com qualsevol procés social, no respon només a exigències tècniques, sinó que aquestes exigències tècniques, que estan presents, actuen entrelligades amb determinants socials i històriques.

- Anys endarrera la mateixa construcció de les cases responia a criteris d'adaptació de l'home al clima --parets més o menys gruixudes, tipus de coberta, materials especials etc.--; en l'actualitat han passat davant d'aquestes exigències altres criteris --pisos homogènics a tot arreu, segons rendabilitat, etc.--

- La concentració urbana no és només una exigència de la industrialització, sinó que també depèn de la forma com es porta a terme la industrialització, en una societat capitalista.

- El desequilibri de serveis entre el camp i la ciutat, tampoc és només una exigència tècnica, està condicionat pel desenvolupament del capital comercial i industrial que s'efectua primer que la capitalització de l'agricultura.

- La planificació, és un exemple d'acció humana conscient i organitzada sobre els processos socials. La seva qualitat i característiques dependran de les relacions de poder en la societat. Tampoc és només un problema "tècnic".

2.20. El tipus de desenvolupament capitalista tendeix a ser, d'acord amb les lleis del sistema, desequilibrat. La indústria per exemple funciona en benefici de l'agricultura. Aquests desequilibris es manifesten espacialment amb la problemàtica de les zones desenvolupades i sub-desenvolupades.

Activitats:

La major part del treball es farà sobre estadístiques a través de mapes i gràfiques. Encara que no posem exemples sobre com treballar el marc físic (relleu, hifrografia, vegetació...), cal que sempre es treballi.

- Mapa de Catalunya senyalitzant les capitals de Comarca segons el nombre d'habitants. Es poden agrupar les capitals segons el nombre d'habitants i utilitzant un color i un tamny diferent de representació. (Taula 6 de l'apèndix).

Pot ser útil utilitzar els següents intervals:

- . Capitals amb menys de 5.000 h.
- . Capitals de 5.000 a 49.999 h.
- . Capitals de 50.000 a 99.999 h.
- . Capitals de 100.000 en endavant.

- Mapa de densitat de població. (Taula 1). Es pot fer per varis anys per a veure l'evolució de la concentració demogràfica. (Exemple el mapa n. 1 per 1970).

- Mapa sobre l'evolució del creixement demogràfic per comarques. (Taula 1 i taula 2). (Exemples, mapa 2, pel període 50-60 i mapa 3 pel període 60-70).

- Mapa del percentatge de població activa industrial sobre el total de població de la comarca. (Taula 3)

Els intervals per a la construcció del mapa poden ser els següents:

- . menys d'un 9,5% de p.a. indústrial
- . entre un 9,5% i un 18,9%
- . del 19% en endavant (el 19% és la mitja catalana)

- Mapa de la renda per càpita de les diferents comarques catalanes (Taula 2). Cal tenir molt en compte les observacions fetes a la taula n. 2, en relació a la renda per càpita.

Els intervals poden ser:

de 40.000 a 54.999 ptes.	de 40.000 a 59.999 ptes.
de 55.000 a 69.999 ptes.	de 60.000 a 79.999 ptes.
de 70.000 a 84.999 ptes.	de 80.000 a 100.000 ptes.
de 85.000 en endavant	

En els dos casos, l'important es comparar les diferències segons la classificació; i comparar també els resultats amb els dels mapes anteriors. Que els alumnes vagin establint relacions: zones industrials, zones turístiques, zones rurals d'emigració etc.

- Mapa de les migracions a les diferents comarques de Catalunya (Taula 2, Mapa 4).

- Mapa d'àrees de trànsit d'autobusos de Catalunya. (Taula 4)

Els intervals podrien ser:

de 1.000 en endavant
de 500 a 1000
de 100 a 499
de 50 a 99
menys de 50.

- Mapa de la xarxa ferroviària de Catalunya. (Mapa n. 5).

- Gràfica de l'evolució de la població de Catalunya. (Taula 1.) Es pot fer de la població global i de les comarques estudiades més específicament. (Una amb fort creixement, una que es despobla etc.). (Veure models de gràfic a l'apèndix).

- Gràfica sobre l'evolució de la densitat de població. (Taula 1) També es pot fer globalment i de les comarques més específicament estudiades.

- Gràfics sobre població activa i la seva distribució per sectors. (Taula n. 8). En el moment actual i estudiant-ho evolutivament.)

- Gràfics de la distribució de la població activa per sectors a les quatre províncies catalanes, 1965 (taula 8).

- Gràfic de la localització dels centres de trànsit d'autobusos segons medi natural (Apèndix). Per a poder fer aquesta gràfica cal que els alumnes situin els pobles, del Pirineu; del Pre-Pirineu; de La Depressió Central; del Pre-Litoral i Litoral.

- Gràfic de concentració de serveis d'autobusos (Apèndix).
- Gràfic de la relació entre els metres d'altitud i les àrees de trànsit (Taula 5, gràfic de l'apèndix).

Fer un mural amb les gràfiques i els mapes que hem fet (un model de cada treball.

Comentari del mural per treure'n conclusions, tenint molt presents els conceptes que volem treballar.

Treball escrit com a resum de tot, (resum, contestar preguntes, completar frases etc.).

CINQUÈ NIVELL

En el cinquè nivell es treballen els mateixos conceptes que a quart relatius a Economia, Demografia i Procés d'urbanització, però en lloc de referir-los a Catalunya i les seves Comarques, els referim a tota l'àrea de l'Estat Espanyol, tenint en compte les diferents Regions històriques o descendint, en alguns casos, a les demarcacions provincials.

És important partir de les cinc grans regions geogràfiques espanyoles: Façana mediterrània, "Meseta", Depressió de l'Ebre, Depressió del Guadalquivir, Façana atlàntica. No obstant, cal restar dins d'aquest marc més general les sub-divisions oportunes motivades per altres característiques històrico-culturals, amb l'objecte de no deformar la percepció de la realitat dels alumnes. Per aquest motiu les dades estadístiques que transcrivim en l'apèndix intenten relacionar les dues classificacions, la geogràfica amb la històrico-cultural, les quals, excepte en algun cas, no presenten cap problema, en el sentit que dins d'una regió geogràfica s'hi poden delimitar més d'una regió històrico-cultural.

D'una forma o altra aquesta problemàtica apareix en els llibres actualment existents sobre quart o cinquè de bàsica; per aquest motiu hem intentat només accentuar en els treballs resenyats els aspectes que menys són abordats. El que sí cal tenir en compte és el marc conceptual dins del qual els situem.

Tractar Espanya i les seves regions a nivell geogràfic i econòmic ens serveix molt per introduir a cinquè nivell els conceptes relatius a l'estructura jurídic-política, que queda plenament emmarcada en tot l'àmbit del territori d'Espanya, i la problemàtica específica de les diferents nacionalitats i la seva relació amb l'Estat.

Som conscients de la dificultat d'introduir molts dels conceptes de caràcter polític, donada l'edat dels alumnes. Potser més que en altres llocs els exercicis previstos són incomplets. L'experimentació per part dels mestres ens farà veure l'oportunitat o no del plantejament que hem suggerit com a provisional.

I. ESPANYA I LES SEVES REGIONS

Descripció. els mateixos que a quart respecte "Demografia", "Economia" i "Comunitats de residència".

Activitats:

En les taules estadístiques de l'apèndix hem donat normalment les dades provincials però agrupades segons regions històrico-culturals. Segurament en aquest nivell d'E.G.B. serà més convenient treballar amb grans regions que no pas baixar a nivell provincial, encara que en algun cas pot ser interessant; per exemple, per a distingir la província de Madrid de la resta de Castella.

Seguint la mateixa pauta de l'anàlisi comarcal de Catalunya, es poden suggerir els següents mapes i gràfiques:

- Mapa de densitat de població a l'any 1970. (Taules 20 i 24).

Intèrvals:

- de 0 a 24 h/Km²
- de 25 a 99
- de 100 a 199
- de 200 a 299
- de 300 en endavant

A aquesta edat ja es poden donar les dades estadístiques als alumnes --habitants per una part i Km² per l'altra-- perquè calculin ells mateixos els promitjos i les taxes.

Pintar el mapa amb diferents colors segons densitat.

- Gràfic de l'evolució de la densitat de població des del 1900 al 1970. (Taula 20 i 24).

- Gràfic de l'evolució quantitativa de la població des del 1900 al 1970. (Taula 20).

És important que els alumnes estableixin comparacions entre les regions que creixen i les que no.

- Mapa sobre la taxa de creixement absolut de població. (Taula 20). Es poden escollir, com en el cas de Catalunya, alguns anys significatius: 1950-1960 i 1960-1970, i calcular les taxes i pintar el mapa.

- Mapa de les taxes de natalitat per províncies. 1970
(Taules 20 i 21) o regions.

- Mapa de les taxes de mortalitat 1970 (Taules 20 i 21).

- Mapes i gràfiques sobre el creixement vegetatiu al 1970.
(Resta entre natalitat i mortalitat x 100 dividit pel nombre d'habitants).

- Mapa de les províncies amb saldo migratori positiu i amb saldo migratori negatiu. (Pintant-les amb color diferent) (Taula 21 i 25).

Es poden fer tres mapes comparatius:

- mitja anual de 1951-1960
- mitja anual de 1962 a 1965
- any 1970 (aquesta darrera s'ha de calcular)

Es pot complicar més el mapa a base de distingir entre immigració forta i feble i emigració forta i feble. Llavors sortirà en quatre colors. Els intèrvals són fàcils de construir analitzant mínima-

ment la taula 25.

Exemple:

Immigració	de 1500 persones per 100.000 h. en endavant
"	de 0 a 1499 imm. /100.000 h.
Emigració	de 0 a -1499 em. /100.000 h.
"	de -1500 en endavant

- Gràfic dels treballadors que han abandonat el sector agrari de 1959 a 1966 (Taula 27).

- Gràfic de la distribució de la població per edats (Piràmide d'edats) 1965. (Taula 32).

- Gràfic comparatiu de la distribució de la població per edats: 1900, 1930, 1960 (Gràfic de l'apèndix). Pot servir per a veure com el nombre de població de més de 65 anys tendeix a augmentar.

- Renda per càpita provincial (Mapa); (Taula 22 ó 23) 1970.

- Mapa de l'ocupació predominant de la població activa 1970 per regions (Taula 23).

Es interessant comparar-lo amb l'anterior.

- Gràfic de la proporció de població activa dedicada als tres sectors en les diferents regions. (Taula 24).

- Gràfic de l'evolució de la població activa segons els tres grans sectors des de 1900 fins a l'actualitat pel total d'Espanya (Taula 26).

Es interessant fer una gràfica comparativa entre renda per càpita i percentatge de població dedicada a l'agricultura. (Ordenant de més a menys les províncies espanyoles).

- Transcrivim a continuació un exercici detallat de cara als alumnes per a estudiar les zones d'emigració i d'immigració i el destí predominant de la immigració en les diferents àrees:

LES MIGRACIONS INTERIORS

"LA MESETA"

La "Meseta Central" pot dividir-se en 5 zones d'emigració segons el destí dels emigrants:

- Zona A, formada per les províncies: Valladolid
 Palencia
 Burgos
 Logroño
 Soria
- Zona B, formada per les províncies: León
 Zamora
 Salamanca
- Zona C, formada per les províncies: Cáceres
 Badajoz
- Zona D, formada per les províncies: Segovia
 Avila
 Toledo
 Guadalajara
- Zona E, formada per les províncies: Cuenca
 Ciudad Real
 Albacete

Ressegueix amb un color blau cada una d'aquestes zones i pinta cada zona amb un color diferent.

- Agafa el mapa que acabes de fer
- Fixa paper vegetal sobre el mapa
- Representa amb fletxes el destí dels emigrants de "La Meseta".
 Les fletxes, dibuixades sobre el paper vegetal.
- La majoria dels emigrants de la zona A van a les províncies Vascongadas, la resta a Madrid i a Barcelona.
 (La fletxa que surt de la zona A vers les Vascongadas ha de ser més gruixuda que la fletxa que va cap a Barcelona i Madrid).
- Els emigrants de la zona B es dirigeixen a les províncies Vascongadas, Madrid i Barcelona.
 (Les fletxes són iguals).
- La majoria dels emigrants de la zona C es dirigeixen a Barcelona, la resta a Madrid.
 (La fletxa de Barcelona ha de ser més gruixuda que la de Madrid).
- Els emigrants de la zona D van a Madrid.
- Els emigrants de la zona E es dirigeixen a la regió Llevantina, a Madrid i a Barcelona.
 (Les fletxes han de ser iguals).

ESpanya MEDITERRÀNIA

La població de tota l'Espanya Mediterrània no està repartida per igual.

Es veu que hi ha una zona d'agricultura molt pobre i amb molt poca població que correspon a la regió Andalusa.

Una altra zona d'agricultura rica que correspon a la regió Llevantina.

Una altra zona que és industrial: Catalunya.

Recorda que la població emigra de les regions pobres a les regions riques.

Agafa un mapa mut d'Espanya política.

Ressegueix amb rotulador negre les següents quatre províncies, i indica la zona d'emigració:

Málaga
Granada
Almeria
Murcia

Pinta de color vermell les quatre zones d'immigració més importants. (Consulta el mapa de migracions).

Fixa paper vegetal sobre el mapa.

Representa amb fletxes el destí dels emigrants.

La majoria dels emigrants van a Barcelona. Els restants es dirigeixen a Madrid, València i Vizcaya.

La fletxa que surt d'aquesta zona cap a Barcelona ha de ser més gruixuda que les restants, per tal que es vegi gràficament on es dirigeixen la majoria d'emigrants.

L'ESPANYA DEL NORD

Recorda que al Nord d'Espanya hi ha una regió molt industrial i que és, a més, una zona a la qual hi arriben molts emigrants. Regió basca.

Recorda també que en la Regió Gallega hi ha poca indústria, la terra està molt repartida (minifundisme) i, a més, el camp està mal explotat.

Els gallegos no poden viure tots allà i han d'emigrar a altres regions on troben treball.

La majoria es dirigeixen a Barcelona. La resta es dirigeixen a Madrid i a **Biscaya**.

- Agafa un mapa mut d'Espanya política. Tenyeix de vermell les grans zones d'immigració.
- Ressegueix amb rotulador blau tota la regió gallega (consulta l'atlas).
- Dibuixa, amb rotulador vermell, una fletxa gruixuda que surti de Galícia cap a Barcelona. És on es dirigeixen la majoria dels emigrants.
- Dibuixa també, amb rotulador vermell, dues fletxes més: una que va cap a Madrid i l'altra cap a Vizcaya. Aquestes dues fletxes han de ser més fines perquè indiquen que hi van menys emigrants que a Barcelona.

II. EL PODER I LES INSTITUCIONS POLITIQUES

Conceptes:

- 1.1. Existeixen normalment en totes les societats un conjunt de grups institucionalitzats que tenen per objectiu resoldre problemes que afecten a tota la col·lectivitat.
(l'Ajuntament, la Diputació Provincial, el Govern Civil, el Govern general de l'Estat Espanyol).
- 1.2. En tota formació social existeixen un conjunt de normes --lleis-- que regulen el funcionament general de la col·lectivitat.
(Normes sobre el matrimoni, sobre la compra i venda, sobre el treball; sobre la circulació, sobre la construcció de vivendes, sobre el que està ben fet i mal fet, etc.)
- 1.3. Existeixen uns grups institucionalitzats --els tribunals, els advocats-- que tenen per funció vetllar pel compliment d'aquestes normes. A través d'aquestes institucions s'exerceix una cooperació social sobre els ciutadans que se'n desvien.
- 1.4. A més dels tribunals, que lluen el que està d'acord o en desacord amb les lleis d'un país concret, existeixen un conjunt d'aparells repressius per als qui no s'adapten a les lleis (polícia, presons, etc.)
- 1.5. Les institucions jurídiques estudien els casos concrets a la llum de les normes promulgades en una determinada societat. Les lleis provenen de les institucions polítiques.
- 1.6. La intervenció del govern d'un Estat en la vida de la col·lectivitat afecta diferents àrees. Aquestes àrees no sempre han sigut les mateixes. La intervenció de l'Estat en la vida col·lectiva ha tendit a créixer en els últims anys.
(Estudi de diferents ministeris, o consellers de l'Ajuntament, Diputació, etc. Abans l'acció de l'Estat en matèria econòmica era molt inferior a l'actual, etc.)
- 1.7. Les institucions jurídiques estan formades de "professionals" que fan la seva funció teòricament amb independència dels aparells polítics. Els advocats no l'usen la "justícia", sinó l'acompliment de les lleis.
(No sempre s'ha consellerat "just" el mateix, ni totes les societats tenen les mateixes lleis).
- 1.8. En la nostra societat els aparells polítics fonamentals són:
 - la de caràcter legislatiu: que fan les lleis ("les corts" i el Cap de l'Estat)

- de caràcter estatal, que s'hi donen les lleis (al Govern a nivell d'Estat, i a nivell de municipi).

- 1.10. En una sala aparellada amb un aparell de col·lectivitat a tota la col·lectivitat, en alguns cas formacions socials hi acostuma haver-hi alguna forma de participació de la col·lectivitat en aquestes aparells polítics.
 i) els alumnes poden treballar els a nivell d'informació, de recanvi de pensaments, etc.

- 1.11. La promulgació d'unes lleis i d'altres altres; les accions concretes de govern --normalment-- dins del marge de maniobra que ofereixen les lleis promulgades, no són mai amb noms tècnics, responen a unes finalitats i representen uns interessos concrets, que donen vida i personalitat a forces d'aquella societat: --normalment entre les classes socials--.

En el nivell molt petit hi poden existir els noms: en el terreny de l'humanisme, de l'humanitat, etc.

- 1.12. L'Estat aconsegueix, directament, dos objectius:

a) tècnica: a mesura que augmenta la divisió del treball, es requereix un aparell estatutari un conjunt de persones i institucions que siguin capaces d'organitzar i dirigir els problemes que afecten a tota la col·lectivitat.

b) dominació política: amb què la constitució de les normes són establertes per a controlar les diferents classes socials i a les empreses de les classes dominants.

Un aspecte fonamental d'aquesta funció de dominació política és l'establiment i manteniment i reforçament, per part de l'Estat, de la forma històrica de relacions de producció, sobre la base de la qual s'estructuren les relacions de poder.

- 1.13. En l'Estat constituint els elements principals d'un poder general que respecta a tota la col·lectivitat i a totes les forces, va creant amb el temps els mecanismes que considera oportuns de proporcionar, per a tots que repiran la col·lectivitat, els mecanismes de recanvi, les legitimacions ideològiques del propi poder, disposa de recursos per a dominar l'opinió, etc.
 En definitiva aquestes mesures responen a una intenció concreta i són el resultat d'una política que en podem dir "el control polític del poder".

La dominació a temes polítics de l'Estat a la primera etapa del desenvolupament és una política general i no local, sinó que apareix amb un caràcter d'aportació d'una perspectiva política, que permet de la manera més concreta de la política d'Estat.

Les crítiques que normalment formularà l'alumne a partir del que considera "just" o "injust", cal intentar situar-les científicament, insistint en la historicitat de les institucions i les relacions de força que expressen.

Activitats:

- Visita a l'Ajuntament amb assistència a una sessió. Pressupost.
 - Visita a la Diputació: llista de les coses que fa i pressupost que dedica a cadascuna.
 - Conversa sobre els diferents Ministeris i organigrama del Govern (Apèndix).
 - Conversa sobre la funció de les Corts.
 - Visita a un procurador en Corts (Sr. Tarragona).
 - Visita a un advocat perquè ens expliqui la funció dels advocats i dels tribunals.
 - Gràfic comparatiu de la procedència dels ingressos 1970-71-72, (Es pot fer una columna per a cada un dels apartats) (Taula 30).
 - Gràfic del percentatge de despeses públiques. Any 1972. (Es pot fer amb quadres i pintant de diferents colors cada un dels grans apartats: Activitats de caràcter general, Activitats socials i Activitats econòmiques. Posem els subapartats perquè es pugui comentar amb els nois i, inclús, es pugui separar en la mateixa gràfica amb una ratlla). (Taula 29).
 - Gràfic de la residència dels procuradors en Corts. 1967. Percentatge. (Taula 31).
 - Es poden fer diferents treballs sobre procediments d'elecció dels procuradors i la relació entre ser procurador i, a més, tenir un càrrec en l'Administració pública (el 58% en el 1968), etc.
- Es pot trobar material en els llibres normals de consulta, a més de les obres que hem recomanat en la bibliografia bàsica.

III. LES NACIONALITATS

Conceptes:

- 4.1. Entre els habitants que resideixen en territoris diferents es donen a vegades trets culturals diferencials (llengua, costums, etc.)
- 4.2. Aquestes diferències culturals són un producte històric, fruit de la relació peculiar de l'home amb la naturalesa i dels homes entre sí. En alguns casos existeixen diferències ètniques, en altres són pràcticament inexistents.
- 4.3. Els processos migratoris tenen com a conseqüència, en determinats casos, que conviuen en un mateix territori persones amb característiques culturals diferents (cas de Catalunya).
- 4.4. Normalment els immigrants per raons de treball perteneixen als estrats socials inferiors; conseqüentment --i si no hi ha altres raons polítiques-- la seva cultura està en una posició d'inferioritat respecte la cultura del lloc que els rep.
- 4.5. En el procés d'interacció entre dues cultures es pot donar una total assimilació d'una d'elles per l'altra, o també en pot sorgir una cultura resultant amb elements característics de les dues cultures en presència.
- 4.6. Les comunitats culturals tendeixen a judicar els membres d'altres cultures --sobretot quan es dona un procés d'immigració-- amb estereotips pejoratius.
- 4.7. En uns casos es dona una correspondència entre la nació i l'Estat, en altres no.
Una nació és una "comunitat humana estable, històricament formada, sorgida sobre la base de la comunitat d'idioma, de territori, de vida econòmica, i de psicologia, manifestada aquesta en la comunitat de cultura" (Stalin).
- 4.8. Quan per diferents raons històriques no es dona en una època determinada una correspondència entre nació i Estat, pot succeir que l'Estat afavoreixi una determinada cultura nacional, de les del conjunt del seu àmbit territorial, en detriment de les altres (cas concret de l'Estat espanyol respecte a les nacionalitats catalana, basca, gallega... etc.).
- 4.9. La no correspondència entre nació-Estat, implica normalment no sols un sometiment de determinades cultures nacionals respecte d'altres, sinó també un sometiment en el nivell polític. Negació del dret d'autodeterminació política per part d'una comunitat nacional.

- 8.10 La problemàtica de les nacionalitats no es pot deslligar de la de les classes socials. Segons com ha quedat constituït històricament un determinat bloc de classes dominants a nivell polític se'n deriven unes conseqüències o altres respecte a la problemàtica de les nacionalitats (cas de la Guerra civil espanyola).
- 8.11 Igual com el procés d'estratificació social crea una consciència social d'integració mentre les relacions de producció antagòniques creen uns processos socials de conflicte, també els trets culturals comuns creen uns interessos socials i unes formes de consciència d'integració, però subsisteix l'antagonisme entre les diferents classes socials d'una mateixa comunitat nacional.
- 8.12 Quan es dona un procés immigratori (cas de Catalunya), cal tenir en compte per a plantejar correctament les relacions entre la cultura immigrant i la cultura nacional.
- la posició de la cultura nacional receptora respecte als aparells de l'Estat (situació de sometiment o no).
 - la cultura de la comunitat immigrada també entra objectivament en un procés de relació de forces respecte la cultura receptora. La concepció de l'assimilació cultural pot ser també una concepció de dominació.
 - si a més d'assimilació cultural es parla d'integració social, cal tenir en compte que els immigrants s'"integren" a una societat en la qual hi subsisteixen interessos antagònics; conseqüentment, a una societat en la qual una concepció plenament integradora és ideològica en el sentit que encobreix les relacions de producció antagòniques i els conflictes que generen.

Activitats:

- Fer un mural amb postals o fotografies dels costums de diferents regions (danses, cançons, literatura, festes tradicionals, indumentària, llengua...)

- Fer una llista de la llengua en que es donen:

- Els programes radiofònics.
- . Els programes de televisió.
- . La premsa diària
- . Les revistes setmanals.
- . Les revistes quinzenals o mensuals.
- . Les revistes infantils.
- . Les pel·lícules.
- . El teatre

- Edició de llibres (parlar amb algun editor perquè ens digui què suposa editar llibres en català).
- Passar una enquesta als mestres de l'escola, als pares, a altra gent coneguda i a la gent del carrer.
 - Saben llegir i escriure correctament el català?
 - Com i'han après? (Suposant que en saben).
 - Per que no en saben? (Suposant que no en saben)
 - Quina llengua es parlava normalment a l'escola quan vostè hi anava
 - Per que es parlava català o castellà
- Visitar varies escoles situades a barris diferents per veure.
 - Amb quina llengua parlen els mestres. Per que.
 - Amb quina llengua es fan les classes. Per que
 - Amb quina llengua es parla normalment amb els nois fora de les classes. Per que
 - Amb quina llengua parlen els nois entre ells. Per que
 - Amb quina llengua estan escrites les fitxes que fan servir per treballar. Per què fan servir aquestes fitxes
 - Amb quina llengua estan escrits els llibres de consulta i la majoria de llibres de la Biblioteca de classe i de l'escola. Per que predomina una llengua o altra.
 - Amb quina llengua aprenen a llegir els nois d'aquesta escola. Per que.
 - Amb quina llengua es parla en els nois de parvulari (a nivell personal i en les classes).
 - Tant per cent de nois catalans i de nois castellans que venen en aquesta escola.
 - Què es fa perquè els nois castellans aprenguin el català.
 - Si predominen els nois catalans, per què es fan tantes coses en castellà i per què la majoria de textos escrits estan en castellà
 - Quins son els problemes més importants que planteja el fet de que uns nois que són catalans hagin d'aprendre les coses amb una llengua que no és la seva.
- Representar graficament el tant per cent de població que parla castellà sobre la població total de Barcelona (Taula 14 i 15). Es pot construir un mapa de Barcelona distingint els districtes segons la proporció de catalano-parlans. Els intervals poden ser.

- Alt predomini de catalano-parlans	87,5-69 2%
- Predomini menys accentuat de catalano-parlans	66,7-60 6%
- Els catalano-parlans en minoria	44, -38,5%

(Vegi's l'obra citada en la Taula d'En Badia pag 230)
Raonar els per quès

- Gràfic sobre la premsa diària publicada a Barcelona des del 1930 al 1940 (Apendix)
- Gràfic de la producció anual de llibres catalans des del 1960 al 1966 (Taula 13)
- Comentari a classe i exercicis a partir dels textos transcrits en l'apèndix sobre Nació - Estat.

IV - APÉNDIX DOCUMENTAL

POBLES DE LES COMARQUES DE CATALUNYAP R O V I N C I A D E B A R C E L O N A

BARCELONÈS: Badalona, Barcelona, Esplugues del Llobregat, Hospitalet del Llobregat, St. Adrià del Besòs, St. Just Desvern, Sta. Coloma de Gramanet.

BAIX LLOBREGAT: Abrera, Begues, Castelldefels, Cervelló, Collbató, Corbera de Llobregat, Cornellà, Esparraguera, Gavà, Martorell, Molins de Rei, Olesa de Montserrat, Pallejà, Papiol, El Prat, Sant Boi de Llobregat, St. Climent del Ll., St. Esteve Sesrovires, St. Feliu del Llobregat, St. Joan Despí, St. Vicenç dels Horts, Sta. Coloma de Cervelló, Torrelles de Ll., Vallirana, Viladecans.

VALLÈS OCCIDENTAL: Castellbisbal, Castellar del Vallès, Matadepera, Palau de Plegamans, Polinyà, Rellinars, Sabadell, St. Quirze de Terrassa, Terrassa, Santmenat, Rubí, St. Cugat, Sta. Perpètua, Sardanyola, Montcada i Reixac, Ripollet, Sta. Ma. de Barberà, Caldes de Montbui, St. Llorenç Savall, Ullastret, Vacarisses, Viladecavalls,

VALLÈS ORIENTAL: Aiguafreda, l'Ametlla del Vallès, Bigues, Cànoves, Castellterçol, Gualba, La Roca del Vallès, Granollers, Lliçà de Munt, Lliçà de Vall, Llinars del Vallès, Martorelles, Molllet, Montseny, Canovelles, Cardedeu, Les Franqueses del V., La Garriga, La Llagosta, Montornès del V., Parets, Montmany, Montmeló, St. Celoni, St. Feliu de Codines, St. Esteve de Palautordera, St. Fost de Campcentelles, St. Pere de Vilamajor, Santa Eulàlia de Ronçana, St. Quirze Safaja, Sta. Ma. de Palautordera, Tajamanent, Vallgorguina, Vallromanes, Vilalba Saserres.

MARESME: Alella, Arenys de Mar, Arenys de Munt, Argentona, Corbera de Mataró, Cabrils, Caldetas, Calella, Canet de Mar, Dosrius, Malgrat, Mataró, Mongat, Orrius, Palafolls, Pineda, St. Pere de Premià (de dalt), Premià de Mar, St. Andreu de Llavaneres, St. Iscle de Vallalta, St. Pol de Mar, St. Vicenç de Montalt, Teià, Tiana, Tordera, St. Genís de Vilassar, St. Joan de Vilassar.

BAGES: Artés, Avinyó, Balsareny, Calders, Callús, Cardona, Castella-
galí, L'Estany, Manresa, Moià, Monistrol de Calders, Monis-
trol de Montserrat, Navarclés, Navars, Rajadell, Rocafort i
el Pont de Vilomars, Sallent, Santpedor, Sta. Maria d'Oló,
Sta. Cecilia de Montserrat, St. Salvador de Guàrdiola, St.
Vicenç de Castellet, St. Feliu Sasserra, St. Fruitós de Bages,
St. Joan de Torroella, St. Mateu de Bages, Súria, Talamanca.

ANOIA: Argençola, El Bruc, Cabrera d'Anoia, Calaf, Calonge de Segar-
ra, Capellades, Carme, Castellolí, Copons, Igualada, Jorba,
La Llacuna, Masquefa, La mollosa, Montmaneu, Odena, Orpí, Pie-
ra, Pierola, La Pobla de Claramunt, Els Prats de Rei, St.
Martí de Sesqueioles, St. Martí de Tous, St. Pere de Sallavi-
nera, Sta. Margarida de Montbui, La Torre de Claramunt, Vall-
bona d'Anoia, Veciana, Vilanova del Camí.

OSONA: Balenyà, Calldetenes (St. Martí de Riu de Peras), Centelles,
L'Esquirol (Sta. Maria del Corcó), Folgueroles, Gorp de la
Plana, Manlleu, Les Masies de Voltregà (St. Hipòlit), Les Ma-
sies de Roda, Olost, Oris, Oristà, Perafita, Prat de Lluçanès,
Roda de Ter, St. Bartomeu del Grau, St. Boi de Lluçanès, St.
Hipòlit de Voltregà, St. Julià de Vilatorca, St. Martí de
Centelles, St. Pere de Torelló, Sta. Eugènia de Berga, Sta.
Eulàlia de Riuprimer, Seva, Sora, Taradell, Tona, Torelló,
Vic, Viladrau, Vilanova de Sau.

GARRAF: Canyelles, Castellet i Gornal, Cubelles, Oleseta (Olesa de
Bones Valls), Olivella, St. Pere de Ribes, Sitges, Vilanova
i la Geltrú,

BERGUEDA: Avià, Bagà, Berga, Borrada, Casserres, Fígols, Gironella,
Guardiola, Montmajor, Olivàn, Pobla de Lillet, Puig-reig, Sal-
des, Sta. Maria de Merlés, Vilada, Castellà de N'Hug, Cercs.

ALT PENEDES: Avinyonet del Penedés, Les Cabanyes, Castellví de la
Marca, Font-Rubí, Gelida, La Granada, St. Joan de Mediona,
Olièrdola, Pacs, El Pla del Penedés, Pontons, St. Cugat Ses-
garrigues, St. Llorenç d'Hortons, St. Martí Sarroca, St. Pe-
re de Riudevittles, St. Quintí de Mediona, St. Sadurní d'Ano-
ia, Sta. Margarida i els Monjos, Subirats, Terrassola i la

Vid, Vilafranca del Penedés, Vilobí del Penedés, Torrelles de Foix, Sta. fe del P., Puigdalba.

P R O V I N C I A D E G I R O N A

ALT EMPORDÀ: Albanyà, L'Armentera, Avinyonet de Puigventós, Boedella d'Empordà, Borrassà, Cabanes, Cadaqués, Campmany, Dernius, L'Escala, El Far d'Empordà, Figuères, Garriguella, Espolla, La Junquera, Lledó, Massanet de Cabrenys, Mollet d'Empordà, Navata, Ordis, Pau, Peredada, Pont de Molins, Puntós, Port de la Selva, Porbou, Roses, St. Climent Sesebes, St. Llorenç de Moguda, St. Miquel Fluvià, St. Mori, St. Pere Pescador, St. Llugaià d'Alquema, Saus, Torruella de Fluvià, La Vajol, Ventalló, Vilabertran, Vilademat, Vilafant, Vilajuiga, Vilama-colum, Vilanova de la Muga, Vilasacra, Vilatenim, Llançà.

BAIX EMPORDÀ: Albons, Bagur, Bellcaire d'Empordà, La Bisbal d'Empordà, Castell d'Aro, Castell d'Empordà, Colomers, Cursà, Cruïlles, Fonteta, Montràs, Palafrugell, Palamós, Palau-Sator, Pals, Parlavà, Peretallada, Regencós, Rupià, St. Feliu de Guixols, St. Sadurní de l'Heure, Serra de Daró, Torrent, Torruella de Montgrí, Ultramort, Ullà, Ullestret, Vergés, Vulpellac.

GIRONÉS: Aiguaviva de Gironés. Banyoles, Bescanó, Bordils, Camp-llong, Canet d'Adri, Celrà, Cervià de Ter, Cornellà de Terri, Crespià, Esponellà, Flassà, Girona, Juià, Llagostera, Llam-billes, Medinyà, Palau-Sacosta, Porqueres, Quart, Salt, St. Andreu del Terri, St. Daniel, St. Gregori, St. Jordi Desvalls, St. Julià de Ramis, St. Martí de LLèmena, St. Miquel de ca'n Majó, Sta. Eugènia de Ter, Sarrià de Ter, Vilablareix, Vila-demuls.

LA SELVA: Arbucies, Amer, Anglés, Blanes, Breda, Brunyola, Caldes de Malavella, La Cellera de Ter, Hostalric, Lloret de Mar, Massanet de la Selva, St. Feliu de Bruixalleu, St. Hilari de Sacalm, Sta. Coloma de Farnés, Osor, Riudarenes, Riudellots de la Selva, Sils, Tossa, Vidreres.

GARROTXA: Argelaquer, Begudà (St. Joan des Fonts), Besalú, Beuda, Castellfollit de la Roca, Joanets, Maià de Montcal, Mieres, Montagut, Oix, Olot, Les Planes, Les Prèses, Riudaura, St. Feliu de Pallerols, St. Jaume de Llierca, St. Privat d'en Bas, St. Ferriol, Santa Pau, Vall de Bianya, Tortellà.

RIPOLLÈS: Campdevanòl, Campelles, Camprodon, Canasqué de la Cerdanya, Gombreny, Llanàs, Les Lloses, Molló, Pardines, La Parròquia de Ripoll, Planoles, Queralps, Ribes de Freser, Ripoll, St. Joan de les Abadeses, Montesquiú, Ogassa, St. Pau de Segúries, St. Quirze de Besora, Sta. Maria de Besora, Vidrà, Vilallonga de Ter, Toses.

PROVINCIA DE LLEIDA

CERDANYA(1): Alp, Bellvé de Cerdanya, Das, Ger, Llivia, Montallà de Cadí, Puigcerdà, Queixans.

ALT URGELL: Alàs, Anserall, Ars, Basella, Vall de Castellbó, Castellciutat, Coll de Nargó, La Guardia d'Arés, Noves de Segre, Oliana, Organyà, Pallerols del Cantó, La Parròquia d'Hortó, El Pla de St. Tirs, La Seu d'Urgell, Tost, Toloriu.

PALLARS SOBIRÀ: Esterri d'Aneu, Llavorsí, Sorpe, Sort, Tirvia, Rialp de Noguera, Ribera de Cardós.

SOLSONÈS: Clariana de Cardener, Guixers, Sant Llorenç dels Morunys, Solsona.

PALLARS JUSSA: Abella de la Conca, Barruera, Benavent de la Conca, Claverol, La Guardia de Noguera (de Tremp), Isona, Malpàs, Mont-Ros, Palau de Noguera, La Pobla de Segur, Pont de Suert, Salàs (de Pallars), St. Romà d'Abella, St. Salvador de Toló, St. Serni, Senterada, Talarn, La Torre de ~~Abella~~, Tremp, Vilaller.

(1) Una part de la Cerdanya pertany a la província de Girona.

LA NOGUERA: Ager, Albesa, Alfanès, Algerri, Artesa de Segre, Les Avellanes, Balaguer, Bellcaire d'Urgell, Bellvis, Cabanabona, Camarasa, Castelló de Farfanya, Ivars de Noguera, Linyola, Menarguens, Montgai, Oliola, Os de Balaguer, Penelles, El Poal, Ponts, La Portella, Preixens, Termens, Torrelameu, Tudela de Segre, Vallfogona de Balaguer.

SEGARRA: L'Aranyó, Biosca, Cervera, St. Guim de Freixenet, Guissona, Ivona, Les Olugues, Sanauja, St. Guim de la Plana, Torà de Riubregós, Vallfogona de Riucorb.

URGELL: Agramunt, Castellserà, Belianes, Vellpuig, Barbens, Anglesola, La Fuliola, Guimerà, Ivars d'Urgell, Maldà, Rocafort de Vallbona, St. Martí de Maldà, Tàrrrega, Verdú, Tornabous, Vallbona de les Monges, Vilagrasa, Vilanova de Bell-Puig.

SEGRIÀ: Aitona, Alcanó, Alcarràs. Alcoletge, Alfés, Alguaire, Almacelles, Almatret, Almenar, Artesa de Lleida, Aspa, Bell-Lloc d'Urgell, Benavent de Segrià, Corbins, Fonderella, Golmès, La Granja d'Escarp, Llardecans, Lleida, Maials, Massalcoreig, Miralcamp, Mollerusa, Montoliu, El Palau d'Anglesola, Puigvert de Lleida, Roselló, Sarroca de Lleida, Serós, Sidamon, Sonadell, Soses, Sunyer, Torrebeses, Torrefarrera, Torres de Segre, Torre-Serona, Vilanova d'Alpicat, Vilanova de la Barca, Vilanova de Segrià.

GARRIGUES: Les Borges Blanques, Castelldeus, Cervià de les Garrigues, Arbeca, L'Albagés, La Floresta, La Granadella, Granyena de les Garrigues, Juncosa, Juneda, La Pobla de Cèrvols, La Pobleta de Granadella, Puiggrós, El Soleràs, Tarrés, Els Torms, Torregrossa, Vinaixa.

VALL D'ARAN: Arties, Bossost, Canejan, Les, Tredós, Viella, Vilac, Les Bordes.

P R O V I N C I A D E T A R R A G O N A

BAIX PENEDES: Albinyana, L'Arboç, Banyeres del Penedés, Bellvei del

Penedès, La Bisbal del Penedès, Calafell, Cunit, Llorenç del Penedès, El Montmell, St. Jaume del Domenys, El Vendrell, Santa Oliva.

ALT CAMP: Aiguamurcia, Alcover, Alió, Bràfim, Cabra del Camp, Masllorenç, La masó, El Milà, Montferri, El Plà de Cabra (Plà de Sta. Maria), El Pont d'Armentera, Puigpelat, La Riba, Rondonyà, Vallmoll, Valls,

TARRAGONÈS: Altafulla, El Catllar, Constantí, Creixell de Mar, El Morell, Els Pallaresos, Perafort, La Pobla de Mafumet, La Pobla de Montorní, La Riera de Gaià, Roda de Barà, Salomó, Tarragona, Vilallonga del Camp, Vilaseca de Solcina, La Canonja, Torredembarra.

CONCA DE BARBERÀ: Barberà de la Conca, Montblanc, Pira, Rocafort de Queralt, Sta. Coloma de Queralt, Vilaverd, Vimbodi, L'Espluga de Francolí, Les Piles, Pira, Sarral.

RIBERA D'EBRE: Arcó, Benisanet, Flix, Ginesta d'Ebre, Miravet, Mora d'Ebre, Mora la Nova, Rasquera, Riba-Roja d'Ebre, Tivissa, Vinebre.

PRIORAT: Bellmunt del Priorat (de Ciurana), La Bisbal de Falset, Capçanés, Cornudella de Montsant, Falset, Els Guiamets, El Masroig, El Molar, Poboleda, Ulldemolins.

BAIX CAMP: L'Aleixar, Alforja, Amoster, Botarell, Cambrils, Maspujols, Montbrió del Camp, Montroig del Camp, Pratedip, Reus, Riudecanyes, Riudecols, Riudoms, La Selva del Camp, Vandellós Vilanova d'Escornalbou.

BAIX EBRE: L'Ametlla de Mar, Benifallet, El Perelló, Roquetes, Tivenys, Tortosa, Xerta, Aldover.

MONTSIA: Alcanar, Amposta, Freginals, Masdenverge, St. Carles de la Ràpita, Sta. Bàrbara, La Sènia (La Cenia), Uldecona.

TERRA ALTA: Arnes, Batea, Caseres de Terra Alta, Corbera de Terra Alta, La Fatarella, Gandesa, Horta de St. Joan, El Pinell de Brai, La Pobla de Massaluca, Prat del Compte.

TAULA 1

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE LES COMARQUES DE CATALUNYA

<u>Comarques</u>	<u>Km²</u>	<u>1857</u>	<u>1950</u>	<u>1960</u>	<u>1965</u>	<u>1970</u>
Barcelonés	140,5	252,015	1.446.170	1.840.118	2.068.020	2.319.871
Vallés Orient.	731,0	42.927	67.581	84.072	109.170	147.137
Vallés Occid.	525,4	54.227	174.221	274.372	363.867	458.882
Baix Llobregat	467,5	49.784	96.626	155.361	235.626	351.279
Maresme	332,6	71.873	104.163	125.660	158.319	190.949
Alt Empordà	1.105,8	75.000	63.410	63.587	72.615	72.111
Baix Empordà	579,6	50.485	52.103	58.893	66.260	71.198
Gironés	701,6	60.637	83.302	93.308	103.290	115.422
Selva	811,8	50.152	50.602	54.517	62.938	71.145
Garrotxa	693,5	44.933	40.342	41.098	42.435	44.001
Garraf	226,5	21.553	33.230	41.579	48.174	56.238
Alt Penedès	466,2	34.346	44.301	45.571	49.751	54.716
Baix Penedès	297,3	14.886	15.116	16.341	19.477	21.390
Alt Camp	547,3	38.947	28.973	27.726	29.271	29.896
Tarragonés	361,2	42.134	58.140	65.485	82.688	106.090
Conca de Barbe.	715,2	29.869	22.348	20.131	19.532	18.824
Ribera d'Ebre	751,6	25.652	26.080	27.647	28.047	24.774
Priorat	598,1	25.524	14.828	14.378	13.652	12.209
Baix Camp	689,9	58.344	63.044	68.673	83.770	92.710
Baix Ebre	1.133,0	40.983	66.426	62.400	62.954	65.267
Montsià	1.037,8	24.959	42.988	43.484	44.789	45.854
Terra Alta	1.144,2	19.010	18.525	16.141	15.535	14.767
Cerdanya	665,3	14.640	11.582	11.850	12.164	12.465
Ripollés	853,1	24.719	32.701	34.468	34.348	33.851
Osona	1.113,9	63.285	75.347	84.575	92.132	98.740
Berguedà	1.159,9	32.561	41.933	47.953	47.155	45.843
Solsonés	1.088,0	16.659	12.482	12.116	11.189	10.734
Bages	1.178,1	58.004	102.846	127.716	135.949	137.299
Anoia	919,6	44.744	44.168	48.903	57.479	66.178
Noguera	1.892,8	50.548	47.743	48.325	48.980	47.241
Segarra	560,2	17.244	21.160	19.275	19.193	18.631
Urgell	716,7	31.494	38.276	36.900	36.995	36.289
Segrià	1.551,7	58.324	107.516	122.444	131.952	152.759
Garrigues	888,0	24.666	28.110	26.661	26.028	24.355
Vall d'Aran	713,9	9.901	6.555	6.525	6.096	5.055
Pallars Sobirà	1.444,2	19.120	10.355	10.344	9.267	7.747
Pallars Jussà	1.945,7	33.457	25.088	26.429	24.327	20.800
Alt Urgell	1.447,6	27.935	22.002	20.844	19.759	19.850
CATALUNYA	31.930,0	1.652.611	3.240.352	3.925.871	4.493.153	5.122.567

FONTS: R. Trias Fargas: "Introducció a l'economia de Catalunya"
 Càmera Oficial: "Memoria Econòmica de Catalunya, 1971"
 "Catalunya en xifres. 1972" Servei d'estudis de Banca Catalana.

TAULA 2 ALGUNS INDEXS DEMOGRÀFICS I DE NIVELL ECONÒMIC DE LES COMARQUES DE CATALUNYA

	<u>Densitat</u>	<u>Increment demog. %</u>		<u>Saldo</u>	<u>Renda per</u>
	(hab/km ²)	(1950-60)	(1960-70)	(60-65)	càpita
	(1970)				(Mil. ptes/ any)
					(1970)
Barcelonès	14.047,90	27,24	26,07	+	90
Vallés Oriental	176,35	24,40	75,01	++	57
Vallés Occiden.	749,49	57,48	67,25	++	60
Baix Llobregat	739,80	60,85	126,10	++	55
Maresme	482,10	20,64	51,96	++	72
Alt Empordà	53,72	0,02	13,40	+	72
Baix Empordà	96,96	13,03	20,89	+	70
Gironès	137,70	12,00	23,91	+	70
Selva	71,43	7,73	30,50	+	65
Garrotxa	59,93	1,87	6,66	-	60
Garraf	215,06	25,12	35,25	++	70
Alt Penedès	106,24	3,86	20,07	+	66
Baix Penedès	80,92	8,11	30,89	++	74
Alt Camp	54,52	-4,30	7,83	+	50
Tarragonès	310,00	12,63	62,01	++	65
Conca de Barberà	29,50	-9,92	-6,49	--	45
Ribera d'Ebre	30,01	6,13	-10,39	-	40
Priorat	23,60	-3,03	-15,09	--	40
Baix Camp	137,51	8,92	35,00	++	62,5
Baix Ebre	48,00	-6,06	4,59	-	50
Montsià	69,63	1,53	5,45	-	50
Terra Alta	19,95	-12,86	-8,51	--	40
Cerdanya	23,73	2,31	5,19	-	70
Ripollès	32,82	5,40	-1,79	--	52
Osona	81,78	12,24	16,75	+	60
Berguedà	38,90	14,35	-4,40	--	50
Solsonès	11,04	-2,93	-11,41	--	57
Bages	110,10	24,18	7,50	+	58
Anoia	73,58	10,72	35,32	++	65
Noguera	25,84	1,28	-2,24	-	55
Segarra	24,87	-8,90	-3,34	--	56
Urgell	53,41	-3,59	-1,66	-	60
Segrià	103,98	13,88	24,76	+	66
Garrigues	28,99	-5,12	-8,65	--	48
Vall d'Aran	8,14	-0,45	-22,53	--	48
Pallars Sobirà	5,62	-0,10	-25,11	--	52
Pallars Jussà	12,21	5,34	-21,30	--	56
Alt Urgell	13,93	-5,26	-4,77	--	52
CATALUNYA	160,43	21,22	30,48	++	74 (1969)

FONTS:

- Renda per Càpita, elaboració pròpia a partir de les dades del "Anuario del Mercado Español 1973", Banesto.
- Població i densitat, "Memòria Econòmica de Catalunya", Càmera Oficial de Comercio Industria y Navegación de Barcelona.
- Increment demogràfic, Id. (Càmera oficial)
- Saldo migratori: "Localització i dinàmica de l'activitat econòmica", Banca Catalana, pàg. 181. Agrupat en: 1) ++ creixement superior a la mitjana catalana; 2) + saldo migratori positiu, però inferior a la mitjana; 3) - saldo negatiu, sense despoblament; 4) -- despoblament absolut

TAULA 3

POBLACIO ACTIVA INDUSTRIAL PER COMARQUES DE CATALUNYA

	<u>P. Industrial (II)</u> <u>(1964)</u>	<u>% sobrepoblació</u> <u>total de la</u> <u>comarca</u>	<u>Percentatge sobre</u> <u>total de Catalunya</u>
Barcelonès	414.628	20,04	52,6
Vallés Oriental....	29.525	27,04	2,7
Vallés Occidental..	100.426	27,59	11,2
Maresme	36.284	24,33	3,5
Baix Llobregat	57.349	22,91	5,0
Alt Empordà	16.696	7,84	0,7
Baix Empordà	10.438	15,75	1,2
Gironès	15.562	15,06	1,7
Selva	11.973	19,02	1,2
Garrotxa	11.562	27,24	1,2
Garraf	11.299	23,45	1,1
Alt Penedès	6.756	13,57	0,7
Baix Penedès	2.285	11,73	0,2
Alt Camp	4.076	13,92	0,5
Tarragonès	13.380	16,18	1,3
Conca de Barberà ..	1.594	8,16	0,2
Ribera d'ebre	3.698	13,18	0,2
Priorat	435	3,18	0,0
Baix Camp	8.741	10,43	0,9
Baix Ebre	4.199	6,66	0,5
Montsià	1.895	4,23	0,2
Terra Alta	294	1,89	0,0
Cerdanya	1.006	7,97	0,1
Ripollés	12.015	34,98	1,0
Osona	23.624	25,64	2,2
Berguedà	15.626	33,13	1,2
Solsonès	566	5,05	0,1
Bages	39.526	29,07	3,6
Anoia	18.494	32,19	1,8
Noguera	4.201	8,57	0,4
Segarra	1.357	7,07	0,1
Urgell	2.198	5,84	0,2
Segrià	11.697	8,86	1,3
Garrigues.....	692	2,65	0,1
Vall d'Aran	3.048 (?)	50,00 (?)	0,3
Pallars Sobirà.....	2.908 (?)	31,38 (?)	0,3
Pallars Jussà.....	2.477	10,18	0,2
Alt Urgell	1.283	6,49	0,2
CATALUNYA			100,0

FONTS:

- "El desarrollo industrial de Cataluña" IV. Instituto de la Economía de la Empresa (1964).
- "Catalunya, industria i demografia", Servei d'estudis de la Banca Catalana.

TAULA 4 NOMBRE DE SERVEIS D'AUTOBUSOS PER COMARCA I D'OFICINES BANCÀRIES. (Caixes i bancs)

<u>Comarques</u>	<u>Servei d'autobusos (1964)</u>	<u>Oficines bancàries</u>
Barcelonès	6.209	401
Vallés Oriental.....	705	24
Vallés Occidental	519	55
Maresme	5.841	45
Baix Llobregat	2.370	42
Alt Empordà	237	22
Baix Empordà	445	18
Gironès	389	22
Selva	274	23
Garrotxa	215	10
Garraf	49	10
Alt Penedès	201	13
Baix Penedès	128	8
Alt Camp	223	9
Tarragonès	546	22
Conca de Barberà	125	15
Ribera de l'Ebre	74	12
Priorat	74	3
Baix Camp	396	18
Baix Ebre	226	18
Montsià	231	17
Terra Alta	-	8
Cerdanya	65	6
Ripollés	130	13
Osona	437	22
Berguedà	173	12
Solsonés	72	4
Bages	441	32
Anoia	117	15
Noguera	130	15
Segarra	51	8
Urgell	92	11
Segrià	452	38
Garrigues	27	8
Vall d'Aran	-	4
Pallars Sobirà	-	4
Pallars Jussà	91	8
Alt Urgell	47	6
CATALUNYA	22.039	1.029

FONTS:

- "Evolució de les àrees de trànsit dels autobusos de línia a Catalunya 1934-64". Servei d'estudis de la Banca Catalana.
- "Localització i dinàmica de l'actualitat econòmica", Servei d'estudis de la Banca Catalana. (Pàg. 156)

LOCALITATS AMB SERVEI D'AUTOBUSOS

<u>Localitat</u>	<u>Nombre de serveis (1964)</u>	<u>Localitat</u>	<u>Nombre de serveis (1964)</u>
Barcelona	6.209	Breda	94
Mongat	3.541	Tàrrega	92
Molins de Rei	1.714	El Vendrell	88
Premià de Mar	743	Ulldecona	74
Martorell	656	Móra la Nova	74
Mataró	585	Falset	74
Vilassar de Mar	559	Torroella de Mongríf	74
Tarragona	546	Solsona	72
Lleida	452	Sant Celoni	71
Manresa	441	Sta. Coloma de Farnés	70
Reus	396	La Garriga	68
Granollers	350	Sils	68
Vic	295	Puigcerdà	65
Terrassa	289	Montblanc	65
Arenys de Mar	249	La Pobla de Segur	63
Girona	241	Sta. Coloma de Queralt	60
Palamós	241	Llinars	57
Sabadell	238	St. Quirze de Besora	56
Valls	223	Cervera	51
Olot	215	Sitges	49
Figueres	215	La Seu d'Urgell	47
St Feliu de Guíxols	210	Blanes	42
Tortosa	189	St. Sadurní d'Anoia	41
Berga	173	Llorenç del Penedès	40
Calella	164	St. Joan de les Abadesses	39
La Bisbal	161	Cardedeu	38
Vilafranca del Penedès	160	El Perelló	37
Ampostà	157	Ripoll	35
Flaçà	148	El Pont de Muntanya	28
Palautordera	121	Ponts	27
Igualada	117	Vinaixa	27
Balenyà	115	Centelles	27
Balaguer	103	Llançà	14
		Cadaqués	8

Font: "Servei d'estudis" de B.C. (a.c.)

TAULA 6

HABITANTS DE LES CAPITALS DE COMARCA

<u>Capital comarca</u>	<u>habitants (1970)</u>	<u>Capital comarca</u>	<u>habitants (1970)</u>
Barcelona	1.745.142	Móra d'Ebre	3.638
Mataró	73.129	Tortosa	46.376
St. Feliu de Llobr,	21.751	Ampostà	12.740
Sabadell	159.408	Gandesa	2.807
Granollers	30.066	Puigcerdà	5.526
Figueres	22.087	Vic	25.906
La Bisbal	6.432	Ripoll	10.033
Olot	21.244	Igualada	27.941
Girona	50.338	Manresa	57.846
Sta. Coloma de Farnés	5.754	Berga	12.285
Valls	15.091	Solsona	5.346
Vilafranca del P.	17.546	Les Borges Blanques	4.991
El Vendrell	8.903	Balaguer	11.676
Vilanova i la Geltrú	35.714	Cervera	5.773
Tarragona	78.238	Lleida	90.884
Reus	59.095	Tàrrega	10.313
Montblanc	5.021	Seu d'Urgell	8.007
Falset	2.517	Tremp	5.077
		Sort	1.835
		Viella	2.142

Font: "Catalunya en xifres 1972" Banca Catalana

TAULA 7

VOLUM D'EMPLEATS AL 1970 PER GRANS SECTORS

	<u>Barcelona %</u>	<u>Resta de Cat. %</u>	<u>Catalunya %</u>
Agricultura i Pesca:	2	26	8
Indústria	61	38	55
Serveis	37	36	37
TOTAL	100 (1.620.851)	100 (557.519)	100 (2.178.370)

FONT: Servei d'Estudis del Banc Urquijo: "Desarrollo económico de Cataluña. 1967-1970"

TAULA 8

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ ACTIVA DE CATALUNYA, PER SECTORS

<u>Anys</u>	<u>Primari %</u>	<u>Secundari %</u>	<u>Terciari %</u>
1900	429.266 52,88	221.419 27,28	161.018 19,84
1930	321.245 26,63	612.262 50,76	266.507 22,09
1950	341.301 23,02	674.229 45,49	446.490 30,12
1960	270.445 16,06	942.446 55,97	471.021 27,97
1965	249.000 12,68	1.010.900 51,48	704.000 35,84
1970	174.270 8,00	1.209.029 55,50	795.071 36,50

TAULA 9

POBLACIÓ ACTIVA A LES PROVÍNCIES CATALANES. 1965

	<u>Primari %</u>	<u>Secundari %</u>	<u>Terciari %</u>
Barcelona :	56.800 3,96	823.500 57,44	553.400 38,60
Girona :	51.500 25,98	86.400 43,59	60.300 30,40
Lleida :	74.600 45,77	46.800 28,71	41.600 25,52
Tarragona :	66.100 39,11	54.200 32,07	48.700 28,82

FONT: "Informe económico de Cataluña" Cámara Oficial de Comercio.

TAULA 10

CONCENTRACIÓ DE SERVEIS D'AUTOBUSOS (1964)

Area Metropolitana:	14.745 serveis;	66,8 % del total
Total	22.039	" 100, % " "

TAULA 11

ALTITUD EN METRES I AREES DE TRANSIT (1964)

0 a 200 metres	25 centres	
200 a 600 "	20 "	
600 a 1200 "	7 "	TOTAL: 52 centres.

FONT: Servei d'estudis de la Banca Catalana.

TAULA 12
LES MIGRACIONS A CATALUNYA

<u>ANY</u>	<u>Creixement vegetatiu</u>	<u>Immigrants</u>	<u>Emigrants</u>	<u>Augment</u>	<u>Població de fet</u>
1961	36.832	47.555	3.525	80.862	4.006.641
1962	38.397	90.598	5.679	123.316	4.129.967
1963	39.374	106.805	7.478	138.703	4.268.670
1964	49.280	117.188	8.953	157.515	4.426.185
	<u>163.883</u>	<u>362.146</u>	<u>25.635</u>	<u>500.396</u>	

FONT: Josep Iglésies: "La Població de Catalunya en la dècada 1950-1960"

TAULA 13
PRODUCCIÓ ANUAL DE LLIBRES CATALANS 1960-1966

<u>ANY</u>	<u>Obres estrangeres traduïdes al català</u>	<u>Xifra global de llibres publicats en català</u>
1960	10	183
1962	49	270
1963	131	309
1964	186	368
1965	236	430
1966	207	548

FONT: I.N.L.E.

TAULA 14

COMPOSICIÓ DE LA POBLACIÓ DE BARCELONA SEGONS EL SEU ORIGEN

	%
Barcelona municipi	50
Reste de Catalunya	9
Reste d'Espanya	41
	<hr style="width: 50%; margin: 0 auto;"/>
	100

FONT: "La gran Barcelona", J. Borja i altres; Ed. Alberto Corazón, Madrid 1972, pàg. 32

TAULA 15

RELACIÓ DE DISTRICTES DE BARCELONA CIUTAT SEGONS LA PROPORCIÓ DE CATALANO-PARLANTS I CASTELLANO-PARLANTS

	<u>Catalano parlants</u>	<u>Castellano parlants</u>	
Districte IV	87,5	12,5	100
Districte VI	78,6	21,4	100
Districte VIII	72,7	27,3	100
Districte VII	72,2	27,8	100
Districte III	69,2	30,8	100
Districte II, X, XI	66,7	33,3	100
Total Barcelona	63,2	36,8	100
Districte IX	60,6	39,4	100
Districte XII	44,0	56,0	100
Districte V	40,0	60,0	100
Districte I	38,5	61,5	100

FONT: Antoni M. Badia Margarit, "LA LLENGUA DELS BARCELONINS", Ed. 62, Barcelona, 1967.

EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ ESPANYOLA, PER REGIONS: 1900-1970

<u>Províncies</u>	<u>REGIONS</u>	<u>1900</u>	<u>1920</u>	<u>1930</u>	<u>1940</u>	<u>1950</u>	<u>1960</u>	<u>1965</u>	<u>1970</u>
Almeria	359.013	358.149	341.550	359.730	357.401	360.777	367.310	375.004
Cádiz	439.390	512.608	507.972	600.440	700.395	818.847	858.705	885.433
Córdoba	455.859	565.262	668.862	761.150	781.908	798.437	755.089	724.116
Granada	492.460	573.682	643.705	737.690	782.953	769.408	732.570	733.375
Huelva	260.880	330.402	354.963	366.526	368.013	399.934	394.604	397.683
Jaen	474.490	592.297	674.415	753.308	765.697	736.391	687.873	661.146
Málaga	511.989	554.301	613.560	677.474	750.115	775.167	796.233	867.330
Sevilla	555.256	703.747	805.252	963.044	1.099.374	1.234.435	1.344.824	1.327.190
ANDALUCIA	3.549.337	4.190.448	4.609.879	5.219.362	5.605.857	5.893.396	5.937.208	5.971.277
Huesca	244.867	250.508	242.958	231.647	236.232	233.543	229.789	222.238
Teruel	246.001	252.096	252.785	232.064	236.002	215.183	189.013	170.284
Zaragoza	421.843	494.550	535.816	595.095	621.768	656.772	699.116	760.186
ARAGON	912.711	997.154	1.031.559	1.058.806	1.094.002	1.105.498	1.117.918	1.152.708
Oviedo								
ASTURIAS	627.069	743.726	791.855	836.642	888.149	989.344	1.007.078	1.045.635
Baleares								
BALEARES	311.649	338.894	365.512	407.497	422.089	443.327	492.068	558.287
Palmas (Las)	156.696	206.373	250.991	320.524	375.227	453.793	521.924	579.710
Sta. Cruz Tenerife	201.868	251.290	304.137	359.770	418.101	490.655	555.475	590.514
CANARIAS	358.564	457.663	555.128	680.294	793.328	944.448	1.077.399	1.170.224

<u>Provincias REGIONES</u>	<u>1900</u>	<u>1920</u>	<u>1930</u>	<u>1940</u>	<u>1950</u>	<u>1960</u>	<u>1970</u>
Ciudad Real . . .	321.580	427.365	491.657	530.308	567.027	583.948	507.650
Cuenca	249.696	281.628	309.526	333.335	335.719	315.433	247.158
Guadalajara . . .	200.186	201.444	203.998	205.726	203.278	183.545	147.732
Madrid	775.034	1.067.637	1.383.951	1.579.793	1.926.311	2.606.254	3.792.561
Toledo	376.814	442.933	489.396	480.008	527.474	521.637	468.925
CASTILLA NUEVA 1.923.310		2.421.007	2.878.528	3.129.170	3.559.809	4.210.817	5.164.026
Avila	200.457	209.360	221.386	234.671	251.030	238.372	203.798
Burgos	338.828	336.472	335.299	378.580	397.048	380.791	358.075
Logroño	189.376	192.940	203.789	221.160	229.791	229.852	235.713
Palencia	192.473	191.719	207.546	217.108	233.290	231.977	198.763
Santander	276.003	327.669	364.147	393.710	404.921	432.132	467.138
Segovia	159.243	167.081	174.158	189.190	201.433	195.602	162.770
Soria	150.462	151.595	156.207	159.824	161.182	147.052	114.956
Valladolid	278.561	280.931	301.571	332.526	347.768	363.106	412.572
CASTI. LA VIEJA 1.785.403		1.857.767	1.964.103	2.126.769	2.226.463	2.218.884	2.153.785
Barcelona	1.054.541	1.349.282	1.800.638	1.931.875	2.232.119	2.877.966	3.929.194
Girona	299.287	325.619	325.551	322.360	327.321	351.369	414.397
Lleida	274.590	314.670	314.435	297.440	324.062	333.765	347.015
Tarragona	337.964	355.148	350.668	339.299	356.811	362.679	431.961
CATALUNYA . . . 1.966.382		2.344.719	2.791.292	2.890.974	3.240.313	3.925.779	5.122.567
Badajoz	520.246	644.625	702.418	742.547	815.780	834.370	687.599
Cáceres	362.164	410.032	449.756	711.377	549.077	544.407	457.777
EXTREMADURA .	882.410	1.054.657	1.152.174	1.253.924	1.364.857	1.378.777	1.145.376
						1.238.212	
						4.493.704	
						744.019	
						494.193	
						1.238.212	
						1.145.376	

Provincias REGIONES	1900	1920	1930	1940	1950	1960	1965	1970
Coruña (La)	653.556	708.660	767.608	883.090	955.772	991.729	1.004.739	1.004.188
Lugo	465.386	469.705	468.619	512.735	508.916	479.530	449.999	415.052
Orense	404.311	412.460	426.043	458.272	467.903	451.474	439.028	413.733
Pontevedra	457.262	533.419	568.011	641.763	671.609	680.229	725.847	750.701
GALICIA	1.980.515	2.124.244	2.230.281	2.495.860	2.604.200	2.602.962	2.619.613	2.583.674
León	386.083	412.417	441.908	493.258	544.779	584.594	560.573	548.721
Salamanca	320.765	321.615	329.101	390.468	411.963	405.729	380.862	371.607
Zamora	275.545	266.215	280.148	298.722	315.885	301.129	270.682	251.934
LEON	982.393	1.000.247	1.061.157	1.182.448	1.272.627	1.291.452	1.212.117	1.172.262
Albacete	237.877	291.833	332.619	374.472	397.100	370.973	337.397	335.026
Murcia	577.987	638.639	645.449	719.701	756.721	800.463	815.894	832.313
MURCIA	815.864	930.472	978.068	1.094.173	1.153.821	1.171.439	1.153.291	1.167.329
Alicante	470.149	512.186	545.838	607.562	634.065	711.942	808.588	920.105
Castellón	310.828	306.886	308.746	312.475	325.091	339.229	366.119	385.823
Valencia	806.556	926.442	1.042.154	1.256.633	1.347.012	1.429.708	1.578.157	1.767.327
VALENCIA	1.587.513	1.745.514	1.896.738	2.176.670	2.306.168	2.480.879	2.752.864	3.073.255
NAVARRA	307.669	329.875	345.883	369.618	382.932	402.042	427.696	464.867
Alava	96.385	98.668	104.176	112.876	118.012	138.934	173.206	204.323
Guipúzcoa	195.850	258.553	302.329	331.753	374.040	473.337	567.566	631.003
Vizcaya	311.361	409.550	485.205	511.135	569.188	754.383	914.121	1.043.310
VASCONGADAS	603.596	766.775	891.710	955.764	1.061.240	1.366.6654	1.654.893	1.878.636
E S P A Ñ A (1)	18.594.405	21.303.162	23.563.867	25.877.971	27.976.755	30.430.698	31.965.529	33.430.698

FONT: I.N.E.

(1) Excluidas Ceuta y Melilla

TAULA 21 MOVIMENT NATURAL DE LA POBLACIÓ ESPANYOLA I MIGRACIONS. ANY 1970

<u>Províncies</u> <u>REGIONS</u>	<u>Natalitat</u> <u>(Nascuts</u> <u>vius)</u>	<u>Mortalitat</u> <u>(Defuncions)</u>	<u>Emigrants</u>	<u>Immigrants</u>	<u>Emigració</u> <u>Continental</u>
Almería	8.082	3.228	5.119	2.330	2.071
Cádiz	22.525	6.242	8.611	2.939	4.274
Córdoba	14.337	6.136	13.741	5.152	4.726
Granada	15.351	6.010	12.714	3.829	7.672
Huelva	7.724	3.938	4.862	2.358	1.127
Jaén	13.083	5.289	12.346	1.583	3.126
Málaga	18.569	6.910	6.583	4.002	3.477
Sevilla	31.042	11.014	12.262	7.942	4.414
ANDALUCIA	130.713	48.767	76.238	30.135	30.887
Huesca	2.587	2.030	4.759	2.793	82
Teruel	2.019	1.841	5.266	1.917	220
Zaragoza	12.648	6.262	7.982	10.476	481
ARAGON	17.254	10.133	18.007	15.186	783
Oviedo					
ASTURIAS	16.440	3.912	4.571	4.179	1.159
Baleares					
BALEARES	10.738	5.862	2.343	3.337	114
Las Palmas	16.147	3.689	3.218	4.597	36
Sta. Cruz Tene.	12.944	3.810	2.625	2.989	994
CANARIAS	29.091	7.499	5.843	7.586	1.030
Ciudad Real	9.002	4.520	8.458	1.738	405
Cuenca	3.657	2.457	5.075	1.442	169
Guadalajara	1.820	1.528	3.163	1.205	34
Madrid	82.835	25.291	17.497	43.006	4.595
Toledo	7.372	4.313	6.312	2.485	1.161
CASTILLA LA NUEVA	104.686	38.109	40.505	49.876	6.364
Avila	2.821	1.993	2.862	1.119	948
Burgos	5.582	3.087	4.725	3.396	442
Logroño	3.757	2.145	3.398	3.178	66
Palencia	2.916	1.970	4.977	2.236	741
Santander	8.576	3.921	3.578	3.402	796
Segovia	2.564	1.596	2.752	895	479
Soria	1.367	1.105	3.235	1.028	97
Valladolid	7.983	3.125	5.420	6.919	908
CASTILLA LA VIEJA	35.566	18.942	30.947	22.173	4.477

<u>Províncies</u> <u>REGIONS</u>	<u>Natalitat</u> (Nascuts vius)	<u>Mortalitat</u> (Defuncions)	<u>Emigrants</u>	<u>Immigrants</u>	<u>Emigració</u> <u>Continental</u>
Barcelona . . .	78.916	30.418	53.315	170.093	1.528
Girona	6.707	4.354	6.978	8.420	217
Lleida	5.525	3.232	6.240	3.969	243
Tarragona . .	7.230	4.553	5.949	7.359	649
CATALUNYA . .	98.378	42.557	72.482	126.841	2.637
Badajoz	12.450	6.294	13.672	3.188	2.359
Cáceres	7.463	4.038	10.911	3.017	2.322
EXTREMADURA	19.913	10.332	24.584	6.205	4.681
La Coruña . . .	17.271	8.582	5.406	4.958	6.358
Lugo	5.324	4.636	3.575	1.041	1.531
Orense	5.093	4.089	2.624	1.399	9.321
Pontevedra . .	15.001	6.495	2.287	1.412	4.640
GALICIA	42.689	23.802	13.892	8.810	21.850
León	8.636	4.846	7.129	3.891	2.578
Salamanca . . .	6.175	3.169	6.463	3.390	2.506
Zamora	3.442	2.491	3.257	869	1.722
LEON	18.253	10.506	16.849	8.150	6.806
Albacete	6.827	3.180	5.474	1.861	1.845
Murcia	19.479	7.459	5.365	3.342	4.066
MURCIA	26.306	10.639	10.839	5.203	5.911
Alicante	19.388	8.157	6.831	13.726	1.894
Castellón	6.454	4.071	3.851	4.492	1.540
Valencia	33.520	16.043	18.065	29.695	6.120
VALENCIA	59.362	28.261	28.747	47.913	9.554
NAVARRA	8.459	3.973	6.785	8.779	434
Alava	4.100	1.508	2.340	4.925	140
Guipúzcoa . . .	13.122	4.546	8.351	10.145	286
Vizcaya	21.432	7.429	13.387	19.855	483
VASCONGADAS	38.654	13.483	24.078	34.925	909
T O T A L ⁽¹⁾	656.502	281.777	376.710	379.292	106.169

FONT: I.N.E. Elaboració a través de les dades.

(1) En els totals hi han exclosos Ceuta, Melilla i el Sàhara.

TAULA 22

Ordenación decreciente según ingresos. Año 1969

N.º de orden	PROVINCIAS	Ingresos totales (Millones de pesetas)	N.º de orden	PROVINCIAS	Ingresos "per capita"
	TOTALES	1.820.101,7		MEDIA	54.760
1	Barcelona	295.322,9	1	Guipúzcoa	82.044
2	Madrid	274.912,9	2	Vizcaya	80.982
3	Valencia	96.495,7	3	Alava	80.732
4	Vizcaya	82.293,8	4	Madrid	76.594
5	Oviedo	57.817,0	5	Barcelona	76.086
6	Sevilla	55.326,1	6	Baleares	71.823
7	Guipúzcoa	50.144,2	7	Navarra	69.727
8	Zaragoza	45.334,5	8	Gerona	68.802
9	Alicante	43.868,0	9	Santander	66.320
10	Coruña (La)	42.126,6	10	Tarragona	64.795
11	Baleares	38.607,6	11	Lérida	62.775
12	Cádiz	35.646,6	12	Zaragoza	62.512
13	Murcia	35.205,6	13	Logroño	61.524
14	Pontevedra	32.584,1	14	Valladolid	59.906
15	Navarra	31.560,4	15	Castellón	58.051
16	Málaga	31.489,6	16	Burgos	57.476
17	Santander	30.516,8	17	Huesca	57.244
18	Gerona	27.950,0	18	Valencia	56.515
19	Tarragona	27.351,6	19	Oviedo	55.919
20	Córdoba	25.955,1	20	Soria	49.847
21	León	24.383,8	21	Alicante	49.571
22	Palma (Las)	24.316,2	22	Palencia	49.348
23	Valladolid	24.007,5	23	Guadalajara	48.681
24	Granada	22.857,6	24	Teruel	48.597
25	Badajoz	22.571,5	25	Segovia	47.451
26	Santa Cruz de Tenerife	22.420,5	26	León	44.039
27	Castellón	22.074,0	27	Pontevedra	43.608
28	Lérida	21.466,0	28	Salamanca	43.491
29	Burgos	20.427,2	29	Palmas (Las)	43.128
30	Jaén	19.927,0	30	Murcia	42.541
31	Ciudad Real	19.915,4	31	Coruña (La)	41.918
32	Toledo	19.589,2	32	Toledo	41.486
33	Salamanca	16.276,1	33	Sevilla	41.461
34	Lugo	15.957,4	34	Cádiz	40.628
35	Alava	15.693,8	35	Santa Cruz de Tenerife	38.846
36	Huelva	14.751,7	36	Ciudad Real	38.642
37	Logroño	14.443,9	37	Zamora	38.352
38	Cáceres	14.439,2	38	Málaga	37.595
39	Huesca	12.422,9	39	Lugo	37.539
40	Albacete	11.993,7	40	Huelva	37.122
41	Orense	11.876,2	41	Albacete	35.724
42	Almería	10.718,6	42	Córdoba	35.400
43	Palencia	10.058,5	43	Ávila	35.225
44	Zamora	9.871,5	44	Cuenca	33.059
45	Cuenca	9.013,9	45	Badajoz	32.060
46	Teruel	8.541,1	46	Granada	31.192
47	Segovia	7.952,0	47	Cáceres	30.837
48	Guadalajara	7.378,1	48	Jaén	29.704
49	Ávila	7.323,8	49	Almería	28.763
50	Soria	5.919,3	50	Orense	28.196

Fuente: Renta Nacional de España y su distribución provincial - 1969. Banco de Bilbao.

TAULA 23 DISTRIBUCIÓ DE LA RENDA "PER CAPITA" PER PROVINCIAS

<u>MÉS DE 80.000 PTES.</u>	<u>OCUPACIÓ PREDOMINANT</u>
Alava	INDÚSTRIA
Baleares	SERVEIS
Barcelona	INDÚSTRIA
Girona	INDÚSTRIA
Guipuzcoa	INDÚSTRIA
Madrid	SERVEIS
Navarra	INDÚSTRIA
Santander	INDÚSTRIA
Vizcaya	INDÚSTRIA
 <u>DE 60 a 80.000 PTES.</u>	
Asturias	INDÚSTRIA
Burgos	AGRICULTURA I PESCA
Castellón de la Plana	AGRICULTURA I PESCA
Guadalajara	AGRICULTURA I PESCA
Huesca	AGRICULTURA I PESCA
Lérida	AGRICULTURA I PESCA
Logroño	AGRICULTURA I PESCA
Palencia	AGRICULTURA I PESCA
Segovia	AGRICULTURA I PESCA
Soria	AGRICULTURA I PESCA
Tarragona	AGRICULTURA I PESCA
Teruel	AGRICULTURA I PESCA
Valencia	SERVEIS
Valladolid	SERVEIS
Zaragoza	INDÚSTRIA
 <u>DE 40 a 60.000 PTES.</u>	
Albacete	AGRICULTURA I PESCA
Alicante	INDÚSTRIA
Avila	AGRICULTURA I PESCA
Cadiz	SERVEIS
Ciudad Real	AGRICULTURA I PESCA
Córdoba	AGRICULTURA I PESCA
Cuenca	AGRICULTURA I PESCA
Gran Canaria	SERVEIS
Huelva	AGRICULTURA I PESCA
La Coruña	AGRICULTURA I PESCA
León	AGRICULTURA I PESCA
Málaga	SERVEIS
Lugo	AGRICULTURA I PESCA
Pontevedra	AGRICULTURA I PESCA
Salamanca	AGRICULTURA I PESCA
Sevilla	SERVEIS
Tenerife	SERVEIS
Toledo	AGRICULTURA I PESCA
Zamora	AGRICULTURA I PESCA
 <u>FINS A 40.000 PTES.-</u>	
Almeria	AGRICULTURA I PESCA
Badajoz	AGRICULTURA I PESCA
Cáceres	AGRICULTURA I PESCA
Granada	AGRICULTURA I PESCA
Jaén	AGRICULTURA I PESCA
Orense	AGRICULTURA I PESCA
Murcia	AGRICULTURA I PESCA

FONT: "Informe Económico del Banco de Bilbao, 1971".

TAULA 24 SUPERFÍCIES DE LES PROVINCIES ESPANYOLES I
DISTRIBUCIÓ DE LA SEVA POBLACIÓ ACTIVA (1965)

	Kms. ²	P o b l a c i ó A c t i v a			
		Sector Agrari	Sector Industrial	Sector Serveis	No clasificats
Almeria	8.774	49 %	22 %	26 %	3 %
Càdiz	7.385	32 %	29 %	35 %	4 %
Córdoba	13.718	47 %	22 %	27 %	4 %
Granada	12.531	48 %	19 %	31 %	2 %
Huelva	10.085	39 %	27 %	30 %	4 %
Jaén	13.498	51 %	23 %	22 %	4 %
Málaga	7.276	35 %	25 %	37 %	3 %
Sevilla	14.001	34 %	29 %	33 %	4 %
Huesca	15.680	40 %	31 %	26 %	3 %
Teruel	14.804	54 %	23 %	19 %	4 %
Zaragoza	17.194	28 %	36 %	33 %	3 %
Asturias	10.565	31 %	41 %	23 %	5 %
Baleares	5.014	24 %	31 %	37 %	8 %
Ciudad Real	19.749	49 %	26 %	20 %	5 %
Cuenca	17.061	61 %	17 %	18 %	4 %
Guadalajara	12.190	51 %	22 %	25 %	2 %
Madrid	7.995	4 %	40 %	51 %	5 %
Toledo	15.368	50 %	25 %	21 %	4 %
Avila	8.048	62 %	13 %	21 %	4 %
Burgos	14.269	47 %	24 %	24 %	5 %
Logroño	5.034	41 %	32 %	21 %	6 %
Palencia	8.029	43 %	29 %	24 %	4 %
Santander	5.288	35 %	35 %	27 %	3 %
Segovia	6.949	47 %	23 %	27 %	3 %
Soria	10.287	50 %	21 %	25 %	4 %
Valladolid	8.201	31 %	32 %	34 %	3 %
Barcelona	7.733	4 %	55 %	37 %	4 %
Gerona	5.886	20 %	42 %	35 %	3 %
Lérida	12.028	44 %	28 %	25 %	3 %
Tarragona	6.238	37 %	31 %	28 %	4 %
Badajoz	21.657	54 %	19 %	22 %	5 %
Cáceres	19.945	59 %	18 %	20 %	3 %
Coruña (La)	7.900	55 %	20 %	22 %	3 %
Lugo	9.800	64 %	15 %	17 %	4 %
Orense	7.300	65 %	16 %	16 %	3 %
Pontevedra	4.500	52 %	23 %	23 %	2 %

	Kms.2	P o b l a c i ó A c t i v a			
		Sector Agrari	Sector Industrial	Sector Serveis	No clas-sificats
León	15.500	47 %	27 %	24 %	2 %
Salamanca	10.500	48 %	23 %	26 %	3 %
Zamora	12.300	58 %	17 %	20 %	5 %
Albacete	14.858	50 %	22 %	27 %	1 %
Murcia	11.000	36 %	32 %	28 %	4 %
Alicante	6.863	23 %	45 %	28 %	4 %
Castellón	6.679	45 %	31 %	21 %	3 %
Valencia	10.763	31 %	33 %	34 %	2 %
Alava	3.000	18 %	55 %	23 %	4 %
Guipúzcoa	2.000	11 %	55 %	28 %	4 %
Vizcaya	2.200	10 %	55 %	32 %	3 %
Navarra	10.421	32 %	39 %	26 %	3 %

FONT: "Renta Nacional de España y su distribución provincial" Banco de Bilbao 1967"

TAULA 12
 SALDO MIGRATORI ANUAL PER 100.000 HABITANTS
 SEGONS PROVINCIES, REGIONS I ANYS

	Mitja anual 1951-1960 per 100.000 h. 31-12-55	Mitja anual 1962-1965
CONJUNT NACIONAL	-300	-269
Andalusia	-1.601	-1.372
Cádiz	-142	-384
Córdoba	-1.333	-2.297
Granada	-1.837	-2.115
Huelva	-229	-1.329
Juén	-2.025	-2.313
Málaga	-974	-993
Sevilla	-290	-1.127
ANDALUSIA	-1.014	-1.575
Huesca	-590	-694
Teruel	-1.648	-2.703
Zaragoza	-258	224
ARAGON	-614	-531
Astúries	23	134
Castella	56	410
Galícia	-186	167
Santa Anna de Tenerife	29	-251
CANARIES	-73	-12
Ciudad Real	-1.097	-2.023
Cuenca	-1.777	-3.240
Guadalajara	-1.779	-2.032
Madrid	1.835	996
Toledo	-1.291	-1.775
CASULLA LA NUEVA sense Madrid	-1.378	-2.179
Avila	-1.654	-1.719
Burgos	-1.530	-1.580
Leopón	-918	-395
Palencia	-1.300	-2.067
Santander	-628	-394
Segovia	-1.476	-1.843
Soria	-1.734	2.154
Valladolid	-826	-564
CASULLA LA VELLA	-1.183	-1.189

	Mitja anual 1951-1960 per 100.000 h. 31-12-55	Mitja anual 1962-1965
Barcelona	1.771	2.812
Gerona	305	1.012
Lérida	-358	-192
Tarragona	-233	993
CATALUÑA	1.233	2.255
Badajoz	-1.128	-2.546
Cáceres	-1.487	-2.434
EXTREMADURA	-1.271	-2.502
Coruña (La)	-610	-658
Lugo	-1.230	-1.173
Orense	-1.017	-2.505
Pontevedra	-1.039	-754
GALICIA	-911	-1.093
León	-615	-796
Salamanca	-1.358	-1.813
Zamora	-1.491	-2.254
LEON	-1.064	-1.445
Albacete	-2.087	-2.872
Murcia	-913	-827
MURCIA	-1.301	-1.458
NAVARRA	-522	184
Alicante	207	818
Castellón	-3	588
Valencia	-231	1.085
VALENCIA	-76	940
Alava	552	2.199
Guipúzcoa	1.151	1.438
Vizcaya	1.469	2.288
VASCONGADAS	1.260	1.984

FONT: I.N.E. "Movimientos de población"

TAULA 26

EVOLUCIÓ DE L'ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ ACTIVA PER SECTORS A ESPANYA

<u>Anys</u>	<u>Agricultura i pesca</u>	<u>Indústria</u>	<u>Serveis</u>
1900	68	15	17
1910	64	16	20
1920	59	22	19
1930	48	31	21
1940	51	24	25
1950	50	25	25
1960	42	31	27
1965	32	35	33
1970	26	38	36

FONT: I.N.E.
FOESSA, 1970

TAULA 27

ESPANYA (MOVIMENTS MIGRATORIS)TREBALLADORS QUE HAN ABANDONAT EL SECTOR AGRARI.

<u>Anys</u>	<u>Anys</u>	<u>Anys</u>
1950... 35.000	1956... 47.000	1962... 99.000
1951... 39.000	1957... 50.000	1963... 97.000
1952... 40.000	1958... 57.000	1964... 178.000
1953... 41.000	1959... 59.000	1965... 198.000
1954... 42.000	1960... 61.000	1966... 150.000
1955... 43.000	1961... 76.000	

FONT: I.N.E.

TAULA 28

DENSITAT DE POBLACIÓ (Habitants per Km2) D'ALGUNES PROVÍNCIES SIGNIFICATIVES: EVOLUCIÓ TEMPORAL.

	<u>1920</u>	<u>1950</u>	<u>1960</u>	<u>1965</u>	<u>1970</u>
Barcelona	175	288	372	436	503
Madrid	134	342	326	399	487
País Basc	106	146	189	228	272
Reste ESPANYA	38	47	49	49	50
Mitja d'ESPANYA	42	55	60	63	67

FONT: I.N.E.

DESPESES PÚBLIQUES DE L'ESTAT ESPANYOL - Any 1972

	<u>§</u>
A) Activitats de caràcter general	<u>24,09</u>
1. Serveis generals	11,17
2. Defensa	12,92
B) Activitats socials i per a la comunitat	<u>37,53</u>
3. Educació	15,48
4. Sanitat	1,74
5. Seguretat social, Beneficiència, Pensions	13,84
6. Vivenda	4,33
7. Altres serveis	2,14
C) Activitats econòmiques	<u>27,96</u>
8. Administració general	0'41
9. Agricultura, ramaderia	9,25
10. Minería, construcció, indústries varies	3,43
11. Energia	0'31
12. Transports i comunicacions	14,81
13. Comerç	0'37
14. Turisme	0'38

TAULA 30

PROCEDÈNCIA DELS INGRESSOS PÚBLICS 1970-1972

(mils de pessetes)	<u>1970</u>	<u>1971</u>	<u>1972</u>
Impostos directes	86.096	99.000	115.000
Impostos indirectes	174.651	189.900	225.100
Altres ingressos	45.348	81.250	88.380

TAULA 31
RESIDÈNCIA DELS PROCURADORS EN CORTS (1967)

	%
Madrid	46
Resta de Castella la Nova	2
Castella la Vella	5
Lleó	2
Galícia	2
Astúries i Santander	2
Pais Basc i Navarra	4
Barcelona	7
Resta de Ctalunya i Balears	3
Aragó	4
València i Múrcia	5
Andalusia Oriental	4
Andalusia Occidental i Extremadura	6
Canàries i possessions africanes	6
	100 (543)

FONT: Informe FOESSA 1970

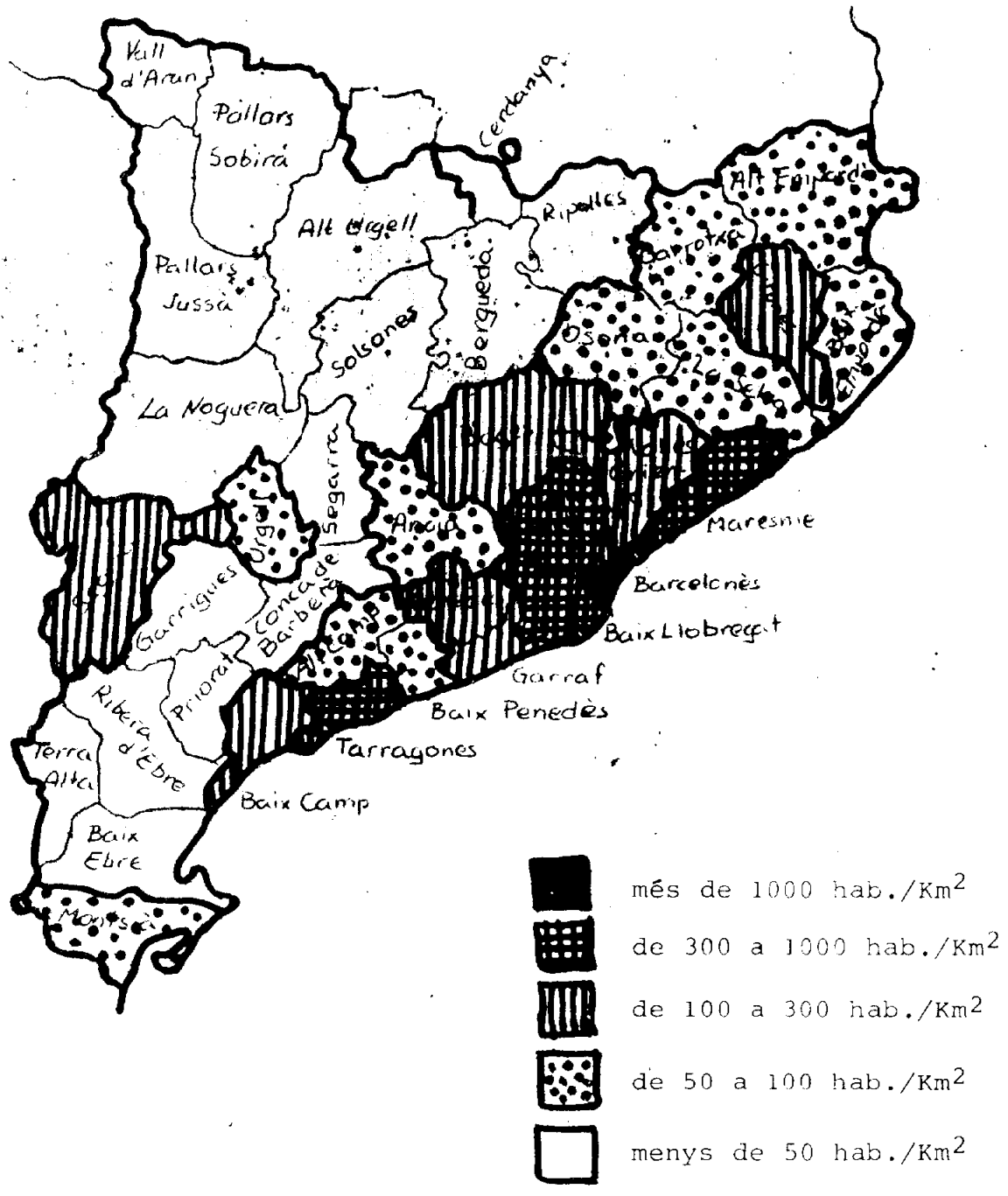
TAULA 32
ESTRUCTURA DE LA POBLACIÓ ESPANYOLA PER EDATS (1965)

ANYS	HOMES	DONES
0-4	1.562.764	1.490.367
5-9	1.530.706	1.464.700
10-14	1.397.500	1.329.495
15-19	1.325.885	1.307.380
20-24	1.228.741	1.156.495
25-29	1.003.866	1.035.472
30-34	1.165.593	1.201.508
35-39	1.144.437	1.177.080
40-44	1.063.093	1.095.961
45-49	831.298	941.154
50-54	796.660	911.978
55-59	753.616	845.818
60-64	641.886	757.124
65-69	480.058	620.339
70-74	324.123	445.343
75 i més	370.428	614.358
no consta	48.372	42.820
	15.669.029	16.437.392

FONT: I.N.E.

MAPA 1

DENSITAT DE POBLACIÓ PER COMARQUES (1970)

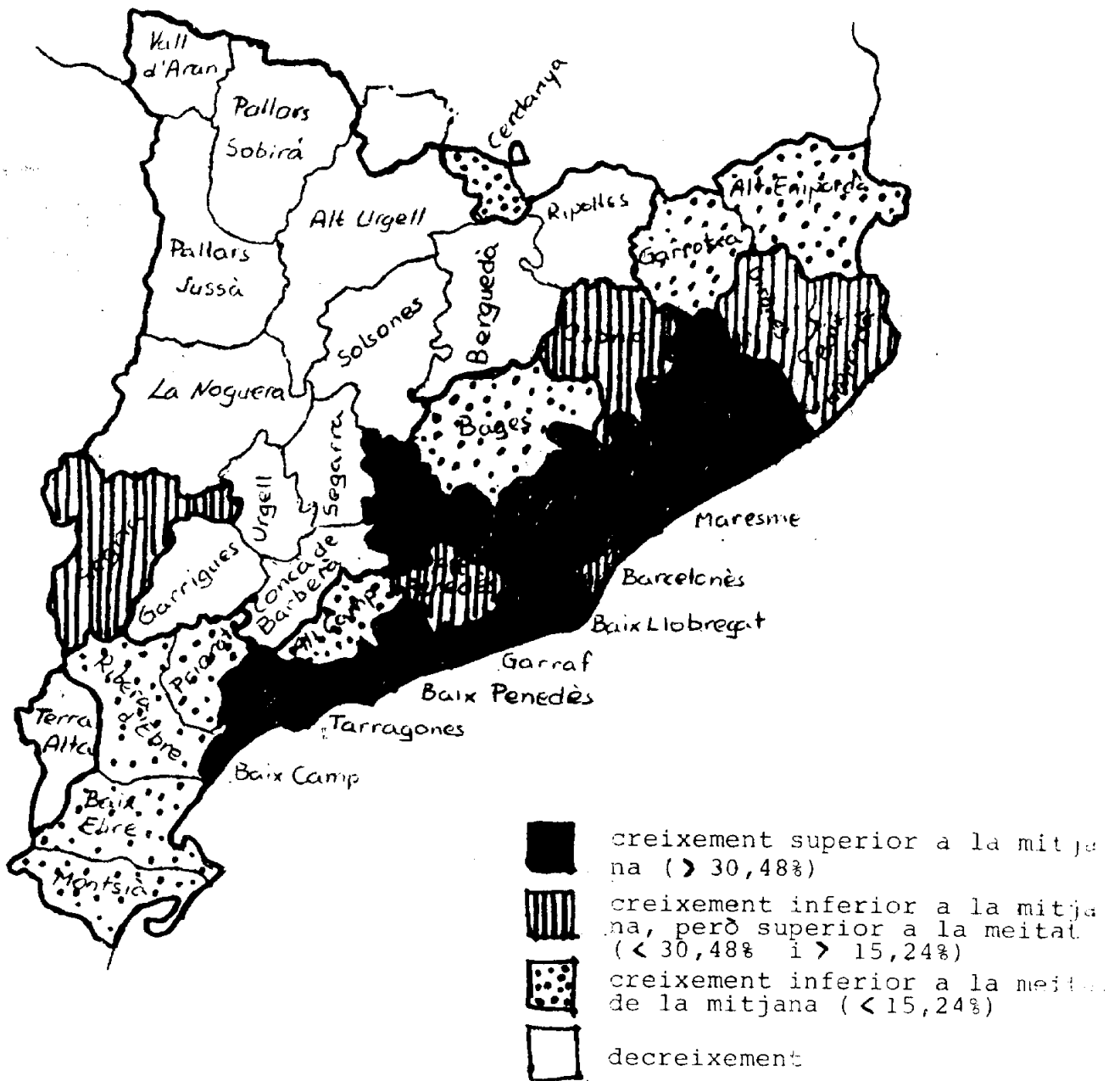
FONT: "Memòria Econòmica de Catalunya, 1971". Càmera Oficial de Comerç, Indústria y Navegación, pàg. 83.

MAPA 3

EVOLUCIÓ DEMOGRÀFICA

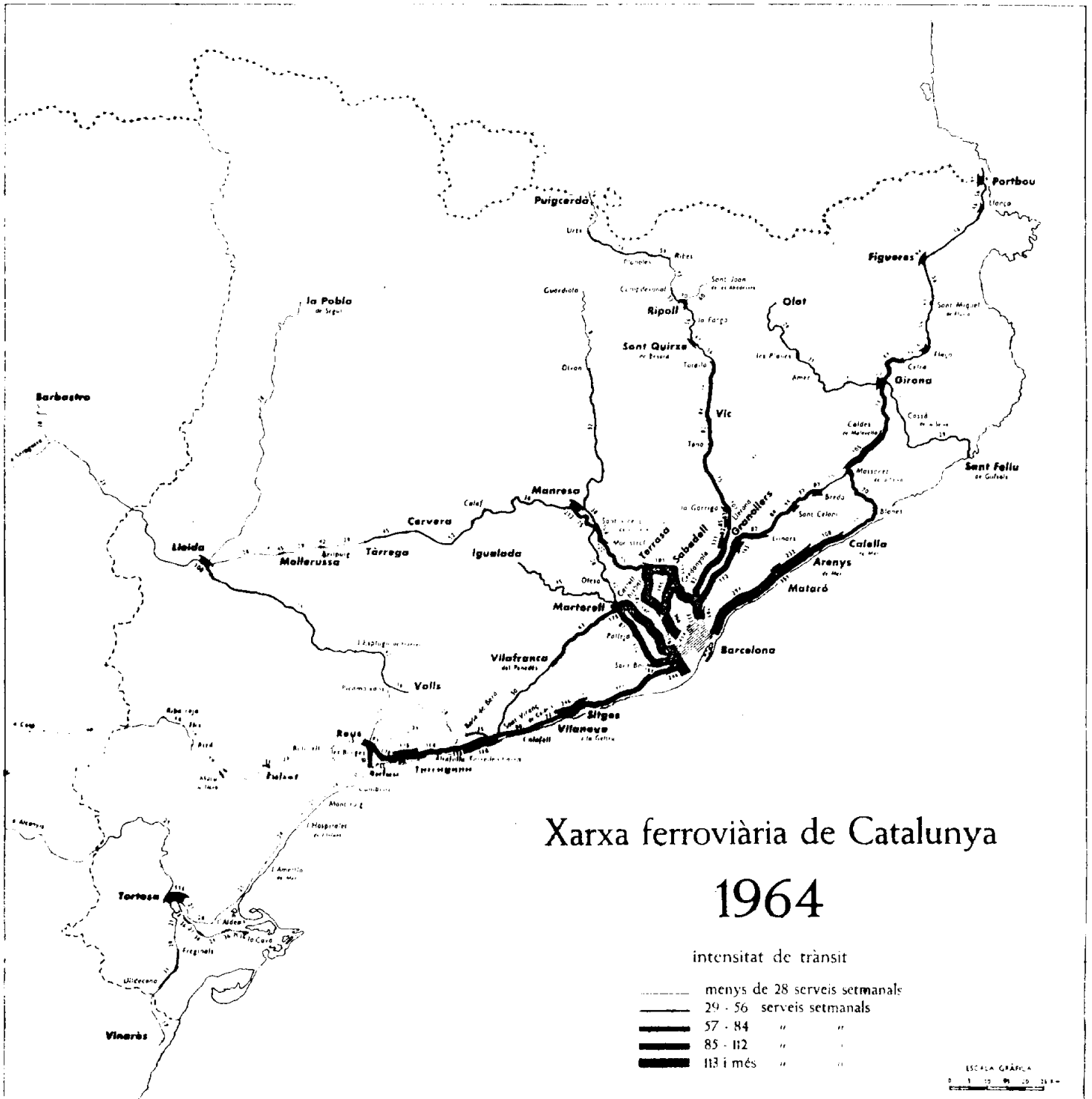
% CREIXEMENT 1960-1970
PER COMARQUES

MITJANA DE CREIXEMENT: 30,48 %

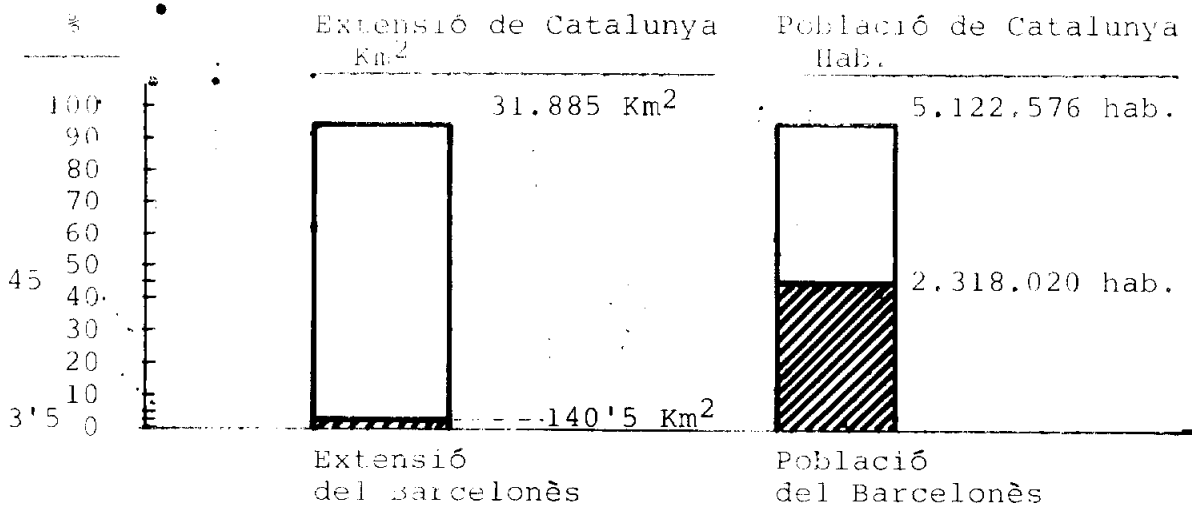
FONT: "Memoria Económica de Cataluña"
Cámara Oficial de Comercio, Industria y Navegación, 1971.

MAPA 5

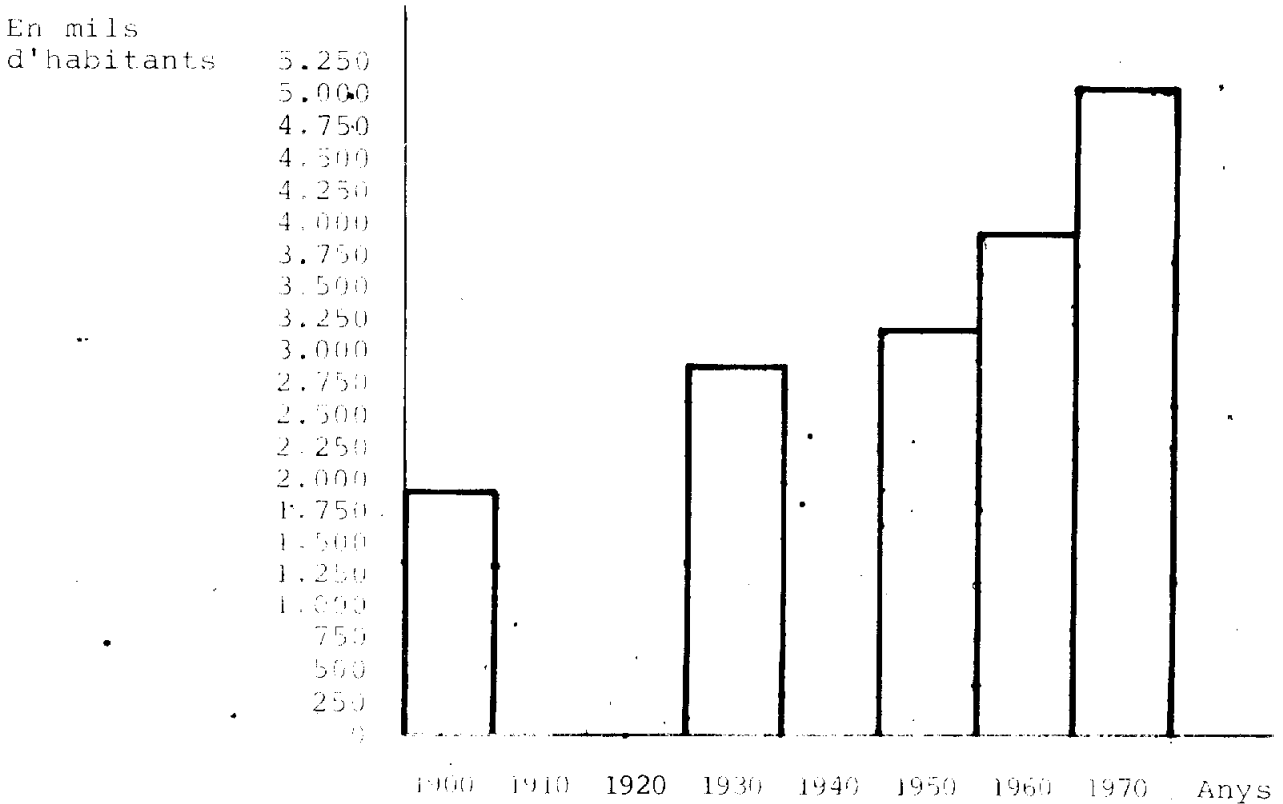
FONT: "Evolució de les àrees de trànsit dels autobusos de línia de Catalunya. 1934-1964". Servei d'Estudis de Banca Catalana.

GRÀFIC 1 - DENSITAT DE POBLACIÓ
CONCENTRACIÓ DE LA POBLACIÓ EL 1970

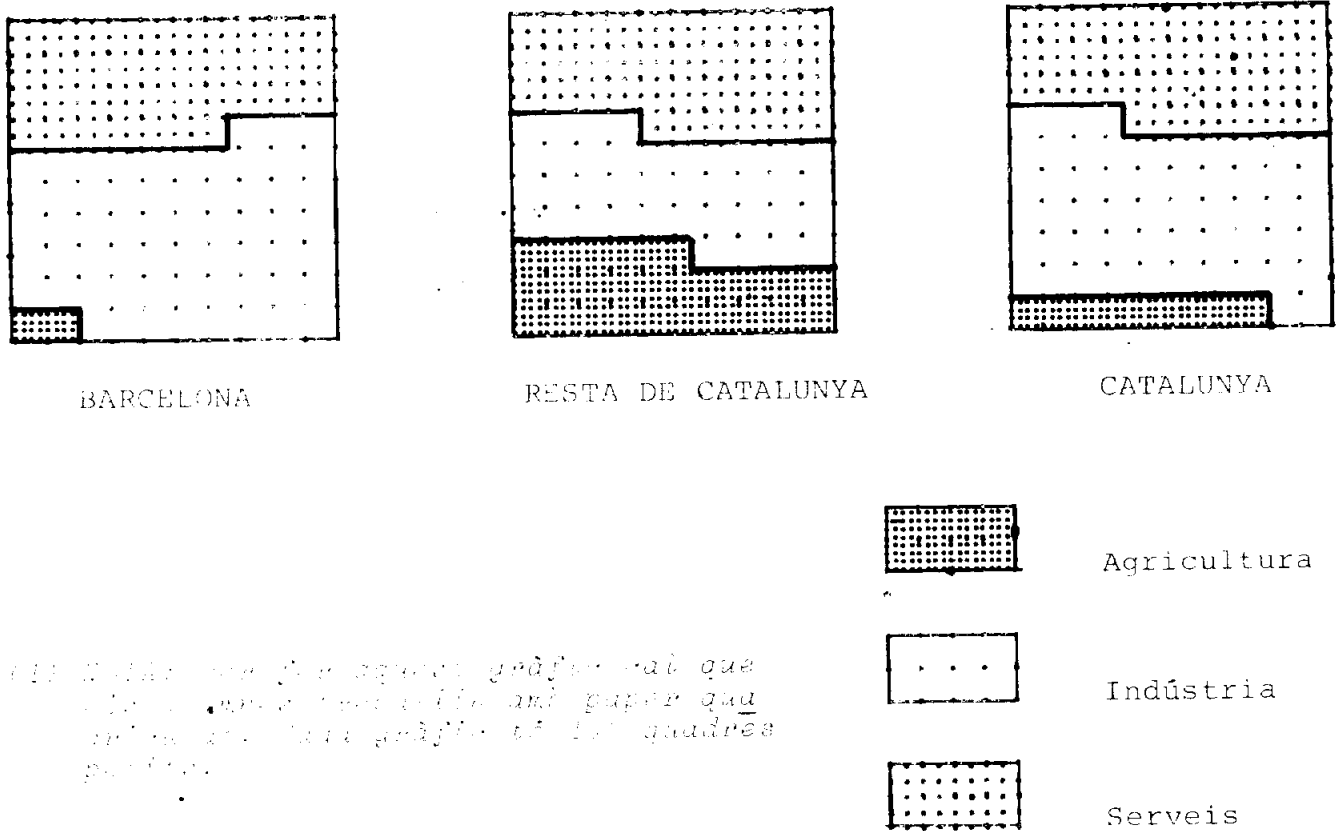

FONT: I.N.E. "Censo de la población de España".

GRÀFIC 2 - EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE CATALUNYA
des de 1900 a 1970.

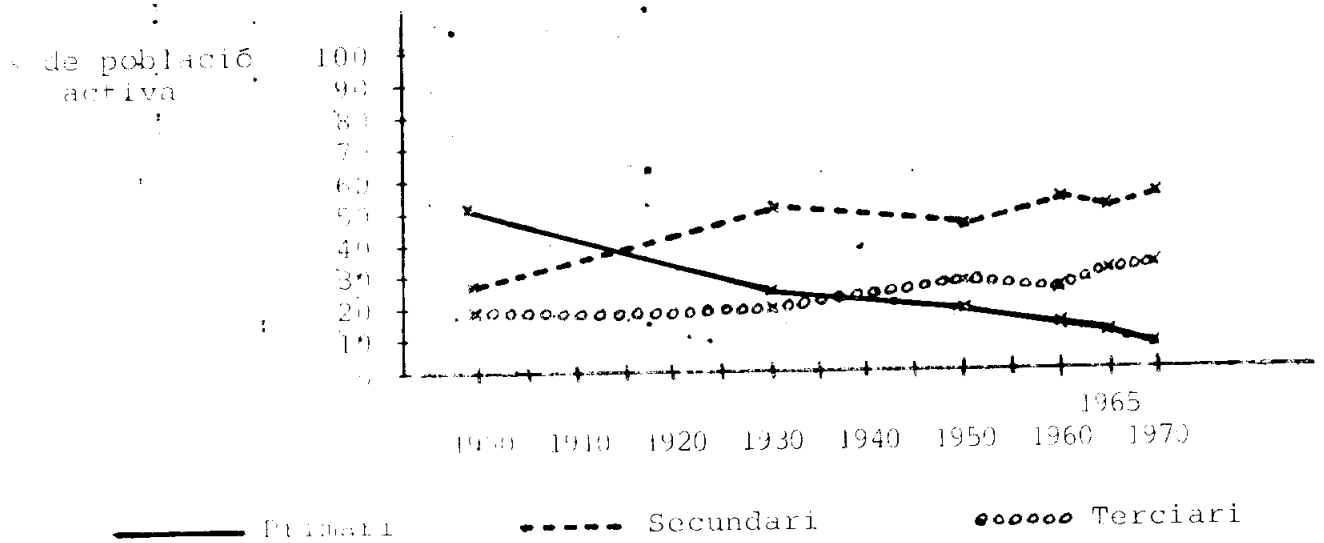

GRAFIC 3 - POBLACIÓ ACTIVA DE BARCELONA, PER SECTORS, COMPARADA AMB LA DE LA RESTA DE CATALUNYA I LA DEL TOTAL DE CATALUNYA - 1970 - (Tant per cent)

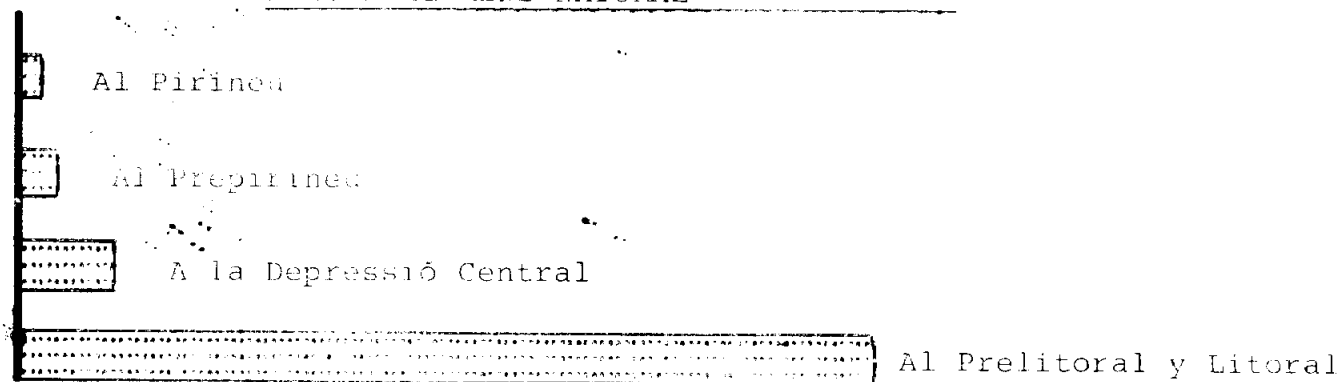

(1) Dades de la població activa que s'obtenen mitjançant el paper químic de la població activa i els quadres gràfics.

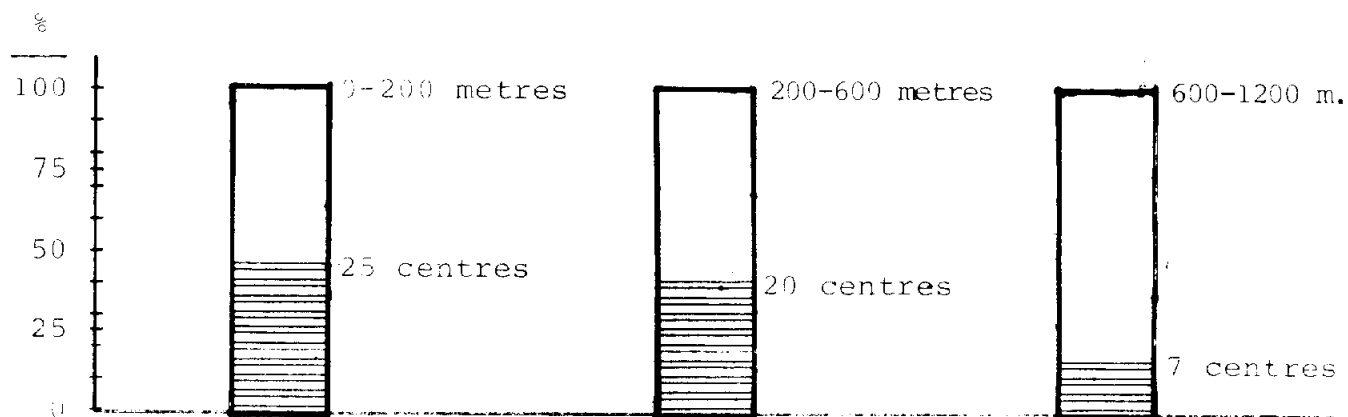
GRAFIC 4 - EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ ACTIVA DE CATALUNYA PER SECTORS (Tant per cent)

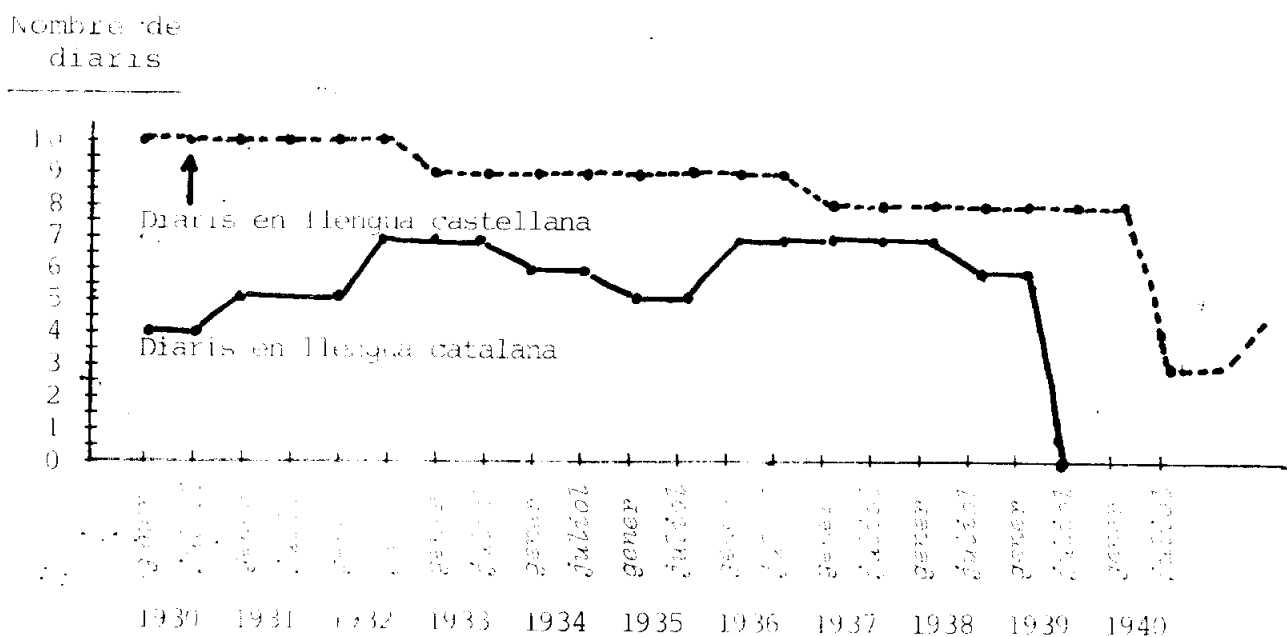
GRÀFIC 5 - LOCALITZACIÓ DELS CENTRES DE TRANSIT SEGONS EL MEDI NATURAL

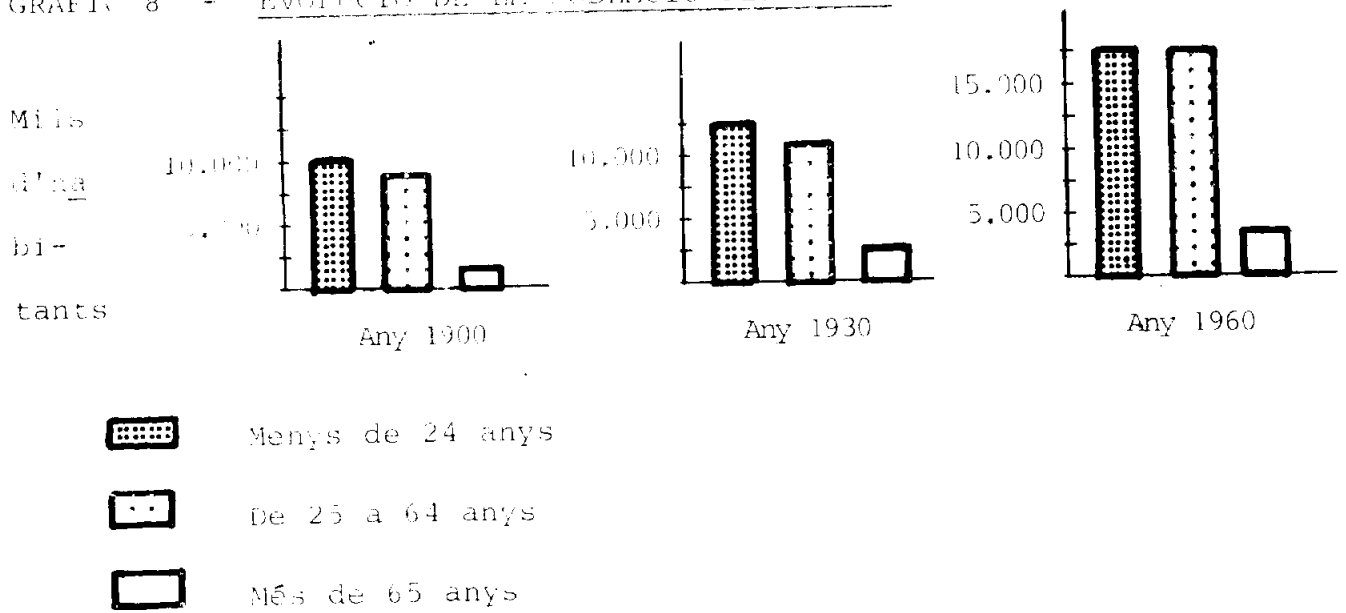
GRÀFIC 6 - ALTITUD (en metres) I ÀREES DE TRÀNSIT

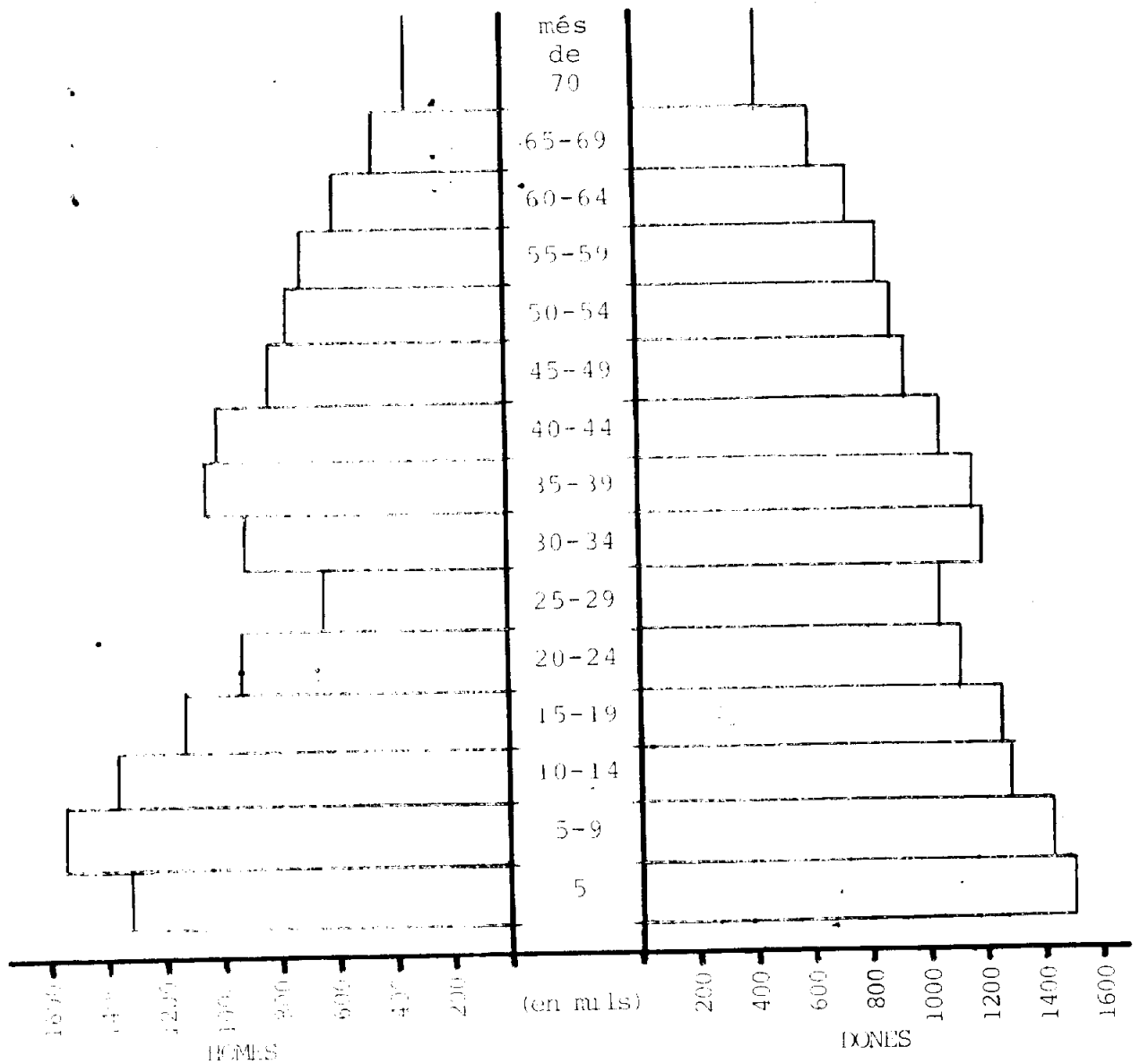
GRÀFIC 7 - PREMSA DIÀRIA DE BARCELONA, DE 1930 a 1940.

GRÀFIC 8 - EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ PER EDATS

GRÀFIC 9 - PIRAMIDE D'EDATS DE LA POBLACIÓ ESPANYOLA. 1965

TEXTOS SOBRE NACIÓ I ESTAT

"Entre nosaltres només hi ha d'espanyol la ciència oficial, els llibres de text fets amb retalls d'obres estrangeres, els expedients apagallums de totes les iniciatives, certs periòdics que creixen com el gram a Barcelona, les Reials Ordres que imposen lleves cada cop més grans i més penoses, les lleis de pressupostos que ordenen noves contribucions, els cobradors i executors d'apremis, els investigadors, tots els empleats de variada mena que fan d'estiracordetes de la indústria, del comerç i de la propietat, els costums dels regidors, la conducta dels nostres polítics. És a dir: l'Estat espanyol o castellà i tots els ordres d'interessos que aquest Estat representa.

És això el que victoregen i aplaudeixen aquestes colles d'empleats i gent forastera que pels carrers de Barcelona han esplaiat indignacions patriòtiques: el modus vivendi seu, la seva indústria, el pa de cada dia, la nòmina que els paga o volen que els pagui aquest Estat que, amb la seva conducta ha guanyat per als pobles d'Espanya el qualificatiu de bàrbars que, no als Estats Units, sinó a tot arreu ens prodiguen." (E. Prat de la Riba, "Catalanisme i revolució burgesa" pàg. 158-59)

P. Quina és la pàtria dels catalans?

R. Catalunya.

P. Té algun fonament la distinció "pàtria petita i pàtria gran"?

R. Cap; l'home té una sola pàtria, com té un sol pare i una sola família. Lo que generalment s'anomena "pàtria" gran no és sinó l'Estat compost de diverses agrupacions socials que tenen la condició de veritables pàtries.

P. Espanya no és doncs la pàtria dels catalans?

R. No és més que l'Estat o agrupació política a que pertanyen."

(Prat de la Riba, "Catalanismo y república española", pàg. 119-120)

"Article segon. A les escoles maternals i de pàrvuls de Catalunya l'ensenyança es donarà exclusivament en llengua materna, catalana o castellana.

Article tercer. A les Escoles primàries es donarà, també, l'ensenyament en llengua materna, sigui castellana o catalana, i s'ense-

nyarà als deixebles catalans, a partir dels vuit anys, el coneixement i la pràctica de la llengua espanyola, a fi d'aconseguir que la parlin i l'escriquin amb tota correcció." (Decret sobre la llengua promulgat pel Govern de la República de 1931)

"Però nosaltres no dubtàvem, no. Nosaltres vèiem l'esperit nacional, el caràcter nacional, el pensament nacional; vèiem el dret, vèiem la llengua; i de llengua, dret i organisme de pensament i caràcter i esperit nacionals en trèiem la Nació; això és, una societat de gent que parlen una llengua pròpia i tenen un mateix esperit que es manifesta a i característic per sota la varietat de tota la vida col·lectiva.

I vèiem més: vèiem que Catalunya tenia llengua, dret, art propi, que tenia un esperit nacional, un caràcter nacional, un pensament nacional; Catalunya era, doncs, una nació. I el sentiment de pàtria viu en tots els catalans, ens feia sentir que pàtria i nació eren una mateixa cosa, i que Catalunya era la nostra nació, igual que la nostra pàtria." (Prat de la Riba, "Catalanisme...", pàg. 180)

"Catalunya es un estat autònom dintre de la República espanyola".
(Article primer de l'Estatut de Catalunya (14-VII - 1931))

"Enclavada Catalunya en l'àrea geogràfica coneguda amb el nom d'Espanya, som espanyols, de la mateixa manera que som europeus per estar compresa Espanya dintre del continent d'Europa. Governada Espanya per l'Estat Espanyol, els catalans som espanyols com a membres d'aquest Estat, com a ciutadans d'aquesta ciutat política. No en ser, doncs, d'enemics d'Espanya, presa en aquest sentit (que es l'únic real), ni en combatre l'Estat espanyol volem altre cosa que refer-lo amb equitat i justícia i amb una organització més adequada i perfecta, dintre de la qual Catalunya pugui trobar una vida de llibertat i de progrés"

"La Veu de Catalunya" no és ni ha estat mai separatista, com no ho són ni ho han estat mai les Assemblees catalanistes; i les Bases de Manresa, programa de la gran majoria d'autonomistes catalans, són incompatibles amb una aspiració separatista. I això que diem

... ho hem dit sempre en aquestes pàgines, ho hem dit i repetit fins d'ara en les d'altres publicacions periòdiques, s'ha fet constantment en els documents "en què d'una manera més seriosa i més líbera s'ha exposat la nostra doctrina.

La nostra aspiració és una aspiració de llibertat, però també d'unió i solidaritat amb els demés pobles. Nosaltres, que volem fer més sòlida i durable i sobretot més justa la unió espanyola, presentem fórmules de pau, ens dirigim a les classes directores d'Espanya i els fem observar que les actuals bases d'unió no són equitatives, perquè sacrifiquen a la força del nombre elements estimadíssims de la nostra personalitat; els retraïem l'exemple de nombroses segregacions que no haurien vingut si s'hagués escoltat la veu dels que demanaven "un poco de libertad" (fets que demostren que la unió d'ara no serveix per unir sinó per separar); i els presentem una nova constitució social que deixa als pobles units aquesta "mica de llibertat" que demanaven per poder continuar alguns que ja han marxat i sincerament continuen demanant els altres per fer més permanent i estable la unió actual. "

(Prat de la Riba, "Catalanisme... pàg. 167-68)

"Tots els moviments nacionals tenen un contingut democràtic que el proletariat ha de sostenir sense reserves... La posició, que neix del fet nacional i preconitza la constitució de grans unitats, condueix pràcticament a l'absorció de les petites nacions per les grans i, per tant, a l'opressió. El proletariat només pot tenir una actitud ben definida: defensar el dret indiscutible dels pobles a disposar lliurement de llurs destins i a constituir-se en Estat independent si aquesta és llur voluntat. "Cap privilegi per a cap nació, cap privilegi per a cap idioma! Cap opressió, cap injustícia envers la minoria nacional!..."

La lluita pel dret dels pobles a la independència no presuposa la disgregació dels obrers de les diverses nacions que formen l'Estat mitjançant l'existència d'organitzacions independents."

Andreu Nin

("Els moviments d'emancipació nacional", 79)

ORGANIGRAMA DE L'ESTAT ESPANYOL

154

CONSULAT DE CUBA: Passeig de Gràcia, 34.

"ROSA SENSAT": Còrosegua, 271, 3r. 2a.

RESENYA D'ALGUNS FILMS1er. nivell:

ANGOTE: trata sobre la vida d'un nen esquimal, doblada al castellà i segons referències pot recomanar-se. S'ha de demanar a l'Embaixada del Canadà.

"VIVRE DANS UN PARC": Sobre el problema de la vivenda, tractada des d'una perspectiva francesa. Es pot demanar a l'Institut Francés de Barcelona. No sabem més detalls per poder fer una valoració més profunda.

2on. nivell:

Per aquest nivell s'ha de pensar de quina manera es fan assimilables les diferències entre pobles i ciutats, introduint el concepte de localitat i la funció dels serveis col·lectius. Aporten alguns exemples de films que podrien servir.

"LA CITÉ DES HOMMES" de l'Institut Francés.

"GENESES DE PARIS": Sobre la urbanització de París en 1970. De l'Institut Francés.

"THE CITY AS MAN'S HOMES": (Sèries Of the city). Doblada en espanyol, de l'Embaixada del Canadà.

"FERROVIARIS": Documental de l'Institut Alemany sobre la red ferroviària a Alemanya; llur construcció i conservació. Està bastant ben feta, encara que en alguns moments peca de propagandística.

GUIA DIDÀCTICA D'AUDIOVISUALS

Introducció

Aquest apèndix intenta donar unes orientacions, del tot provisionals i no matitzades suficientment, sobre les possibilitats de recursos didàctics i pedagògics que els mestres poden fer servir per desenrotllar els temes dels 5 primers nivells de l'àrea social d'EGB. La dificultat de no haver pogut accedir directament a tota la producció d'audiovisuals, que hi ha actualment en el mercat, i de no haver-la estudiat suficientment a fons fa que la nostra valoració no sigui ni completa ni definitiva; en tot cas, orientadora. La tònica general de les diapositives del mercat espanyol -pel que coneixem- és de bastant baixa qualitat, tant tècnica com de contingut (quió, temes, repetició dels programes oficials, manca d'originalitat expositiva, caràcter ideològic, etc.); degut a lo qual s'imposa un criteri selectiu. El mateix cal dir pel que fa referència als films i amb unes característiques peculiars; ja que la majoria dels quals provenen d'embaixades i consulats amb una forta dosi propagandística, encara que sembli que no s'ho proposen directament, i amb pocs temes de ciència i socials. Gran part del mercat de les diapositives està controlat per l'ensenyament religiós afins a l'Opus amb la conseqüent orientació ideològica i deformació (científica) de la realitat, encara que a nivell tècnic les diferències són notables entre la pedagogia tradicional i la de caire tecnocràtic (un exemple il·lustratiu és la diferència metodològica que pot haver-hi entre els llibres de l'editorial S.M. i els de la SANTILLANA).

Donat que la major part de les activitats que hem proposat al llarg del treball estan pensades a partir de sortides, que considerem sens dubte que és el mitjà idoni, però que en moltes escoles del país és difícil la seva posada en pràctica, creiem que és important experimentar la manera adequada d'utilitzar els audiovisuals.

La següent recensió és només un primer pas que cal seguir, a partir d'una anàlisi més estudiada de la seva qualitat i de les seves possibilitats d'utilització.

1.- DIAPPOSITIVES

Donarem una relació dels diferents "tipus" de diapositives en ordre de preferència -segons el nostre criteri i informació- fent un comentari, si podem, de les característiques específiques de cada "tipus"

DIDAUVIS: L'elaboració tècnica és bastant acurada i acabada i l'equip que les ha realitzades té una suficient confiança pedagòg-

La part social es redueix pràcticament a la geografia, lo qual és un deficiència de cara a recursos d'utilització.

ANCORA: Elaborades per un equip de mestres i professors de bastanta activitat pedagògica. Hi ha una mica de dispersió en tota la temàtica de les diapositives. Cal que el mestre es faci un curs previ, amb els objectius molt definits, i seleccioni les diapositives com element expositiu i clarificador. No es perar mai que les diapositives resolguin tota la papereta. Bàsicament el tema és geografia física i humana de Catalunya i Espanya.

S. M.: Editorial lligada als religiosos maristes. Les diapositives estan fetes dintre la denominació "Naturaleza y Sociedad" i abarquen fins a 4art. curs. La línia d'enfoc i contingut és de signe tradicional.

HIARES: Editades a Madrid (Arturo Soria, 330). Els sis cursos d'EGB tenen una sèrie de temes de l'àrea social amb dotze diapositives cada u i un text explicatiu i didàctic. Encara que la temàtica està tractada parcialment té una certa coherència expositiva i es poden seleccionar alguns temes útils. Per exemple, les diapositives de Barcelona "ciutat industrial". Hiars és una de les majors empreses editorials de diapositives.

MAGISTERIO ESPAÑOL: Aquestes diapositives pertanyen a la coneguda editorial ex-falangista; avui en dia més lligada als grups d'editorial catòlica i alguns tecnòcrates. La realització i la didàctica de les diapositives es força interessant i encara que hi han temes superflus i ideològics poden aprofitar-se alguns, com el de "comprar y vender":

I. Las tiendas	IV. Como se compra y se vende
II. Hay muchas clases de tiendas	
III. El comercio	V. El comercio a través del tiempo y del espacio
VI. Recapitulación y evaluación.	

Tots els temes tenen una estructura semblant en quant a exposició, amb aquesta part "històrica", que és una inserció metodològica digna de destacar.

TAUVI: (Bori y Fontestà, 18, Barna): Sequeix al peu de la lletra les indicacions del MEC i estan fabricades per ENOSA (gran indústria audiovisual). No hem pogut comprobar la qualitat tècnica, però en quant a contingut, el guió del quart curs dóna un exemple bastant desalentador.

C. D. (Comp. Cuentos Didácticos). Barcelona. Nova Editorial d'un partit d'extrema dreta, que ha tret aquests anys els primers cursos de diapositives d'EGB. Cada diapositiva, amb una tènica acurada, té una fitxa de cartolina que explica el "contingut". Però li manca un programa general i més recursos didàctics pel treball del nen.

DIATECA: de la Ed. Claretians. Té un cert interès des del punt de vista de realització tècnica i algun aspecte concret didàctic, però és l'exemple més palès de deformació ideològica de la realitat per crítica religiosa i immobilitista de la realitat social. El filoc de preferència en que les hem posades indica el nivell de valoració que li concedim.

FILMINAS DON BOSCO: de la central Catequística Salesiana. Aquestes diapositives tenen els mateixos inconvenients que les anteriors, reforçats i ampliats per la dispersió didàctica i el reaccionarisme portat a l'extrem. Dintre del programa oficial volen ser un instrument "catequitzador".

Si es vol informació més concreta, tenim unes fitxes al Dep. de Sociologia de "Rosa Sensat", que estan a disposició del públic.

Hi ha dues cases més que tenen diapositives i que no hem pogut consultar; però com que els primers sondeigs són favorables, encara que limitats a geografia, les apuntem com a possibles instruments vàlids de treball: són la Vicens Vives i la Teide.

2. FILMS

Referent a la utilització de les pel·lícules per a l'ensenyament de les ciències socials a l'escola repetim que la pega principal radica en la monopolització de les fonts per part de les ambaixades i els consulats encara que ja es comença a disposar d'un material, reduït, independent i algunes cases comercials del país s'hi estan dedicant (1). El problema principal és que s'ha d'adaptar el material existent als objectius previs de cada tema. Aquí resenyarem una informació dels centres principals proveïdors de pel·lícules (el lloguer dels films en les ambaixades i consulats és gratuït) i adjuntarem, algun títol que pot ser útil de cara al programa de ciències socials a EGB. Degut a la manca de temps no hem pogut adjuntar la llista dels films disponibles, ja que és bastant extensa, però la tenim a "Rosa Sensat" a disposició. Així mateix tenim fitxes valoratives sobre alguns films.

CENTRES ON ES POT LLOGAR FILMS (Gratuitament)

EMBAIXADA DEL CANADA: Nuñez de Balboa, 35, MADRID 1. Apartado de Correos 587. Edificio España Grupo III planta 5 Madrid 13.

INSTITUT FRANÇAIS DE BARCELONA: Av. José Antonio, 617.

INSTITUT ALEMANY DE CULTURA: Av. José Antonio, 591, 3a.

INSTITUT BRITÀNIC: Amigó, 83

(1) Aquest apèndix didàctic va estar fet a mitjans de 1972 i des d'aleshores han sorgit novetats que no hem pogut analitzar. En el camp fílmic només volem destacar el notable intent de la pedagogia del cine de S.O.A.P. (amb delegació a Barcelona. Aribau, 80,1) que pot donar uns resultats molt útils per a les ciències socials

CONSULAT DE CUBA: Passeig de Gràcia, 34.

"ROSA SENSAT": Còrosegua, 271, 3r. 2a.

RESENYA D'ALGUNS FILMS

1er. nivell:

ANGOTE: trata sobre la vida d'un nen esquimal, doblada al castellà i segons referències pot recomanar-se. S'ha de demanar a l'Embaixada del Canadà.

"VIVRE DANS UN PARC": Sobre el problema de la vivenda, tractada des d'una perspectiva francesa. Es pot demanar a l'Institut Francés de Barcelona. No sabem més detalls per poder fer una valoració més profunda.

2on. nivell:

Per aquest nivell s'ha de pensar de quina manera es fan assimilables les diferències entre pobles i ciutats, instroduint el concepte de localitat i la funció dels serveis col·lectius. Aporten alguns exemples de films que podrien servir.

"LA CITE DES HOMMES" de l'Institut Francés.

"GENESES DE PARIS": Sobre la urbanització de París en 1970. De l'Institut Francés.

"THE CITY AS MAN'S HOMES": (Sèries Of the city). Doblat en espanyol, de l'Embaixada del Canadà.

"FERROVIARIS": Documental de l'Institut Alemany sobre la red ferroviària a Alemanya; llur construcció i conservació. Està bastant ben feta, encara que en alguns moments peca de propagandística.

3er. nivell:

"24 HEURES DE LA REGIE RENAULT": Sobre el treball de montatge a la factoria R. De l'Institut Francés. Pot ser interessant per fer veure el procés de treball.

"INTRODUCTION A LA POSTE MODERN": Sobre la mecanització del correu modern, en el que a més del treball en cadena es pot senyalar la complexitat dels serveis col·lectius. De l'Institut Francés.

"SIX HEURES POUR FAIRE LE MONDE": Està en el mateix estil, i també és de l'Institut Francés.

"PIERE DE NE PAS PLIER": Tracta la història d'un líder sindical. Feta en francès. De l'ambaixada del Canadà.

"ES DE NOCHE": Document en colors de l'Institut Alemany de Cultura. Sobre el treball que es realitza a correus. Comprensible per un 3r. o 4rt. nivell. Original en Alemaný i comentada en espanyol.

4art. i 5è. nivells:

"DES MAISONS ET DES HOMMES": sobre el problema que planteja l'urbanisme a França des del segle XIX. De l'Institut Francés.

"THE REGION": de la sèrie sobre la ciutat. Doblada a l'espanyol, de l'ambaixada del Canadà.

"LE BOUDIER CANADIEN": està feta damunt la regió de Saguenay-Lac St Jean original en francés de l'Ambaixada del Canadà.

"EXPLOSION DEMOGRAPHIQUE": sobre el problema demogràfic, també en francés i de l'Ambaixada del Canadà.

"MUCHACHOS PARA TODO": documental en blanc i negre de l'Institut Alemany de Cultura, sobre treballs realitzats, pel cos de bombers. Bastant ben feta. Original en alemany i comentada en espanyol.

"OTAWA REFLECTION": Instituto cinematográfico Canadiense, 1971. (a través de l'Ambaixada del Canadà). Doblada al castellà; en colors. Tot i tenir un to patriòtic i una velocitat d'exposició excessiva és un film interessant que presenta una descripció de

la ciutat d'OTAWA: La Població, La ciutat i les seves àrres, Els recursos econòmics; transports (L'aeroport...)- Institucions polítiques etc

"HELICOPTER CANADA I i II"; National Film Board of Canada. 1967.
(A través de l'Ambaixada del Canadà). En color i doblada al castellà. Viatge en helicòpter per les grans regions físiques i econòmiques del Canadà. Pot servir per l'estudi de països, comparant-ho amb Espanya. També inclou además d'una visió dels aspectes físics i econòmics, una descripció de les institucions polítiques.

APENDIX E) BIBLIOGRAFIA

Ens limitem, de moment, a donar una llista breu d'obres de caràcter documental que tenen relació amb la temàtica desenvolupada al llarg del treball i que poden ser fàcilment adquirides per qualsevol escola. També incloem una referència de les monografies que coneixerem sobre diferents ciutats o comarques de Catalunya i algunes publicacions sobre didàctica.

1. CIUTATS DE CATALUNYA

- MARQUÈS, J. (1967) "Evolució i societat a Catalunya" Barcelona, Ed. A.C., 1967
- TRIAS, ENRIQUE (1967) "Introducció a l'economia de Catalunya" Barcelona, Ed. BR, 1967
- JORDA, RAFAEL (1967) "Les classes socials a Catalunya" Barcelona, Ed. Banguera, 1967
- SOLE, JORDA (1967) "Introducción al régimen local de España" Barcelona, Ed. Ariel, 1967
- BARDA, J. (1967) "La estructura del Poder en España" Madrid, Ibérica europea de Ediciones, 1967
- VILA, JORDA (1967) "Campo y Ciudad en la geografía española" Madrid, Salvat-Aranca Ed. Salvat, 1967
- VILA, JORDA (1967) "Catalunya dins l'Espanya moderna" Barcelona, Ed. BR, 1967 (en català primer)
- VILA, JORDA (1968) "La Península Ibérica" Barcelona, Ed. Ariel, 1968
- de MIERA, J. (1968) Informe sociològic a un dels centres d'Estudis Socials de Espanya, per l'any 1967. Llista de llibres reduïda. Madrid, Europa de Ediciones, 1968

2. COMARQUES DE CATALUNYA

- SOLE, JORDA (1967) "Geografía de Catalunya" Barcelona, Ed. A.C. (1967) i Ed. BR (1967) (amb un capítol dedicat a les comarques catalanes)
- BANCA, ANTONI (1967) Ed. d'Estudis "La comarca d'Osona: una aproximació a la seva realitat actual" Lluçanoves de Llobregat, Ed. BR, 1967
- BLANCH, J. (1967) MIQUEL S., VALLVERDÚ, J., GARRIBAUDI, J. "Lleida, problema i realitat" Barcelona, Ed. BR, 1967
- LLIBRE, J. (1967) "L'economia de la Regió de Lleida" Barcelona, Servei Editorial de Catalunya, 1967
- LLIBRE, J. (1967) "L'economia de la Regió de Tarragona" Barcelona, Servei Editorial de Catalunya, 1967
- MARQUÈS, J. (1967) "Juan Sadurn d'Arba i el seu comarca" Barcelona, Ed. de Expansion Cultural, 1967
- MARQUÈS, J. (1967) "Juan Adria i el seu comarca" Barcelona, Ed. de Expansion Cultural, 1967
- MARQUÈS, J. (1967) "Granollera i el Vallès Oriental" Barcelona, Ed. de Expansion Cultural, 1967

- CONSEJO ECONOMICO SINDICAL Hi ha diferents monografies de diferents ciutats i comarques. Cal consultar a la Delegació de Sindicats.
- Revista C.A.U "La Gran Barcelona"
"El Fet urbà a Barcelona" (n. 19)
- CAPELLADES J. MARCOS J.A. MASJUAN "Estudio socio-económico y de planificación de servicios sociales de Mataró"
Barcelona. ISPA. 1967.
- CAPELLADES J. MARCOS J.A. MASJUAN "Estudio socio-económico y de planificación de servicios sociales de la ciudad de Terrassa"
Barcelona. ISPA, 1967.
- COMISION MIXTA DE COORDINACION ESTADISTICA "Bibliografía Económica de Cataluña. 1960-1969".
Barcelona CMCE, 1971
(Aquesta publicació té interès perquè s'hi recullen totes les publicacions existents, àdhuc a nivell d'article de revista, respecte a informació econòmica de Catalunya --informació econòmica en sentit ampli: demografia, urbanisme...)

3.- O B R E S D E D I D À C T I C A

- PLANS Pedro "Orientaciones sobre didáctica de la geografía"
Madrid, Ed. Magisterio Español, 1967
- UNESCO "Método para la enseñanza de la geografía"
Barcelona, Ed. Teide, 1969
- RICO VERCHER M. "Diálogo con la comunidad. (Estudios del medio ambiente)"
Valladolid. Ed. Miñón, 1971
- JAROLIMECK J. "Las ciencias sociales en la educación elemental"
México, Ed. Pax, 1969
- En la sèrie 19 dels manuals UTEHA, n'hi ha alguns dedicats a aquests temes, per exemple:
- TIEDT S.W., TIEDT I.M. "Estudios sociales" "Actividades imaginativas para la escuela primaria".
México, Uteha, 1968
- MURRAY - POLNEY "Mejoramiento de los estudios sociales"
México, Uteha, 1968
- SCHAIN "Cómo enseñar y qué evitar en los estudios sociales".
México, Uteha, 1968.

Í N D E X G E N E R A L

	<u>Pàg</u>
<u>I INTRODUCCIÓ</u>	
A) L'objectiu del treball	1
B) La funció de les ciències socials a l'escola	1
C) Pla del treball	2
<u>II CONCEPTES PER AL MESTRE I PER ALS ALUMNES</u>	
A) Conceptes per al mestre	5
B) Conceptes per als alumnes	6
1.- La població	6
2.- L'activitat i les institucions econòmiques	9
3.- Processos d'estratificació i Classes socials	13
4.- El Poder i les institucions polítiques	15
5.- Grups i institucions de parentesc	18
6.- L'escola	20
7.- Pobles i Ciutats: Procés d'urbanització	23
8.- Les Nacionalitats	27
<u>III ACTIVITATS DIDACTIQUES PELS DIFERENTS NIVELLS</u>	
Primer Nivell	31
Segon Nivell	39
Tercer Nivell	53
Quart Nivell	66
Cinquè Nivell	87
<u>IV APÈNDIX DOCUMENTAL</u>	
A) Apèndix Estadístic	101
B) Mapes i gràfiques	131
C) Documents	145
D) Audiovisuals	151
E) Bibliografia	159